

Nulli: non omnibus. **P**ares: laus est unionibus. **N**on pueros. s. peto ut putabas: sed uniones: & ita risum mouet.

Daphnonas: Diuitis avaritiā deridet: qui locum amoenū parauerat arboribus: porcibus: balneis riuiis aquaꝝ: nusquā aperta coenatione amicis. locum igit̄ pulchrū habebat ad nō habitandū: cum nec dormiret illic nec coenaret. **D**aphnōes: loca lauro cōsita: dicunt latine laureta. Solus habes: superas alios lauretis. uel solus habes: quia hæc non communicas cū amicis: quos coena nō accipis: ut supra Omnia solus habes. luuinalis: Gentis uitio nunq̄ partit̄ amicū Solus habet. platani ad umbram tñ serebant. **C**yprissos: cupressos: cyparissus cup̄sum significat: nā i delitiis erat cupressus quæ uariis animaliū figuris formabat. **N**ō uni⁹ balnea: nō priuata sed magnitudie ppe publica. **S**tat: erēcta est cētenis columnis substentata.

Onyx: lapis onichites: q̄ in pavimentis & thermis erat p̄ciosus. onyx pavimentum ex onichite lapide. **H**ippodromos: spatiū ē quo equi cursus exercetur hippoꝝ græce latine significat equum dromos cursū hic accipit locū spatiolum quo currens equus possit euagari.

Ungula fugax. i. ungula celestis. **V**bique sonat: ubiq̄ resonat. **V**biquā: toto domicilio. **S**ed nusq̄ locus coenantib⁹. i. nusquā est coenatio & nec loc⁹ ubi dormias: cū ergo non hæcas hæc nō habes ubi habites: erat enī inhospitalis: & amicos non accipiebat mensa.

Tam sæpe: Notat uersuti am hominū suorū: inter quos uir bon⁹ semp decipitur. Fabullus igit̄ ea d̄ cā sæpe decipiebat. **T**yro est. i. semper ī peritus tanquam miles nouus inter ueteranos.

Tempora: Ruffus ī tumulo celebratur: cuius uxor rapta fuerat: sed ea deserto raptore redierat ad maritum: hoc totum epigramma non tā cōmemorat mortem Ruffi q̄ raptum Séproniæ. **R**eis: clientibus non minus q̄ poeta. **T**yndaris: Helena. **A**d tuos raptus. i. dum audit te raptam rediisse ad uirū. **A**bsoluti. i. liberat odio. **L**oca læta: id est elysii campi.

Nulli non tua præferat patrona:
Succurras misero precor furori:
Et serues aliquando negligenter
Illos: qui male cor meum perurunt:
Quos & noctibus & diebus opto
In nostro cupidus sinu uidere
Formosos: niuos: pares gemellos:
Grandes: non pueros: sed uniones:

In Habentem amoenas edes.

Daphnonas platanos ac æreas cyparissos
Et non unius balnea solus habes.
Et tua centenis stat porticus alta columnis:
Calcatusq̄ tuo sub pede lucet onyx.
Puluereūque fugax hippodromō ūgula plaudit
Et pereuntis aquæ fluctus ubique sonat.
Atria longa patent: sed nec coenantibus usquam
Nec somno locus est: quam bene nō habitas.

De Fabullo.

Fam sæpe nostrum decipi fabullum
Miraris aule semper bonus homo tyro est.

Ad Semproniam.

Tempora pieria solitus redimire corona
Nec minus attonitis uox celebrata reis.

Hic situs est hic ille tuus sempronia ruffus
Cuius & ipse tui flagrat amore cinis.

Dulcis in elyso narraris fabulla campo:
Et stupet ad raptus tyndaris ipsa tuos:

Tu melior quæ deserto raptore redisti:
Illa uirum uoluit nec repetita sequi.

Ridet & iliacos audit menelaus amores.

Absoluit phrygium uestra rapina parim.
Accipient olim cum te loca latta piorum

Non aliena: non alieno aio. Iste amor: Ruffi: quo arsit in te. placet q̄ poti⁹ fuerit raptā
a Ruffo q̄ q̄ fuerit coniunx **D**ominam: Proserpinam.

Nummi: In Paternum auarū iocatur: q̄ nihil amicis dabat afferrēs causam per iocū
q̄ ipse esset filius rapacitatis: tu inquit poeta nunq̄ fuisti fili⁹ uitii sed pater peritis
simus. **C**uius rarus. i. magni ciues. **L**uci scythici. i. templi Marti: nam uellus aureū. lx.
stadiis a regia colchorū: ut scribit Diodorus: in tēplo Martis custodiebat adracone uigi-
li: quē Medea ueneficiis in gra-
tiā lasonis necauit: unūquodq̄
templū suum habebat lucum:
unde lucum p templo accipi-
mus. Scytichum autem ppter
Martem: qui thrax & scytha ē:
& illic scythæ sunt: unde alibi
geticum legimus Martem.

Ecquid quæris. i. cur nō quæ-
ris **I**lludas quibus: idest quos
fallas.

Crine: Fieri non potest ut
Aspasi⁹ scribit: ut q̄ oīno
deformis est bonus sit: ex hoc
poeta in zoilum scribit: quē ex
oris deformitate malū esse sus-
picat. **L**umine læsus: Iusc⁹. f.
Rem magnam facis: nam tan-
ta deformitate homines nō so-
lent esse boni: mi⁹ igitur est si
es bonus.

Gratias: In Eglem meretri-
cem quæ cū gratis fellas-
ret: basia postea uendebat hūa-
ne inqt poeta facit: q̄ magno p̄
cio uēdit basia: ne læpi⁹ basiet:
cū sit fellatrix. fellatricis. n. os-
culū ipurissimū ē. **H**oc: basia-
tores. **B**n uēdat i. magno p̄cio.

Librā cosmīai. i. foliati uniguē-
ti. **Q**uat⁹ binos: a noua mone-
ta. i. octo flauios. **B**asia nō mu-
ta. i. nō line ligua īserta. **F**acit
hoc humane: Nā si daret grad
multi basiarent: & oris fœtore
offenderentur. **L**ingere. i. fel-
lare. alibi: Lingas non mihi.

Egrotas: In Polycarmū: q̄
ut munera ab amicis exi-
geret: s̄æpi⁹ simulabat se ægro-
tare. Nā cōualeſcētes dona ab
amicis poscebant: quæ diis uo-
uerant p salute ea dicebantur
soteria. Nā σω̄ω̄ significat fer-
uare: unde soteria doña data amico seruato: & reduci. Papinius carmē: quod p Rutili gal-
lici salute cecinit: Soteria appellauit: hoc quod diximus argumento.

Non erit in stygia notior umbra domo.

Non aliena uidet: sed amat proserpina raptas:

Iste tibi dominam conciliauit amor.

In Paternum.

Nummi cum tibi sint opesque tanta:

Quantas ciuis habet paterne rarus

Largiris nihil incubasque gazæ

Vt magnus draco: quem canunt poetæ

Custodem scythici fuisse luci.

Sed causa ut memoras & ipse iactas

Diræ filius est rapacitatis.

Ecquid tu fatuos rudesque quæris:

Illudas quibus auferasque mentem:

Huic semper uitio pater fuisti.

In Zoilum.

Crine ruber: niger ore: breuis pede: lumie læsus:

Rem magnam prætas zoile si bonus es.

Ad Puellas.

Gratis qui uos dare iubet puellæ

Insulissimus improbissimusque est.

Gratis ne date: basiate gratis:

Hoc egle negat: hoc auara uendit

Sed uendat: bene basiare quantum est.

Hoc uendit quoque: nec leui rapina

Aut libram petit illa cosmiani.

Aut binos quater a noua moneta

Ne sint basia multa nec maligna:

Nec clusis aditum neget labellis:

Humane facit hoc tamen: sed unum est

Gratis quæ dare basium recusat,

Gratis lingere nec recusat egle.

In Polycarmum.

Aegrotas uno decies aut s̄æpius anno:

uare: unde soteria doña data amico seruato: & reduci. Papinius carmē: quod p Rutili gal-
lici salute cecinit: Soteria appellauit: hoc quod diximus argumento.

Nocet nobis: quia mittim⁹ soteria. **A**egrota semel. i. morere & absoluere uitā una ægrotatione: hoc autem dixit ambigue: cum dicere videatur opto ut in tñā tantum ægrotationē incidas: nec s̄æpius ægrotes: intelligit moriaris.

Crex Vmbritii persona: eodem argumento Mart. hoc scribit afferens cām quare secedat in nomētanum suum: nā prædium illic habuisse ipse s̄æpe supra testatus ē. Cur p̄tam. i. accedam. **S**icci: aridi & laboratis inopia aquar. **M**agistri ludi: nā uicinos habebat magistros: ut alibi idicat. **A**erarii: dicunt milites facientes sti pendū: ærarii item qui æs cūidunt ut hic **M**arculi: malleoli. **N**ummularius: trapezita latie nummularius: trapezita græce. **O**ciosus: quia i ocio ē. **M**assa neroniana: neronianu argētū intelligit purissimū: ut arbitror. nā ut Trāquillus scribit in Neronē. **E**xegit ingenti fastidio & acerbitate nummū asperum: argētū pustulatum: nā argentū pustulatum: quod alii codices habent pusulatum erat purissimū: & pusulla siue pustula erat bractea argenti purissimi: ut supra legim⁹: Fœlix pusulla siue pustula. De phiala id argentū purissimū insequētia uerba Trāquilli demōstrat q̄ scribit Neronē exigisse præ argentū pusulatum aurē obriszon quod ē purissimū s̄æpi⁹ ex coctū in simile igni colorē. Vel mēsa neroniana qđ placet itel ligit mēsam Claudi fœnerato ris alludēs ad uetus cognomē. nam Claudi Nerones dicebant. **M**ēsa neroniana. i. mensa Claudi: de q̄ añ est locutus: Oppigneruit inq̄t annulū mō ad mēsam Claudi. **H**ispanæ: au& ex hispāia allatū rude i urbe cōflabat cudebaturc⁹ malleis ad ramēta excutiēda. In hispāia tñ in balneis quæ appellabat chrysoplygia lauabat. **M**alleator: p̄cussor. **P**aludis hiberæ. ramēti aurei qđ extago hispāiae mittebat. **T**urba entheata bellonæ: Cybelis i furorē aetæ. i. coribates q̄ nō cessant a clamore dū sacra faciūt. **T**rūco fasciato. i. tabella: nā naufragi solebat mēdicare alligata collo tabella naufraga. **R**ogare: mēdicare. **I**udæi nem⁹ egeriæ i colétes mendi cabat. **I**nstitutor: negociator. **M**ercis sulphuratae. i. ligno& sulphurato&. **L**ipp⁹: ob op⁹ sulphureū. **D**āna i. qs posset nūerare q̄tū somn⁹ amittit de suo. Rōb⁹ carmīc magico lūa de cælo trahi dicebat ut despumaret herbas patas ad icatationē. **L**ucan⁹: Phœbeq̄ serena Nō alī diris uerbo& obessa uenēis Palluit: præterea: Donec suppositas pprior despumet in herbas: eo tpe ut mulieres laborati lunæ succurrerēt æra uerberabat: sic. n. icantationē ipediri posse putabat. Iuue. de loq̄ci mulier: Vna laborati possit succurrere lūæ. Rōb⁹ istm⁹ magico erat quo dducta litia rē magico adiuuabat. ut supra ex Theocriti dscrp̄tōe & poetar. nō & uerbis recitauim⁹. Colcho: magico: pp medeā quæ magico exercuit.

Nec tibi sed nobis hoc polycarme nocet.
Nam quotiens surgis soteria poscis amicos
Sit pudor ægrotæ iam polycarme semel.

Ad Sparsum.

Cur s̄æpe sicci parua rura nomenit:
Laremque uillæ sordidum petam queris?
Nec cogitandi spatium nec quiescendi
In urbe locus est pauperi: negant uitam
Ludi magistri mane: nocte pistores:
Aerariorum marculi die toto:
Hinc ociosus sordidam quatit mensam
Neroniana nummularius massa.
Illinc paludis maleator hispanæ:
Tritum nitenti fuste uerberat saxum.
Nec turba cessat entheata bellonæ:
Nec fasciato naufragus loquax truncō
A matre doctus nec rogare iudæus
Nec sulphuratae lippus institutor mercis.
Numerare pigri damna quis potes somni?
Dicet quot æra uerberent manus urbis.
Cum secta colcho luna uapulat rombo:
Tu sparse nescis ista: nec potes scire.

Quot manus urbis. i. mulier romaharū. **P**etilianis regnis: uel de petilia lucanorum metropoli quia illuc agrū habuit petiliā. Philocretes a Melibœa pfugus ædificauit: samnites munuerūt. In regnis petilianis ī agro petiliāo: uel de domo Petiliū intelligit: quæ in sumo ianiculo erat. **N**ec maior autūnus. i. nec est maior uindemia: nec plures fructus. **C**ursus esedo. i. spatium currendo. i. tu habes gestationē: nā gestatio erat locus ubi ge stabant ob ualitudinē: uel de hippodromo ut supra dixit: Puluereūq; fugax hippodromon ungula plaudit. **S**ōnus in profundo. i. altus somnus.

Nec dies admissus. i. non tibi est lux nisi quando uolueris apire molestias urbis: quas ne ī cubiculo quidē licuit euitare.

Petilianis delicatus ī regnis
Cui plana summos despicit domus montes:
Et rus in urbe est: uinitorque romanus.
Nec in falerno monte maior autumnus
Intraque limen clausus esedo cursus:
Et in profundo somnus: & quies nullis
Offensa linguis: nec dies nisi admissus.
Nos transeuntis risus excitat turbæ.
Et ad cubile est roma tedium fessis:
Dormire quotiens libuit: imus ad uillam

Ad Alaudam.

Ancillariolum tua te uocat uxor: & ipsa
Lecticariola est: estis alauda pares.

De Importunis basiotoribus.

Tantum dat tibi roma basiorum
Post ānos modo quindecim reuerso:
Quantum lesbia non dedit catullo.
Te uicinia tota te pilosus
Hircoso premit osculo colonus.
Hinc instat tibi textor inde fullo:
Hinc sutor modo pelle basiata:
Hinc menti dominus periculosi:
Hinc defioculus & inde lippus
Fellatorque: recensque cunnilingus.
Iam tanti tibi non fuit redire.

Ad Suum natalem.

Martis alūne dies roseam quo lampada primū:
Magnaque syderei uidimus ora dei.
Si te rure coli uiridesque pigebit ad aras.
Qui fueras latia cultus in urbe mihi:

Martis. Natalem ī agro celebrat: quem in urbe solebat colere lautius: causam affert
quare non sit in urbe hoc die: quia icilicet uelit esse eo die liber: quod in urbe non
dabitur. **A**numne martis: calendæ martiæ. **R**oseam: phœbeam & solarem. **D**eis sy
derei. i. huius diuinæ machinæ: id est cælum. **V**irides aras: ad cespites ī cultos & uirides.
Cultus meis calendis: id est die mearum calendarum.

Ancillariorum. Ancillario
lus dicit & qui ancillas se
stat: & qui ancillare officium
præstat. **V**xor obiurgās Alau
dum maritum: q; ancillare offi
cium subiret: uel qd ancillas se
staret appellabat eū ancillario
rū: ipa rem habebat cū lectica
riis: nam & ancillariolus & le
cticariolus nomina sunt serui
lia. **A**laudæ: alludit ad nomē:
cum utrumq; sit seruile. **A**laud
a: hic proprium nomen: alibi
est auis nomen: quæ nomē de
dit legioni. legionis alaudæ me
minit Sueto. & Cice. in Anto
nium: & ad Atticum: & Pli.

Tantum. Basia sæpe dete
status est basiatores: idē
facit nunc cum amicus reuer
sus a basiatoriō dissuauietur.
Vicina: tribules. **O**sculo
hircoso: foetido. **D**efioculus:
cui deest ocul⁹ dicit: ita habet
codex antiquus: alii codices ha
bent defioculum: hoc est qui
dextrum tantum habet oculū
placet prior scripture. **L**ipp⁹
utroque oculo stillante. **R**e
cens: qui nuper fuit in opere.
Non tanti: hoc est nō debeo
tanti fac̄ reditum: ut hæc ue
lis pati.

Vivere relaxare animum: ut saepe est dictum.

Natali. Eodem argumento deridet eum qui celebret natalem suum lautis & laboriosis mensis & sponte tñ laboris suscipiat in accipiendo amicis: q̄tum nollet ferre si dominus imperaret. **P**allere: anxious esse. **S**abello: amico inuitato. **S**occus niuarius: dicebat pannus lineus quo niues attenuabantur unde refrigerabant uina. Ita loquitur in distichis: Attenuare niues norunt & linteae nostra: Frigidior collo non salit unda tuo. attenuabat item uinu ut puru esset & frigidum: de eo hic intelligit. **L**iquidum: purg. **S**urgere tota coena. i. usq; ad finem coenæ marmorea erant pauimenta in coenationibus.

Versus. Ligurra ut alicuius precii uideretur solebat iactare se uereri ne Martialis aliqd in se scriberet: cui poeta respondet risu & cōceptu. **V**ividum: q̄ sic imortale. **D**ignus hoc metu: scilicet ut scribam ite. **P**apilionibus: prouerbium est apud Phalaride: Elephas in dus culices negligit. Si laboras legi: si cupis fieri perpetu? **R**udi carbone: uaticinatur illi carmen cito interituz: nam quæ carbone aut creta designantur cito euaneſcunt. **F**rös hæc: notat eum esse seruili conditionis. **N**otāda: idest nō es dignus ut de te scribam.

Antiqui. **S**aturnū iuccat ad saturnale epulum: qd parabat luxuriosissime ob dictum Prisci Terentii: Cuius supra memin. **P**rioris mudi: id est prioris saeculi. **R**ex: Saturne. **S**ub quo pigra quies: idem carmen ē apud Ovidium. **R**egale: nimis terribile. **D**igna: quia nō cōmittebantur scelera. **S**cissa: cui scerata usque ad inferos a ratone & effusionibus. **E**rat diues: producebat omnia. **P**risci: nomē proprium. **R**eddis: restituis. **P**acifici: q pacē coluit. **S**imilis pompa: id est apparatus a soniorum. **M**acello. s. romano. Luxuriet: late expolita sit.

Da ueniam seruire tuis quod nolo calendis:
Et qua sum genitus uiuere luce uolo.

De Sabello.

Natali pallere suo ne calda sabello
Desit: et ut liquidum potet alauda merum.
Turbida sollicito transmittere cecuba sacco
Atque inter mensas ire redire tuas.
Excipere hos illos: et tota surgere coena
Marmora calcantem frigidiora gelu.
Quæ ratio est hac sponte tua perferre patique?
Quæ te si iubeat rex dominusque reges.

De Ligurra.

Versus et breue uiuidumque carmen
In te ne faciam times ligurra:
Et dignus cupis hoc metu uideri:
Sed frustra metuis: cupisque frustra:
In tauros libyci ruunt leones:
Non sunt papilionibus molesti.
Quæras censeo si legi laboras:
Nigri fornix ebriumque poetam:
Qui carbone rudi putrique creta
Scribit carmina: quæ legunt cacantes:
Frons hæc stygmate non meo notanda est.

Ad Saturnum.

Antiqui rex magne poli mudiique prioris:
Sub quo pigra quies nec labor ullus erat:
Nec regale numis fulmen nec fulmine digna:
Scissa nec ad manes: sed sita diues humus.
Latius ad hæc facilisque ueni solennia prisci
Gaudia: cum sacrī te decet esse tuis.
Tu reducem patriæ sexta pater optime bruma
Pacifici latia reddis ab urbe numæ.
Cernis ut ausonio similis tibi pompa macello.
Pendeat: & quantus luxurietur honos.
Quā nō parca manus: largæq; nūismata mēsa:

Tibi: in tuum honorem **P**remium: ut maiora merita referantur. **I**lli: prisco **S**ic:
obsecrantis est.

Vncto corduba. In cordubensem poetā qui poetæ carmina recitabat: quod dolet cū
sur recitet & nihil de se scribat: quod Martialis p̄ suo uelit ostentare: i quo par pari refer
re possit. nā erat malus poeta: rogatque cordubam illius patriam ut eum moneat ne reci
tet. **V**enaphrum: campaæ regio oleo nobilissima. tenet enim in eo principatum: pro

ximum est litanum non pro
cul: Tertio loco bæthicū His
paniæ: cum quo de palma cer
tat histrum **B**landiens poeta
cordubæ eius oleum & uenar
phrano & histrio anteponit.

Vncto: ferente oleas. **T**e
sta histra: idest testa olei histri.

Gilesi albi: flu. tarentini qui
reddit oves candida lana.

Non mendax: quia lanæ bæ
thicæ non tingebantur. **V**is
uo: natiuo **N**ostro: hispano.

Ferre: scilicet æquo animo.

Mutuos honores: idest uer
sus: & ego pro meis recitarem.

Securus: quia non timet ut
recitetur carmina sua: cum nō
scribat.

Vincentem. Coci olim cō
ducebantur ex macello.
In ualescente autem luxuria in
ter seruos habebantur: nuper
cinna pue& emptum pulcher
rimum cocum fecit i quo poe
ta iocatur: ait enim eum hoc fe
cisse: quia sit gulosus: & cū ui
deatur intelligere de cibis con
ditis intelligit eū tales pueros
amare. Gulosus homo ē: hoc
ē uult elegantes pueros solus.

Matutine. Excludit clien
tē qui mane accesserat &
sommū interpellabat: nā & ipē
ait ex urbe hac una de cā exie
rat ut dormiret. interpellatum
fuisse somnum in urbe ipse di
xit. **A**mbitiola: quæ delectant
isto honore **L**itibus amaris:
idest molestiis: & pprium epis
theron est litis. **N**egavit: non

A

Quæ saturne tibi pernumerentur opes.
Vt sit his premium meritis & gratia maior:
Et pater & frugi sic tua sacra colit.
At tu sancte tuo sic semper amere decembri:
Hos illi iubeas s̄aþe redire dies.

Ad Cordubam.

Vncto corduba letior uenafro:
Hiſtra nec minus absoluta testa:
Albi quæ superas oues galesi:
Nullo murice nec cruore mendax:
Sed tinctis gregibus colore uiuo.
Dic uestro rogo sit pudor poeta:
Ne gratis recitet meos libellos:
Ferrem si faceret bonus poeta:
Cui possem dare mutuos honores.
Corruptit sine talione celebs:
Cacus perdere non potest: quod aufert.
Nil est deterius latrone nudo:
Nil securius est malo poeta.

De Cinna.

Vincentem roseo facieque coma que ministros
Cinna cocum fecit: cinna gulosus homo est.

Ad Clientes.

Matutine cliens urbis mihi causa relicte
Atria si sapias ambitiosa colas.
Non sū ego cauldicus nec amaris litibus aptus:
Sed piger & senior pieridumque comes.
Ocia me somnusque iuuāt: quæ magna negauit
Roma mihi: rideo si uigilatur & hic.

De Phillide.

Formosa phillis nocte cum mihi tota:

pmisit mihi: etiam hic ut in urbe faciebam.

Formola. In ebrietatem mulieris quæ pluris faciebat uinum q̄ ullum genus precii:
ciusq; amphoram petiit a poeta: cum prius ipse esset anxius an libram ungueti: an
lunas bæthicas pro coitu daret.

Largā omnibus modis: liberalē om̄hi genere concubitus. **V**trum ne coſmi: tabernæ unguentariæ ut Coſmus. **D**e moneta Cæſaris: idest Domitiā. i. flauios. **A**mphoram uini: non propter utilitatem precii hoc deridet potius quā propter genus præmii quod ebria poposcerat.

Bis quīquagenis. Amœnum domū cētū milibus emerat: quā mīore etiā precio uolebat uendere: sed ut emptorē falleret ingenti ornauerat apparatu: in hunc poeta iocatur.

Breuiore p̄cio. i. mīore. **C**or

rūpis: alliicio dō eū. **V**aphra: callida ambitiosa luxurians ap̄parata. **D**iuitiis magnificētia apparatus. **G**emantes: argēto quia īcrustabant argēto: quod

Seruili⁹ prim⁹ instituit: uel q̄ erant panonini ut in distichis dicemus. **C**itrū: arbor in atlāte monte maritaniæ: unde ci-

treæ mensæ maximæ luxuriæ apud romanos: ut supra dictū est. **R**ara pondē. i. ingentia ligna & preciosa. **D**elphica:

pōt accipi p̄ noīe ancillæ quæ ex delphis uenerit: ut alibi legimus delphicū puerum ut itelli-

gas delphicā ancillā exposuisse uenientib⁹ argentū & auro. Nā & apud Homerū ancillæ penū

custodiunt: parantq̄ mensam hospiti ueniēti qđ cū multis in locis poeta ostendat Eurycliā

præbēti celebrat custodiētē pēu Vlyxis: placet magis ut itelli-

gas ī cortyna quæ epulatib⁹ & tēplo delphico cōis ē. **T**ripodes. n. siue cortynæ cū Apollinī p̄mis gratæ sint: delphicæ

sūt appellatæ: ut Pli. scribit.

Non esse minoris: non posse uendi uilius. **I**nstructam:

apparatum tantis diuitiis.

Se præstisset omnibus modis largam:

Et cogitarem mane quod darem munus.

Vtrum ne coſmi nicerotis an libram:

An bæticarum pondus acre lanarum:

An de moneta cæſaris decem flauos

Amplexa collum basioque tam longo

Blandita quam sunt nuptiæ columbarum:

Rogare cœpit phillis amphoram uini.

Ad Amœnum.

Bisquinquagenis domus est tibi milibus empta:

Vendere quam summa uel breuiore cupis.

Arte sed emptorem uafra corrumpis amatne:

Et casa diuitiis ambitiosa latet.

Gemmantes prima fulgent testudine lecti:

Et maurisiaci pondē rara citri.

Argentū atq; aurū nō simplex delphica portat:

Stant pueri dominos quos precer esse meos.

Deide ducenta sonas & ais non esse minoris:

In structam uili uendis amœne domum.

De Idibus Maronis.

Maiæ mercurium creastis idus:

Augustis reddit idibus diana.

Octobres maro consecrauit idus:

Idus laxe colas & has & illas:

Qui magni celebras maronis idus.

Ad Paulum.

Sic tanquam tabulas scyphosque paule

Omnes archetypos habes amicos.

Maiæ Mercu. Idūs octobres natalē Virgilii celebrat. Natus enim est poeta Pō

peio & Crasso consulibus: ut scribit Eusebius: Idūbus octobris celebrationē numinū idū maiæ sacræ sunt propter Mercurium: cui eo die sacrificat mercatores: ut scribit Macrobius. nam tunc natus dicitur: & idus Augusti ppter Dianam quæ colebatur in auentino ubi erat eius templum. **C**reastis Mercuriū. i. idibus maiis natus est Mercuri⁹: Redit: celebrat. **C**onsecrauit: nascēs. **I**lus: diem natalem Virgilii.

Si tanquā. Paulum auarum carpit: qui nihil dabat ueteribus amicis: sed eos īter sua bona connumerabat tanq̄ archetypa: quæ domino nihil sumptus afferunt: sed plurimum laudis.

Lintea. In Aprū: qui quādiu pauper fuit solebat eos carpere: qui in thermis potabat: factus diues luxuriosius ī pē bibebat. **N**uper: superiori tpe. **V**anus: parui precii: ut supra: Et uani triplices. **L**intea: quib⁹ abstigeret se lotū. Sederet: custodiens uestem in apodyterio qui lotus erat: ubi ponebat uestes loturi. **E**ntherocellici: dicūtur qui entherocellas curant. Hic mordus est cū intestina defluunt. **V**ndor: medicus. **N**udorum: eo tum qui se lauabant. **S**tillam. i. guttam e uase quod guttum appellabat: & eo in balneis utebanſ. **I**luuēa. Et pleno componit lntea gutto. **V**enere: ppter hæreditatē. **S**obrius: qui prius potauerit. **D**iathēca: dicuntur tabulæ testamētariæ: uerbū est græcū: quo illi in ea significatōe utunt. **D**iathēca: bona relīcta testamēto. **Q**uinquā comati: quinquā pueri relīcti testamento.

De Apro.
Lintea ferret apro uacuus cum uernula nuper:
Et supra togulam lusca sederet anus.
Atque olei stillam donaret opelicus unctor:
Nudorum tetricus censor & asper erat.
Frangendos calices effundendumque falernū:
Clamabat biberet qui modo lotus eques.
A sene sed postquam mummi uenere trecenti:
Sobrius a thermis nescit abire domum.
O quātum diathētra ualent & quinque comati
Tunc cum pauper erat: non sitiebat aper.

Ad Lygdum.

Nil non lygde mihi negas roganti:
Ad quondam mihi lygde nil negabas:

Ad Panicum.

Flugera mercatus prope busta latentis agelli:
Et male compactæ culmina fulta calx.
Deseris urbanas: tua prædia: panice lites:
Paruaque sed tritæ præmia certa togæ.
Frumentū milium ptisanāque fabāque solebas
Vendere pragmaticus nunc uendis agricola.

Ad Catullum.

Hæredem tibi me catulle dicis:
Non credam: nisi legero catulle.

mystica Numæ Pompilii illic condita esse.

Busta: præterea erant in æsquiis: quoniam illic ſepeliebantur cadauera: quod pri-
mus Mæcoenas prohibuit ob aeris salubritatem: auctores sunt Varro Plutarchus &
Porphyrio. Prope busta: in æsquiis: uel ad coaclam maximam. Male compactæ: ruen-
tis. Urbanas lites: forum romanum ubi agebas causas. Parua: quia paruus erat agell⁹
qui uersabuntur in ocio utebantur tunica. Pragmatici: dicebantur qui ſuppeditabant
iura causidicis: auctor Quintilianus. Vendere: quoniam mittebant tibi clientes. Ptyſa-
na inuentum est græcorum: conficitur ex ordeo Horatius. ptyſanarium orizæ. Emis:
quia non mittuntur amplius: necager ſuppedit. Agricola: nam agrum emisti &
colis.

Haeredem. Catullus hæredem scripserat poetam: urbane eius mortem optat: cum
habet se non credere hoc nisi legerit. id enim legendum erat post mortem. **N**isi lege-
ro: nisi fueris mortuus.

Venere: ppter hæreditatē. **S**obrius: qui prius potauerit. **D**iathēca: dicuntur tabulæ testamētariæ: uerbū est græcū: quo illi in ea significatōe utunt. **D**iathēca: bona relīcta testamēto. **Q**uinquā comati: quinquā pueri relīcti testamento.

NIL non. Qui nil negat di-
citur fellare: ut ipse expo-
net infra: nunc ī Lygdū ſcribit
qué diffīcliorē ſupra conques-
tus ē: nam feſellerat poetam
ſæpe expectatē: hunc tñ oī fu-
iſſe fellatorē idicat uerecūde:
ut miretur quare nūc ſit tādif-
fīclis. Iccirco ſupiorem locū ī
Gillā: Nil mihi Galle nega: ita
interpretor ut poſcat fellatōnē.
Nil negabas. i. dabas mihi fel-
lationem.

Vgera. Pānicū cauſidicū
deridet: qui relīcto foro
agellū emerat ad busta Gallica
locus erat ad coaclā maximā:
ubi coaceruata fuerūt oſſa gal-
lorū: qui urbem poſſederant:
idem dicebaſ ad Doliola: quo-
niā in nonnullis doliolis gal-
lorum cineres in eſſe putarent.
putabant tamen alii quædam

Cum tibi. Erant nonnulli calices: qui audaces dicebatur iſerti ḡemis ex lapide obſidiano uitreo: nam usque eo processerūt officinæ uitri: ut pocula formarēt: & pari prope artificio & toreumate quo argentea. Erant tamē exigui precii: nam & lapilli obſidiani iſerti erāt ex specie uitri: ex qua dicauit Augustus quattuor elephanthos. distichō de his calicibus extat: Non sumus audacis plebeia toreumata uitri: Nostra neque ardēti gemma ferit aqua. poeta h̄ec pocula mittit Flacco addito epigrammate. **C**irco flāmio: ubi fiebant calices. **C**ataplus: nauigatio. **N**iliacus: nā ex ægypto crystalla afferebātur. **T**alia munera. s. tā uilia.

Sollicitant: alliiciūt ad furtū aquis nimium calidis: ut i disti chis: Nostra neq; ardēti géma ferit aqua. Securo: nō obſeruāte: nā in manib; cōuiua & posita' pocula p̄ciosa custodieban tur a ministris. Iuuue. Custos af fixus ibidē Qui nūeret gémas unguis obſeruet acutos. **N**ō timuere. s. si frāgat: præfca i q̄: si male oleni uoles p̄pinare: poteris faciles hos frāgeūt post ppiationē: & leuis erit iactura.

Estinat. Polytimus cogitabat de ducenda uxore: qđ cū ageret ex auaritia: ut haberet dotē: iactabat id a se fieri qm̄ affe& esset tedio puerorū neq; aliquē repiret qui sibi placet. poeta ostēdēs eū quādere dotem: ait se eos malle pueros q̄dotem. **I**nuitus: uerba politymi. Himnus: nomē pueri. **P**astas: pingues tractum a suibus: qui pinguescunt glandibus. **N**asci puella: uel quod mollis: uel quia negat. **H**orum: uerba Martialis respōdetis Polytimo.

Mphora: Agricola cōnam captabar: & quāuis summa esset annonæ charitas & uini: tamen aliena mēsa ebrius semp erat & repleto stomacho. **C**rudi: dicuntur qui nimium edunt: quod decoquere non possunt. **E**brius: aliena mensa: nam captator est.

MUltis. Aethon nomen equi solis est ab ætho quod significat ardeo. Aethō item non men p̄prium hic uiri: qui pedendi uicio ita laborabat: ut nuper in templo capitolino non poterit eo abstinere: sed affectus hoc supplicio ut triduo cōenauerit domi: didicit comprimere nates: ne eadem poena iterum afficeretur: nam aliena mensa uictitabat. **V**isque in summos unguis: mos erat precantium ut cælum respicientes resupini summis pedum digitis insisterent.

Ad Flaccum.

Cum tibi niliacus portet cristalla cataplus: Accipe de circo pocula flammīneo. **H**i magis audaces an sunt qui talia mittunt Munera: sed gemmis utilis usus inest. Nullum sollicitant hacce thoreumata furē: Et nimium calidis non uitiantur aquis. **Q**uid quod securo potat conuiua ministro: Et casum tremulæ non timuere manus. Hoc quoque nō nihil est: quod p̄pinabis i istis: Frangendus fuerit si tibi flacce calix.

De Pueris.

Festinat polytimus ad pueras: Inuitus puerum fatetur himnus: Pastas glande nates habet secundus: Mollis dindimus est: sed esse non uult Amphion potuit puella nasci: Horum delicias superbiamque: Et fastus quarulos amice malo: Quām dotis mihi quinques ducena.

De charitate uini.

Amphora uigesis: modius datur ære quaterno: Ebrius & crudus nil habet agricola.

De Ethonte.

Multis dum precibus iouem salutat: Stans summos resupinus usque in unguis: Ethon in capitolio pepedit: Riserunt comites: sed ipse diuum.

Offensus: affectus iniuria. **C**lientē: sequentē diuites. **D**omicēnīo: ut trib⁹ noctibus domi cōnaret. **P**atrocōlūs: tēporib⁹ Neronis ad cōsulatū usque ex infimo genere pue-
ctus iuxta capitolīū iambulationē struxit cū latrinis: quas Martialis appellat sedes patro-
clianas a conditore. **C**auerit sibi: prouiderit sibi crepando pādendo: unde uenitris crepi-
tū dixerunt antiqui: & edictū Claudi extat ne quis comprimeret crepitū in senatu: cum
deprehendisset senatorem eadē causa extinctum.

Offensus genitor trinoctiali
Affecit domicēnīo clientem.
Post hoc flagitium misellus æthon:
Cum uult in capitolium uenire.
Sellas ante petit patroclianas:
Et pādit deciesque uiciesque:
Sed quamuis sibi cauerit crepando:
Compressis natibus iouem salutat.

Ad Bithinnicū.

Nil in te scripsi bithinnice: credere non uis:
Et iurare iubes: malo satisfacere.

Ad Atticillam.

Donaui tibi multa quæ rogasti:
Donaui tibi plura quam rogasti:
Non cessas tamen usque me rogare.
Quisquis nihil negat atticillam fellat.

De Calistrato.

Ne laudet dignos laudet calistratus omnes:
Cui malus est nemo quis bonus esse potest?

De Vmbro.

Brumæ diebus feriisque saturni
Mittebat umber aliculam mihi pauper:
Nunc mittit alicam factus est enim diues.

De Menogene.

Effugere in thermis & circa balnea non est:
Menogenem omni tu licet arte uelis.

laudabat. Is enim non uidetur laudare: qui neminem uituperat. **D**ignos: eos qui digni-
sunt laude. **A**b eo cui nemo est malus: id est qui neminem uituperat. q.d. nulla est lau-
dari ab eo qui omnes laudat.

Brumæ locatur in auaritia Vmbri: qui olim cum pauper esset in saturnalibus poe-
tæ munus mittere solebat aliculam: nūc factus diuesmittit alicā. Alicula est maiori-
ris precii q̄ alicā: sed ex noīe iocat̄ poeta: nā alicula dīminutuum esse uidetur minus ali-
ca: cum tamen maioris sit precii. Alicula alicæ genus: alterū dicebatur secundarium: ter-
tiū apherema: quod grande erat & uilius.

Effugere. In Menogenem: qui cōnā ex thermis captabat: neque ātea desistebat mi-
nima quæque officia pāstare q̄ inuitaretur.

NIL in te. In Bithinnicū:
qui cōquerebat q̄ poeta
in se carmen emisisset: & iusiu-
randū exigebat a Marti. negan-
te. mos in foro ē ut qui iurare
non uult soluat: Ex hoc urbāe
poeta dicit se scriptuꝝ i Bithi-
nicū. uult enī satisfacere poti⁹
q̄ iurare. **M**alo satisfacere: ma-
lo scriberī in te. **A**rgute dictū:
nam qui a debitore possit ius-
iurādum mallet eum soluere.
aduersus se igitur carmē uide-
tur malle Bithinnicus: cū pos-
cat iusiurandum a Martiale.

DOnau. Nil negare est p-
mittere omnia: nil item
negare apud poetam est sella-
re. supra: Nil mihi galla nega.
præterea: At quondā mihi lyg-
de nil negabas. ex hac elocutō
nis abiguitate iocatur in Atti-
cillam: nam quis plura ab eo ac-
cepisset: plura tamen poscebat
notans imprudentiam eorum
qui nil negant. eiusmodi enim
homines ut Augustus dicere so-
lebat uitam male iſtituerunt.
Qui nil negat fellat quasi di-
car adeo turpe est nil negār: ut
idem etiam fellare significet.

Ne laudet. Nouā Calistra-
ti uersutiam notat: qui
ne quempī am laudarer: omnis-

Trigonem: genus pilæ. **D**extra & leua: nam in pila trigonali exercenda robur manus sinistram commendabatur. **I**ccirco supra dixit: Ne claudet polii magis sinistras. Et i di stichis ita loquitur: Si me nobilibus scis expulsare sinistris: Sum tua. mendose in multis codicibus fenestris pro sinistris. **I**mputet: adscribat laborem suum in exercendis pilis.

Plenum: lana. **L**intea: quibus utebantur in balneis. supra: Lintea ferret apro. **S**i nus: infantis semper sordidus. **D**ente: pectine. **A**chilleas: quales habuit Achilles: ut scribit Homer⁹ pulcherimas.

Tropin: bibeant post balnea ut ad uomitionem incitarentur: quod in mulieribus notauit Iuuenalis id uinum apte appellat tropin: Nam inuersio nem significat: qua stomachū agitat. **D**e fæce uini: massylia ni: quod fumosum erat. **V**eni: cœnatum mecum.

Derisor: In Fabianum qui alienas hernias: solebat deridere: sed cum suas paulo ante inspexisset: siluit. **S**ubito repente præter opinionē. **O**mnes colei timebant: scilicet ne derideretur. **H**ydrocellæ morb⁹ erat ex genere entherocellarū: ut scribit Celsus: Cum intestina defluunt colligunturq;. **D**uo catulli: Catullus virilium mēsuram hyperbolice solet dicere. Catullus: Mētulam habet instar. xxx. iugera prati.

Polueram: Polytimus tōsus factus est cum cogitaret de ducenda uxore: ut supra edictum. poeta dicit noluisse ut tonderetur: uerebatur enim ne deformis uideret: sed iam lætatur hoc permisisse cum totus sit eburne⁹ & uideatur formosior. Pelops dicitur humerum eburneum habuisse a Cerere: quem imprudēs comedesar. **I**ccirco alludit ad fabulam. **T**otum ebur: totum cando rem tuum.

Paediconibus: In Fabulum cunnilingum qui animam paediconum male olere dicebat. **O**lere: scilicet male.

Triginta: Vaticinatur hunc fore cunnilingum & fellatorem cum mentula uti non possit & habeat pueros & puellas. **S**urgit: arrigit. **Q**uid facies? quasi dicat linges.

Captabit tepidum dextra leuaque trigonēm:
Imputet exceptas ut tibi sāpe pilas.

Colliget & referet lapsum de puluere follem:
Et si iam lotus iam soleatus erit.

Lintea si sumas: niue cādidiora loquetur:
Sint licet: infantis sordidiora sinu.

Exiguos secto comentem dente capillos
Dicit achilleas disposuisse comas:

Fumosæ feret ipse tropin de fece lagœnæ
Frontis & humorem colliget usque tux.

Omnia laudabit mirabitur omnia: donec
Perpessus dicas tardia mille ueni,

De Fabiano.

Derisor fabianus herniarum:

Omnes quem modo colei timebant

Dicentem tumidas in hygrocelas:

Quantum nec duo dicerent catulli

In thermis subito neronianis:

Vidit se miser & tacere cœpit.

Ad Politinum.

Nolueram politine tuos uiolare capillos:

Sed iuuat hoc precibus me tribuisse tuis.

Talis eras modo tōse pelops: positisque nitebas

Crinibus: ut totum sponsa uideret ebur.

In Fabullum.

Pædiconibus os olere dicis:

Hoc si sic ut ais fabulle uerum est:

Quid tu credis olere cunnilingis?

In non Arrigentem.

Triginta tibi sunt pueri totidemque puellæ:

Vna est nec surgit mentula: quid facies?

Bis Cotta: soleas ad conuiuiū gestabant: quas deponebant cœfaturi: ne pavimenta contaminarent: seruabātur q̄a seruis. Cotta pauperissimus iactabat se bis amisisse soleas: & propterea se incedere pedibus nudis. Deridet hominis inopiā & iactantiā: Nam ibat excalciatus ob inopiā: non q̄ soleas amisisset: aut surreptum iri timeret. **T**urbam: facit comitatū. **S**agax: ironice. **F**acere damnum: est pati damnum. Excalciati dicuntur qui deposuerunt calceos. Idem uerbum uenit in iocum aduersus seruū Luctatii: qui

dū omni t̄pe & loco furaretur. surreptāq̄ numulario pecuniā indidisset calceis: coactus ē calceos deponere: ubi repta pecunia in eū dictū est numularius te excalciavit: hoc ē pecuniā ab stulit: nā calceus significat æs undū deduxit uerbum excalciare auferre æs & pecuniam.

Tongilian⁹: habet nasum q̄ iudicat acriter. Habet itē nasum q̄ nares habet. **T**ongilianus célor acerrim⁹ in extrema deuenerat inopiam in hūc poeta iocat. **N**il præter nasū: Hic accipit hēre nasū simplicitā erat pauprimus: in superiore uero p̄ cēlura: & mordacitate. **H**abet nasū. i. censuram. **N**il præter nasū: nā est pauprīm⁹: & ex hac ambiguitate iocatur.

Quod lana caput alligas charine Non aures tibi: sed dolent capilli. **D**e Marone.

Qro sene sed caro uotum maro fecit amico Cui grauis & feruens hemitriteos erat. Si stygias æger non esset missus ad undas Vt caderet magno uictima grata ioui. Cœperunt certam medici spondere salutem Ne uotum soluat nunc maro uota facit.

In Magulam.

Communis tibi cum uiro magulla Cum sit lectulus & sit exoletus Quare dic mihi non sit & minister! Suspiras: ratio est times lagœnam.

Pro sene. Maro captator laborante aduersa ualitudine amico sene & diuite: uotum suscepit pro illius salute: ut scilicet scriberetur hæres. Hac amoris significatiōe scriptus hæres: & post uotum medicis spondentibus illi⁹ salutem: contraria uota faciebat ut scilicet moreretur: ne si conualeceret: & promissam uictimam persolueret: & hæreditatē amitteret. **H**emitriteos: genus febris tertianæ ut scribit Celsus. **N**e soluat uotum: quia uellet eum mori.

Communis: Magula uiro nupserat: qui exoletum habebat: quo & ipse & uxor utebatur: sed cum vir esset ueneficus: ac pueru contentus uxorem negligeret: timebat uxor ne ueneno extingueretur: propterea eodem ministro mensæ non utebatur. hoc poeta indicat. **T**imes lagœnam. i. ueneficum: nam lagœna ministra est ueneficii. supra: Diceris hac cælebs factus quater esse lagœna.

Sæpe rogare: Priscū deridet quis æpe rogabat quales mores induceret si esset diues
id enim nemo potest prædicere: nisi illud unum diuitem diuitis moribus usurum.
Qualis sim futurus: quales mores sim habiturus.

Quam hæc ut mœchum basiaret: puerum Morionē suis osculis madidum ei remittebat. idem faciebat mœchus: maritus stupidus hoc non animaduertebat. **Q**uanto est maior morio: q̄ stolidior ē maritus: qui hoc non animaduertit.

Scribamus: Epos carmē trimetrum: significat iā bicum cui dimetrū succedit perfecta clausula. Horatius: Pede ter percuso forte epos acer: ut nemo uarius dicit. eo qui utuntur epici poetae sunt appellati. **A**ccusat Tuccam: qui omne genus carminis attingebat in quo uersaretur Martialis. **C**essi tibi: scilicet scribenti: nam destiti.

Syrsa: uestem tragicam significat. Ita locus Iuuinalis: Syrma uel antigones: id est tragœdiam Antigones: quā scripsit Accius poeta: Nec placet eorum sententia: qui syrma tristum orationis exponunt. Valerius: Quid hic cum tragicis uersibus: & syrmate facis. syrma a syro quod est traho dicitur: id est & tu tragœdiam cepisti scribere. **F**ila lyræ: carmē lyricum. Ambitiose: nimium cupide laudis. **N**oua: quia paoloante accepimus. Lucilius: primus satyrarum scriptor. tanta fuit laude & aestimatione: ut non modo eius carminis poetis sed etiam aliis anteponeret Fabio teste. **H**unc carpit Horatius nimium ambitiose quæ ait lutulentum fluere. Ludere dicuntur poetæ cum uersantur leuiori carmine. Petitur: id est inuaditur a te: ut superes: uel sis par famæ meæ.

Musei: Museus laude lyræ prope par Orpheo: alter hic scripsérat mollissimos libros qui non sine pruritu legi poterant: horum lasciuiam significat poeta Instantio ruffo. Sibaritici libri mollissimi fuerunt compositi temporib⁹ Ouidii dicti: uel a Sibari poeta: uel a Sibari urbe: quæ in ingentem luxum aucta se suis delitiis perdidit: delecta enim

Ad Priscum.

Sæpe rogare soles qualis sim prisce futurus
Si fiam locuples: simque repente potens.
Quenquā posse putas mores narrare futuros:
Dic mihi si fias tu leo: qualis eris?

De Fabulla.

Qua mœchum ratione basiaret
Coram coniuge repperit fabulla:
Paruum basiat usque morionem.
Hunc multis oculis rapit madentem
Mœchus protinus: & suis repletum
Ridenti dominæ statim remittit:
Quanto morio est magis maritus.

In Tuccam.

Scribamus epos: cœpisti scribere: cessi:
Aemula ne starent carmina nostra tuis.
Trastulit ad tragicos se nostra thalia cothurnos:
Aptasti longum tu quoque syrma tibi,
Fila lyræ moui doctis exculta camœnis:
Plectra rapis nobis ambitione noua.
Audemus satyras: lucilius esse laboras.
Ludo leues elegos: tu quoque ludis idem.
Quid minus eē potest: epigrāmata fingere cœ
Hinc etiā petitur iam mea fama tibi.
Elige quid nolis: quis enim pudor omnia uelle?
Et si quid non uis tucca relinque mihi

Ad Ruffum.

Musei pathicissimos libellos:
Qui certant sybariticis libellis:
Et tinetas sale pruriēte chartas

est a crotoniatis intra.lxx.dies horum meminit Ouidius:Nec qui composuit nuper siba
ritida fugit.Nec quæ concubitus non tacuere suos:quo uersu Elephantidem meretricē
notat quæ genera concubitus carmine est complexa.supra:Nec molles elephantidos li
belli:& in priapeia Lalage uouet tabellam pīstam exemplo horum librorum. Pathicissi
mos:mollissimos.

CVm tibi: uxorem accusat: quæ conquerebatur poetam habere quosdam cinæ
dos: qui ut ipse ostendit plus

uxori præstabant quam mari
to faciat. **S**ollicitos toros:
non afficit ulla cura. **S**ola
quia non accedo ad alias. **F**i
cūs chia: saporem salis habet:
Ficus marisca nullius est sapo
ris:auctor est Varro:inde uxo
re iudicat esse mariscam in cis
nædis chium: quæ placet. ut
supra: **H**ec mihi quæ nouit:
pungere chia sapit.

Instanti lege rufse:sed puella
Sic tecum tua.ne talassionem
Indicas manibus libidinosis:
Et fias sine fœmina maritus:

In Zelotypam.

Cum tibi nota tui sit uita fidesque mariti:
Nec premat ulla tuos sollicitetque toros.
Quid quasi pellicibus torqueris iepita ministris
In quibus & breuis est:& fugitiua uenus.
Plus tibi q̄ domino pueros præstare probabo:
Hic faciunt ut scis fœmina sola uiro.
Hi dāt quod nō uis uxor dare:do tamen inquis
Ne uagus athalamis coniugis erret amor.
Non eadem res est chia:n uolo:nolo mariscam
Ne dubites quæ sit chia:marisca tua est.
Scire suos fines matrona & fœmina debet
Cede sua pueris utere parte tua.

In Bassum.

Vxor cum tibi sit puella:qualem
Votis uix petat improbus maritus
Diues:nobis:erudita:casta.
Rumpis basse latus:sed incomatis
Vxoris tibi dote quos parasti:
Et sic ad dominam reuersa languet
Multis mentula milibus redempta:
Sed nec uocibus excitata blandis
Molli pollice nec rogata surgit.
Sit tandem pudor:aut eamus in ius
Non est hac tua basse uendidisti.

Ad Bætim

Bæthis oliuifera crinem redimite corona.
Aurea qui nitidis uellera tingis aquis.
Que brōius:quē pallas amat:cui rector aquar
Albula nauigerum per freta pandit iter.

Vxor cum: Bassum accus
sat:q ex dote uxorū mul
tos emerat comatos: i quibus
officium uxorū non præstabat
cum tamen mentulam uendis
derit uxorū pro dote:eum igi
tur in ius uocat:aut certe mo
net ut eam seruet uxorū em
ptici.

BAethis:Instantiū ruf
sum euntem in His
paniam prouinciam:
& succendentem Macro qui eā
administrabat. ut supra indica
uit.Ibis littoreas Macer falos
nas:hoc prosequitur epigrams
mate.Bæthim alloquitur: ro
gatque:ut lætis auspiciis uenit
entem magistratum suscipiat.
Corona oliuifera:hoc pro
pter ubertatē olearum dicit.
Aurea:coloris auri:quia la
næ bæthicæ coloris sunt ruffi.
Bromius:Bacchus:copia ui
ni. **P**allas:propter copiam ole
arum. **R**ector:id est domi
nus. **C**ui:in cuius gratia.
Iter nauigerum: nauigatio
nem.

Oras nostras: hispaniam. **Vt: ea fœlicitate.** **O**nus: difficultatem: difficultas est succedere ei qui se bona gesserit.

Ne toga cordilis ne penula desit oliuis. In saturnalibus duo munera genera mittebant xenia primū: & hi quibus data erant mittebant apophoreta. Xenia autem dicuntur mūera hospitalia. i. amicorū: nā xenos significat hospitem. Apophoreta dicuntur ab apophorin: id est referre: hæc Vespasianum & alios Imperatores dedisse legimus. Nā ipsi donati a populo xenis remittrebant munera. Hi duo libri continebūt singulis distichis utrumque muneris genus priore sunt xenia: posteriore legitur apophoreta. Quod autē nonnulli putarunt apophoreta inscribi etiā lēmata falsi sūr. nam lēma non solum solum distichis sed cuiuscunque epigrāmatis breuiter præscriptum argumētum dici potest: licet Cicero philosophiæ præceptis seruens Lemma aliter sit interpretatus hoc est comprehēsionē.

Lēma: præterea est genus argumentationis stoicæ quod ī zēnone scribit Diogenes. Primo epigrāmate lusur⁹ carmine poeta in saturnalibus ait se malle uti hoc genere ludi: q̄ aut nuci bus aut alea. nā nuces pueris ī saturnalib⁹ pmittebāt: alea uiris. Cordilla: ē gen⁹ piscis ex tynno ut supra ē declaratū. **C**cullis: papyraceis falsamenta uendebant. **P**apyrus: papyru ostendit prim⁹ Alexander ī ægypto cōdita Alexādria: nā antea palmarē foliis: postea q̄ basdā arbores libris: tū publica monumēta ī plūbeis: p̄uata in linteis scribebant. Nascitur aut papyrus in ægypto nō excedēs altitudinē duorum cubitorum: ut Pli. scribit: ei⁹ flore dii coronabātur. inde ēt chartæ siebant uariis noībus. **P**erdite: dādo rebus uenalib⁹. **P**enula: uestis seruorum. Ponit togā & penulā p̄ cucullis. **B**lattæ: uermes una cū tineis corrodetes papyros. **M**etuat famem: id est ut blatta poscit pauci. **E**bria bruma. i. dies hyemalis saturnalitius quo uino indulget. **N**on mea: puer nucibus: uiri alea ludebant. In alea hæc erant: talus: tessera: alueolus: senio: canis: uenus. **T**essera erat talus quattuor laterē. **T**alus sex: ut infra dicetur. Talus autē dictus a talo pedis: nā talus in pede auctore Aristotele in secundo de animalibus tres habet partes exteriorē quā antiqui chias dixerunt: Interna quā colias: Superiorē quā antennas. Inde s̄eculum eruditius talum dolavit in sex latera: & imitatione pristinoḡ nominum: uno quoq̄ in latere sua noīa dederunt punctis. In quibus canis afferebat iacturā. Erat enim unius puncti: ut Pollux scribit. Senio & Ven⁹ uictoriā & lucis. Perī: Quid dext̄ senio ferat Scire erat in uoto damno sa canicula quantum Raderet. Augustus præterea ita scribit: Talis iactatis ut quisq̄ canem: aut senionē miserat in singulos talos singulos denarios conferebat in medium quos tollebat uniuersos qui uenerem iecerat: nam Venus ī talo colias dicebatur opposita cani: ut scribit Pollix. Colias Venus dicitur auctore Strabone a promontorio atticæ in quo colitur. Idē pūetus dicebatur coris: & canis alio uerbo dicebatur chius. Iuxta Venerem coliadē in attica erat templum Panos: quo per Aristonem spolia delata sunt oraculo ita prædicto: Coliades mulieres remos timebunt. **M**ea tessera: meus ludus minor. **N**ō depugnat talo: qui habet sex latera: & numero superat tessera.

Omnibus lātis nostras instantius oras

Intret: & hic populis ut prior annus eat.
Non ignorat: onus quid sit succedere macro
Qui sua metitur pondera: ferre potest.

M. Valerii Martialis Xenia.

Etoga cordilis & penula
desit oliuis
Aut inopem metuat so-
dida blatta famem:
Perdite niliacas muſa
mea damna papyros.
Postulat ecce nouos ebria
bruma sales.

Non mea magnanimo depugnat tessera talo:

Cucullis: papyraceis falsamenta uendebant. **P**apyrus: papyru ostendit prim⁹ Alexander ī ægypto cōdita Alexādria: nā antea palmarē foliis: postea q̄ basdā arbores libris: tū publica monumēta ī plūbeis: p̄uata in linteis scribebant. Nascitur aut papyrus in ægypto nō excedēs altitudinē duorum cubitorum: ut Pli. scribit: ei⁹ flore dii coronabātur. inde ēt chartæ siebant uariis noībus. **P**erdite: dādo rebus uenalib⁹. **P**enula: uestis seruorum. Ponit togā & penulā p̄ cucullis. **B**lattæ: uermes una cū tineis corrodetes papyros. **M**etuat famem: id est ut blatta poscit pauci. **E**bria bruma. i. dies hyemalis saturnalitius quo uino indulget. **N**on mea: puer nucibus: uiri alea ludebant. In alea hæc erant: talus: tessera: alueolus: senio: canis: uenus. **T**essera erat talus quattuor laterē. **T**alus sex: ut infra dicetur. Talus autē dictus a talo pedis: nā talus in pede auctore Aristotele in secundo de animalibus tres habet partes exteriorē quā antiqui chias dixerunt: Interna quā colias: Superiorē quā antennas. Inde s̄eculum eruditius talum dolavit in sex latera: & imitatione pristinoḡ nominum: uno quoq̄ in latere sua noīa dederunt punctis. In quibus canis afferebat iacturā. Erat enim unius puncti: ut Pollux scribit. Senio & Ven⁹ uictoriā & lucis. Perī: Quid dext̄ senio ferat Scire erat in uoto damno sa canicula quantum Raderet. Augustus præterea ita scribit: Talis iactatis ut quisq̄ canem: aut senionē miserat in singulos talos singulos denarios conferebat in medium quos tollebat uniuersos qui uenerem iecerat: nam Venus ī talo colias dicebatur opposita cani: ut scribit Pollix. Colias Venus dicitur auctore Strabone a promontorio atticæ in quo colitur. Idē pūetus dicebatur coris: & canis alio uerbo dicebatur chius. Iuxta Venerem coliadē in attica erat templum Panos: quo per Aristonem spolia delata sunt oraculo ita prædicto: Coliades mulieres remos timebunt. **M**ea tessera: meus ludus minor. **N**ō depugnat talo: qui habet sex latera: & numero superat tessera.

Ebur: quia tali siebant ex ebore. Fritillus alueoltis & simū dicit' tabula q̄ alea exercet. Porphyrio putat dici Fritillū a sonitu ut puto quo alea mouet. **S**eneca in Claudiū: Iam quotiens missur⁹ erat resonāte fritillo: Vt rāq̄ subducto fugiebat tessera talo. Antiq̄ p̄æ terea appellarunt pultē fritillam: qua natalium sacra celebrabantur. **I**sta alea: carminis.

N Nec facit damnum: id est non patitur damnum.

Asutus. Lectorem monet ne sua carmina reprehendat: quo h̄iam ipse satis ea deriserit epigrāmate superiore. **N**asut⁹: Nasuti dicunt qui grauiō re censura subsannant aliena: & Horatius a Persio dicit' suscepere populum naso: hoc est deridere. **P**lura: q̄ ego dixerī.

Licet: esset tibi tātus nasus. i. tanta censura. **L**atinū: minimum Domitiāi qui alios deridet. **E**st opus carne: dicit eos habere carnē qui possunt derideri. **H**abe virus: morde & exerce maledicētia. **Q**ui se miratur: qui sibi placet. **H**oc nimium nihil: nō tamē hoc est oīno nihil. **C**andidus aure. i. sine iuria ad legēda epigrāmata. **F**rote nō matutia. i. exhilarata: nā matutina frons tristior est: cōtra post cœnam exhilarata.

Omnis in hoc gracili xeniorum turba libello constabit nummis quartuor empta tibi. **Q**uartuor est nimium: poterit cōstare duobus. Et faciet lucrum bibliopola tryphon: **H**ac licet hospitibus pro mūere disticha mittas: Si tibi tam rarus: q̄ mihi numimus erit. Addita per titulos sua nomina rebus habebis: Præterea si quid non facit ad stomachum.

Tus.

Serūs ut athorea germanicus īperet aula: Utque diu terris: da pia tura ioui

autem erant genera: ut supra est dictum: alia enī dicebant xenia: alia apophoreta. h̄ac xenia sunt in quibus initium habet tus: cum sacrī dicatum sit. id colligit in Arabia in Sabota monte excelsa regione Saba: Saba uero mysteriū significat ut græci īterptant. Mineū dicitur a Mineis populis per quos primum uehitur: Carphiatū: Dactiacū: Maſculum a Virgilio a rotunditate guttæ: cum in ture fœmininū non reperiatur. olim in maxima pernuria postea in abundantiam excessit armis Alexandri: qui subegit arabiam. **S**erūs: alioquitur amicum. **G**ermanicus: Traianum potes intelligere: qui Germaniam subegit: ut scribit Eusebius: sed magis placet de Domitiano intelligas. hoc distichō Domitiani temporibus inter saturnalia compositū esse. **P**ia tura: quæ mitto: Ita alibi ait deos cito Herculi cælum dedisse: sed sero daturos Domitiano. idem s̄æpe optat.

Serus. Saturnalitia carmina sunt addita munerib⁹ quæ amicis mittebantur. duo

Caera Ficedula. Ficedula a fico cui⁹ cibo delectatur dicit: pinguescit et nvis. Inter caues optimi saporis a Celso numerat. Saporis fatui est condit aut synapi aut pipere. Per addere cibariis primus gloriatur se iuuenisse Catus apud Horati. Primus & inuenio piper albū cum sale nigro: Incretū puris circū posuisse catillis. Piper quod albū dicitur in precio est.

Lucet: prae pinguedine. **C**area: pinguis. **C**ūdat: cum tibi obuenit forte.

Nos Alicam. Alicia ab alendo dicit: ut Pöpeius scribit: inuenta est a romanis: nam tonsa siebat triplici gñe: ut supra est dictum: minimo secundo apheremate: aetate Pöpeii magni non repiebat: utilis tam habita est: & saluberrima: siu potada daret in modum ptysanæ: si ueaq mulsa. In tanto p̄cio erat: ut Varro scribat morbū regium dictum esse: q̄ mulsa p̄ciosissimo remedio curabat: licet alit supra sit dictum ex sententia Corne lii. **M**ulsum: uinum mulsum quo elota alica utaris. **A**eme: mulsum na oino indiges si uolueris uti alica. Diues: na mulsum diuiri est.

Si spumet. **F**. cochis. Con chis fabat iæ uirides dice bantur: conditæ liquamine coriandro cimino porto conciso & oleo: qd nisi plurimum inesset nullus erat cochis sapor. Icciso supra dixit in male coenatum: Et bene si coenas conchis inuncta tibi est. haec igit si fuerit bene unde poteris bñ coenare sine mela diuinitum. **S**pumet: multo oleo. **R**ubra testa: si etili vase rubro. Potes negari subtrahere te. **M**esis lautorum: na domi coche bñ coenabis: Iuuialis: Cui cochæ tumes.

Imbue: Far. Far diu in precio fuit: quod in usum mensæ docuit Numa: id autem cui sit salubre si igne torreat: primus persuasit romanis id non esse purum nisi torreatur. In sacris igitur oīs erat tostum: & patiebat igne: quoniam & oli fuerat igne purgatum: & tunc inurebatur: auctores sunt Plini. & Dionysius: inde farina dicitur. ccc. annis e frumento factum est clusinum ut Pli. Varro & Columella scribunt: candore & magnitudine reliquum superauit. Pulte diu romani uictitarunt: ut docet Enni: cum scribit in obsidione offam infantibus fuisse erectam. plus ex farre clusino dulce relinquit vase saporem. docet igitur uinum eiusmodi vase posse dulces cere: i quo puls ferrea cocta fuerit. **I**mbuere: est primum saporem dare. **P**lebeias: quibus utuntur pauperes. **D**ulcia musta. i. uinum æque dulce ac est mustum. **S**atur: quum inde ederis pultem. **V**acuis: exhaustis pulte. **C**cipe: Lens. Lens in ægypto peruenit duplice genere altero rotundiore & nigro: altero suæ figuræ. putauit antiquitas æqui animi fieri homines qui lente ueterentur: unde lenti dicti sunt homines qui non mouentur ullo affectu. **P**elusia: ægyptia. **V**ilior alica. i. minoris precii q̄ alica. nam iam de eadixerat. **C**arior fabam. s. uiridi conchæ de qua paulo ante.

Nec poteris: Simila. Simila ex tritico siebat minutum cōciso. huius panis i maxio erat p̄cio. Condimentum item plurimis seruiebat: ut scribit Apicius. **N**on numerare poteris: quia est minutum concisa. **P**istores: qui faciebant farinam & panem coquebant. **P**istori: qui inde panem faciet. **C**oquo: qui inde plurima parabit cibaria.

Piper.

Carea quæ patulo lucet ficedula lumbo: Cum tibi forte datur; si sapis: adde piper.

Alica.

Nos alicam: mulsum poterit tibi mittere diues: Si tibi noluerit mittere diues: eme.

Conchis faba.

Si spumet rubra conchis tibi pallida testa: Lautorum cœnis sape negare potes.

Far.

Imbue plebeias clusinis pultibus ollas: Ut satur in uacuis dulcia musta bibas.

Lens.

Accipe niliacam pelusia munera lentem: Vilior est alica: carior illa faba.

Simila.

Nec poteris similem dotes numerare nec usus: Pistori totiens cum sit & apta coquo.

Rubra testa: si etili vase rubro. Potes negari subtrahere te.

Mesis lautorum: na domi coche bñ coenabis: Iuuialis: Cui cochæ tumes.

Imbuere: est primum saporem dare.

Plebeias: quibus utuntur pauperes. **D**ulcia musta. i. uinum æque dulce ac est mustum.

Satur: quum inde ederis pultem. **V**acuis: exhaustis pulte.

Ccipe: Lens. Lens in ægypto peruenit duplice genere altero rotundiore & nigro: altero suæ figuræ. putauit antiquitas æqui animi fieri homines qui lente ueterentur: unde lenti dicti sunt homines qui non mouentur ullo affectu. **P**elusia: ægyptia. **V**ilior alica. i. minoris precii q̄ alica. nam iam de eadixerat. **C**arior fabam. s. uiridi conchæ de qua paulo ante.

Nec poteris: Simila. Simila ex tritico siebat minutum cōciso. huius panis i maxio erat p̄cio. Condimentum item plurimis seruiebat: ut scribit Apicius. **N**on numerare poteris: quia est minutum concisa. **P**istores: qui faciebant farinam & panem coquebant.

Pistori: qui inde panem faciet. **C**oquo: qui inde plurima parabit cibaria.

Mulio: Ordeū. Ordeū olim panē dedit qui dānat⁹ est: postea destinatum fuit reficien
dis quadrupedibus: demū excogitat⁹ facere ptyfanā ex eo: quæ ualidissima erat &
saluberrima: ut Hypocrates uno uolumine testatus ē. **C**opo: uini uenditor dicit & po
tus. Monet igitur amicū se mittere ordeū: qđ non dandū sit quadrupedibus: cū nuper i
uentū sit facere ex eo ptyfanā. **M**ulis tacituriſ: quos uelit tacere: nā hinniūt pingues or
deo. **C**auponi: q ex eo faciat ptyfanā. **N**on det mulis: qa. s. sublat⁹ sit usus ordei dandi
quadrupedib⁹: ut scribit Pli.

Non tibi: ut. s. & facias ex eo
panē: quod itē dānatū ē aucto
re Pli. Coponi: ut. s. ex eo faci
at ptyfanā. nullus. n. maior ex
ordeo fruct⁹ p̄cipi pōt: q̄ ut idē
fiat ptyfanā qđ postremo ē in
uentū auctore Pli. Varro tñ ca
nes pane ordeaceo alēdos scri
bit.

Tercentū: Frumentū triti
ceū. Frumētū triticeū qđ
summa ubertate pueniebat: agri
sæpi⁹ sati sterileſcūt: mittit er
go copiā frumēti libyci ne fre
quenti satiōe agrū suburbanū
sterile reddat: qui cōparat⁹ ē ad
uoluptatē. **M**oriatur: sterile
scat frequenti satione.

VT sapiat: Betæ. Betæ di
stinguūt in duo ḡna ab
aliis i nigrā & cādida: ab aliis in
uernā & autūnalē. leuissimæ
sunt oīum herbae hortensiū.
Sed condunt acrimonia syna

Vt sapiant fatuæ fabrorum prandia betæ:
O q̄ sape petet uina piperque coquus.

Lactuca.

Tercentū: Frumentū triti
ceū. Frumētū triticeū qđ
summa ubertate pueniebat: agri
sæpi⁹ sati sterileſcūt: mittit er
go copiā frumēti libyci ne fre
quenti satiōe agrū suburbanū
sterile reddat: qui cōparat⁹ ē ad
uoluptatē. **M**oriatur: sterile
scat frequenti satione.

Si uicina tibi homento rura coluntur:
Ad uillam moneo rustice ligna feras.

Rapa.

Hac tibi brumali gaudentia frigore rapa
Quæ damus: in cælo romulus esse solet.

pi: ut Pli. docet ut Mart. uino & pipe. Ita cōditæ dicūt prādia fabrōe. ab aliis dicunt da
pes rusticanae. Fatuæ: saporis salsi exp̄tes. Prandia: ientacula fabrōe. Columella: Quæ
que fabis habilis fabrilia miscet: de faba fabrōe loquens.

Claudere: Lactucæ. Lactucæ post cœnā olim sumebant: ut Horati. docet: nūc p̄ma
mēsa dicūt a lacte quo miconiū unū iter eas gen⁹ abūdat. Solū olī cognitū. In tria di
stiguūt ḡna: purpureas: crispas: cappadocas. **C**laudere: finire. **I**nchoat. i. lūit p̄ma mēsa.

Si uicina: Ligna acapna. Ligna acapna dicūt quæ ardēt sine fumo: a. n. sine: capnos
significat fumū: Ea quomō fiāt docet Cato i re rustica. Cōspgūt. n. amurca & expo
nūt ad solē ut eū ibibant liquorē. Noīti uillā hébat poeta: loca uicina erāt palustria & sa
liceti: unde Plutar. scribit Cæsaré statuisse siccare nomētas & pōtinis paludes. monet
igitur ut si ad loca nomēto uicina uelit accedere ferat secū ligna acapna: qm̄ illic sunt uiri
dia & palustria. **N**omento: quod erat ad. x. lapidē. De quo alibi multa diximus.

Hac tibi: Rapū. Rapū & rapa dicit simplici antiquitati cibus gratissim⁹: adeo ut lega
ti afferentes aurum Curio: quo eum corrūpere cogitabant: hoīem reppererint ra
pa uoluentem. Græci rapam plumbeā in templo Delphici Apollinis dicarunt eius fatui
tatem indicantes: sed ut Pli. scribit non erant Romæ ubi Curius rapis contentus auḡ cō
tépsit. In tantā ex crescūt magnitudinē ut. xl. librae aliquando fuerint cōspectæ. **N**ursi
næ: palmā obtinēt. **R**omulus: p Romulū simplicē antiquitatē itelligit Romæ: quæ ut
pposuim⁹ rapis utebat. Fuit præterea alter Pollio Romulus: qui supra centesimū uixit
annum multi potu & olei unguento. **G**audētia frigore: quia in usu sunt brumali t̄p̄c.

Esse: comedere: quia non nouit alium cibum q̄ rapam. Vult ostendere suis in precio
sæculo Romuli: adeo ut meliorem in cælo nō optet cibū.

Ne tibi Nitrū salis gen⁹ ē quod circa Acathin & Méphim ægypti p̄ueit. eo ægyptii utunt ad ea quæ nolunt iueteral cere. Cucumeres eo seruant recentes: & brassicæ ea aqua conspersæ. quia & Pli. de caule ita scribit. Nitrū etiā in coquendo uiriditatem cu stodit. **C**aulis multis a Catone laudib⁹ celebratur: singulisq; remedii adhibetur: eo dū imperite ueteretur uxorem necauit. **B**rassica aut̄ dicitur q̄si passīca: uel a præsecando ut Festo placet: quoniam præsecatur: hoc est præcudit ex thyrso. Brassica interior ps cau lis. **P**allentes: quia dum inuen terascunt pallescunt. **F**iat uiri dis: renouetur.

Filla: Porri sectiui. Sectiuo porro usus ē Nero quo tidæ: siue alio cibo æstiuo tē pore ad uocē seruandā. Acrius est q̄ capitatū. Tarenti optime puenit. Sectiuū dietū quoniā in multas icisuras secat. Idē se etile dicitur. Iuuue. Quis fecū se etile porr. **O**scula clausa: no lito aperire os ob factorem.

Mittit. Porru capitatu Ho stiæ & Ariciæ optime p uenit. Columella: Et mater ari tia porri. Capitatu fiebat sup posita tegula aut silice aut alio tñslatū i caput excresceret: mi tius est sectiui. **N**emoralis: a nemore uicino. **P**räcipuos: peculiares. **V**irides comas. i. folia uiridia.

Nos: Napi. Napi in tria di stinguunt genera: alii. n. sunt Amiternini ubi principa tum obtinet nursini: demum nostrates præstatiōres sunt ra pis. **A**miternum patria Salustii non procul ab Aquila. **P**ilas: rapas a rotunditate: idest cum rapas habueris poteris napis abstinere.

Mollis: Asparagus. Asparagus ab asperitate dicit: uel potius q̄ asparagus extera lin gua significat uirgultū: olim tñ reperiebat incult⁹ passim: postea luxuria mortaliū cœpit eos colere & educare: adeo ut Rauenna triū librae asparagū aliquā produxisse dicitur: nunc mittuntur asparagi inculti non hortenses: & altiles. Plini⁹ de asparagis: Nullum gratius iis solum q̄ rauennatiū hortorū indicauimus: corrudam hunc intelligim⁹ sil uestrem asparagum: quem græci omnium aut myacanthum uocant: aliisue nominibus. **M**ollis: molli cultu. **S**pina: idest asparagus: nam ut Plinius scribit: asparagus in totū spina est. **A**equorea: quia ad mare est. **I**ncultis: sponte sua natis quos nunc mitto: quasi dicat Rauenna ubi altiles spectantur asparagi: non habet meliores: q̄ hi sint inculti quos mitto.

Chia: Ficus chia. Ficus chia gratissima poetæ est: ut s̄pedixit. Ita a Macrobio no minatur. **P**ungit palatum: grato sapore & uini ueteris & salis. Aridis ficiis ut auto re Catone excogitatum est: loco salis & casei: sed hic de sapore chiæ intelligit. **B**accho seni: idest ueteri uino. **P**ortat secum merum & salem: quia habet saporē salis & meri.

Coliculi.

Cne tibi pallentes moueant fastidia caules: Nitrata uiridis brassica fiat aqua.

Porri sectiui.

Cfila tarentini grauiter redolentia porri Edisti quotiens: oscula clausa dato.

Porri capitati.

Cmittit præcipuos nemoralis aricia porros. In niueo uirides stipite cerne comas.

Napi.

CNos amiternus ager fœlicibus educat hortis Nursinas poteris partius esse pilas.

Asparagi.

CMollis in æquorea quat creuit spina rauenna: Non erit incultis gratior asparagis.

Vua duracina.

CNon habilis cyathis: & inutilis uua lyeo: Sed non potanti me tibi nectar ero.

Chia ficus.

Cchia seni similis baccho quam setia misit: Ipsa merum secum portat: & ipsa salem:

Si tibi poma cydonia. Poma cydonia ex creta afferebant ubi pueri ut tanta ubertate: ut icuruat ramis phibeat parēt crescer: ea melle seruari docet Columella & Cato. fiunt. n. ppe melimella: quæ mellitum saporem habent sua sponte: & dicuntur mustea

Saceleritate mitescendi & maturitatis.

Soma: Nuces pineæ. Nuces pineæ iarentinas: arpinas: pthias distiguunt ipsæ dica-

tæ Cybeli ob copiâ quæ iida ei sacra: sed arbor i tutela Siluâ: poma loquunt. nostra ruia

ne nos ruentes cadamus in ca-

put tuum.

SOrba: Sorba noto extat

nomine: In quatuor diui-

duntur genera: Arida aluum sil-

tunt: Recentia stomacho pro-

sunt: docet Cato ea cōdiri mel

le durantia: quæ sistimus & sic

cam. **V**étre molles. i. fluxos.

Puero: cuius ueter sæpe mol-

lis est & laxus.

Avrea: Cariota. Cariotage

petaliū foliū significat

arboris. hic accipit p ramuscus

lo palmæ. Cariota fructus est in

ter cæta genera cibo & succo

uberrimus. inde uina siebat no-

xia capiti: ex quo nomé datu è

fructui: nā cara significat caput

uñ cariota eadē carioti dcā est a

Papi. Et latete palma prægran-

des cariotides cadebant: & a

Martia. supra: Et notæ carioti

des theatris: auctores sunt Pli.

& Strabo i ultio. **T**egebat aut

leni bractea auri calédis lanua.

mittebaturq; a pauperibus. su-

pra: Hoc linit sputo iani cario-

ta calendis: Quam fert cum p-

Cydonia.

Si tibi cecropio saturata cydonia melle
Inbuta mellea Ponentur: dicas hæc melimella licet.

Nuces pineæ. Indutus penitus

Poma sumus cybeles: procul hic discede uitator:
Nec cadat in miserum nostra ruina caput.

Sorba. *soyna*

Sorba sumus molles nimium durantia uentres:
Aptius hæc puero quā tibi poma dabis.

Petalion cariotarum. *ramas* *petalum* *partim*
Aurea porrigitur iani cariota calendis:
Sed tamen hoc munus pauperis esse solet.

Coctana.

Hæc tibi quæ torta uenerunt condita menta:
Si maiora forent coctana fucus erat.

Pruna Damascena.

Pruna peregrinæ carie rugosa senectæ *ramas* *fructus*
Sume: solent duri soluere uentris onus.

Caseus Lunensis *Luna* *ramas*

Caseus ætrusca signatus imagine lunæ
Præstabit pueris prandia mille tuis.

uo sordidus asse clens. In omnem futuræ suavitatis in sequentis anni: ut Ouidius ex las-
no in fastis: Quid uult palma sibi: rugosaq; carica dixi: sed tam quāvis aurata sit solet mie-
ti a paupere: qui auro caret. Potes accipere petalion p bractea illa subtilissima qua tege-
batur cariota. **T**amen hoc munus: quis auratum sit.

HAEC: Vas coctano. Syria quodam fructus habet peculiares in quos sunt coctana
de genere fico: sed minora sunt. ho meminit Iuue. Quo pruna & coctana uen-
to. hæc mittebant coronata menta: ut recentia seruarent. **C**ondita metà torta. i. corona
mentæ. Si forent maiora: nā sūt minora fusic. ut scribit Plinius.

Pruna: uas damasceno. Damascena pruna erant peculiaria Syriæ: quæ uetus state si-
unt rugosa: citantque uentre. mittebant in saturnalibus: ut indicat Papinius. Quæ
ramis pia germinat damascos. Damascena dicta a damasco urbe & mōte in quo nascunt
supra etiā ea rugosa dixit. **C**arie: uetus state. **P**eregrinæ senectæ: q; ex Syria mittuntur.

Caseus: Caseus lunæ. Barbaræ gétes diu caseū ignorarūt: & si lacte uictitabat: Ro-
ma hoc bonū Italiæ ostédit: in cæta caseos gñia mittebant a Luna urbe iter ætruri
am & liguriam nobili portu & marmore cädidissimo. hic magnitudie admirandus erat: nā
singulæ missæ ad millena podo non unquam pmebat: auctor Pli. Aptæ igit erant ad pre-
torię turbā numerosam alédā. **M**ille prædia: multas ientatōes. **L**una. oppidū ætruria.

Si: Caseus uestinus. Caseus uestinus in precio erat testimonio Pli. & Apitii: adeo ut
uicē carniū posset p̄stare. **H**æc massa: hic case⁹. De grege uestio. i. ex ouib⁹ uestinis.
Non: Caicus fumosus. Caseo caprio sua ē gratia & laus: ut Pli. scribit receti maxic: cō
ditur præserti fumo: qualis i urbe cōficietur cunctis præferendus. Velabrum &
mai⁹ & minus: ut Varro scribit i urbe erat: ubi ganeatæ epulæ parabatur. cū ergo uelit
significare caseū urbanum apellat eum uelabrensem: quia in eo urbis loco condiebatur
fumo: nō quia fumus uelabren⁹
sis aptior esset ad condiendum
alio quoque fumo. **Q**ui
babit fumū uelabrensem. i. qui
fit in urbe: nā ut Pli. scribit: ca-
seus qui in urbe siebat præfe-
rebatur cæteris.
Trebula: Casei trebulani.
Trebula oppidum erat i
agro reatino: ut Varro scribit i
originib⁹. erat præterea iuxta
crustumiū colonia romanorū
codē noīe. Crustumini autē ca-
sei laudatissimi erant præserti
ex cāpo Cediciæ: auctore Pli.
Trebula siue igne parentur si
ue aqua calida. Gratia duplex.
.i. duo usus siue igne siue aqua
parantur habemus gratū sapo-
rem Columella.
CVM: Bulbi. Bulbi sūt mi-
nores ascaloniæ multis
gnib⁹. Cato megaricos laudat:
iter eos ē epimenidū: ut Theo-
phrastus scribit: qđ laudatissi-
mū puēit i libya. legitimis nu-
ptiis apponūt sponsis: ut Var-
ro & Apitius scribunt: cū nu-
cleis pineis aut cū erucæ suc-
co & pipe ad usū Veneris. **M**ébra mortua. i. ut non possis arrigere i illo medicamine. q.
d. iis tñ p̄sunt bulbi: qui in usum libidinis p̄nt recreari: iis uero quib⁹ mébra mortua sūt
F& cōiunx anus nihil afferūt: p̄t saturitatem: quū pruritū excitare nequeant.
Ilia: Lucanica: Lucanica dca est a Lucāia puicia: in q̄ milites id farcimis gen⁹ iuene-
rūt. has fieri docet Apiti⁹: pipe: cimino: satureia: cōcisis carnib⁹. Botell⁹ eiusdē gn̄is c̄: und
pultes coronatæ mēsis appōebant. supra: Et pultē niueā p̄mēs botell⁹. Pultes aut̄ siebat
uario & noīe & cōdimēto & gn̄e: ut Julianæ: prækeia cū iure oenogari coēti. Grata coro-
Aec: Oliuæ picenæ. Oliuæ picenæ mēsis seruabant in na: apposita & cōdita.
cibū: nā his tota ducebat coena sūptis ab initio ad finē. **T**rapetū: torcular oliuariū
a trapo qđ est uerto. **S**ubducta: ablata: quia nō torquebat. Inchoat: sumit in p̄ncipio.
Mala citria. Mala citria eadē mala medica dicunt: quæ Oppius antiquæ auctori-
tatis: Macrobius Pli. eadem esse demōstrant: quæ a Virg. i Georgicis describūtur:
Media fert tristes succos. hæc interiecta uestibus tineas arcent: unde uestis citrosa dicta
ē his seruata: ut Neuius appellat. Quid uelit Fest⁹ nō itelligo: qui scribit uestē citrosam.
dictam a similitudine citri. **D**uo i terris pomaria cōmendabant Alcynoi & hesperidū.
Iuue. Qualia perpetuus phæacum autūnus habebat: Credere quæ possis surrepta foroni
bus aphris. **D**raconis maslyli. i. a draconē maslylæ in hortis hesperidum.

Surripuit: Colostrum. Colostrum significat lac: quod exprimitur ex uberibus armē torum anteq̄ nati pulli os ad mouere possint: cogiturque ī specie punicis: si aqua nō adhibetur. Aristoteles trophalida appellat. **H**ædis nondū stantibus: id est non erētibus se ad ubera. **P**li. Est autem colostrum prima a partu spongiosa densitas lactis Stomacho accommodatissimum caprinū: quoniam fronde magis q̄ herba uescuntur.

Asciuū: Hædus. Hirci mactant Baccho: cū uites lēdant. **P**ecus lasciuū. i. hæd⁹: ut illud: Lasciuia capella. Dat pœnas: mactatur **D**eo: Baccho: q̄a corrosit uites. ostendit cum fore inutilē mēsis postea q̄ cœpit corrodere uites nā q̄diu sugit lac: mensis ast aptus.

Candida: Oua. Fractis ouis adhibebat gæz scombroꝝ Scōbros aut̄ aptos ad gæz mitūt mauritania: bæthica: carteia: & insula Herculis ī hispania dicta scōbria a multitudine scōbroꝝ: q̄ illic capiūt ad gæz.

Liquor hesperius. i. liquamen scombroꝝ: q̄ capiūt ī hispania. **S**alfamēto supra oua condita legimus: Diuīlis cibiū latebit ouis. **V**nda candida: ouorum. Vitellos croceos: a colore.

Acte. Porcellus lacteus dī qui nondū aliud cibi géus attigit q̄ lac: hic habebat gratis simi saporis. **P**onat. i. appōat mihi: nā porcellū: lacteū pluris facio q̄ aprū. Edat diues de sue ætolo. i. ipse diues sibi héat ī géte aprū: q̄t⁹ fuit ætol⁹ iterfect⁹ a Meleagro: mō ego edā porcel lū lacteū. q̄ d. hūc pluris facio.

Non Tuberēs. **T**uberēs & Apiria: Sextus Papi. nouis simis Augusti téporib⁹ attulit in Italia zinzipha ex syria: tube

res ex aphrica: utraq̄ sunt simili ora bacis: q̄ pōis & malis. Tuberēs erāt ī p̄cio dupli ge neř cādido & ferico. Apirinō ab aſine: pirinō. i. nucle⁹ gen⁹ mali granati ē qđ nucleo ligno ſo caret: mitioriſq̄ ē ſaporis. hoc quoq̄ ex africa trāſlatū ē nā illic circa carthaginē bēignis ſime naſciē: Plini⁹ auſtor. nūc hi fruct⁹ ferbāt. poeta hébat uillā ī nomētāo: qđ ſupra dixit.

Arborib⁹ nomētanis. i: uillæ meæ nomētanæ. **N**on de libycis: unde. ſ. olim petēda erāt.

Ecce: Idem. Tuberēs uernæ: domi nati. **Q**uid tibi cum libycis: quid quæris libycoſ

cum habeas domesticos. i. natos in agro romano.

Esse: ſumen. ſumen ex papillis porcæ lactantis fit quo plus lactis continebat: eo pl⁹ cōmendabatur. **P**utes: putare possis. **N**ondū: ſcilicet esse ſumen: ſed papillam.

Largo ubere: nam ex ubere fiebat. **P**apilla: nam uidebatur papilla lacte tumens.

Si Libycæ. Pulli gallinacei. Aues libycæ dicunt gallinæ numidicæ: de quibus ſatis ſu pra eſt diſtum. **P**hasidos aues: id eſt phasiani. **A**ues cortis: pullos gallinacos.

Acciperes: id eſt tibi mitterem. **A**ues cortis: id eſt gallinas quas ſolas habeo.

Vilia: Præcoqua pſica. Præcoqua pſica dicunt quæ æstate maturescunt cū cæteram iſſeſcant post autumnum. Id genus excogitatum eſt. xxx. annis ante imperium Veſpiani tanta æſtimatione: ut singula ſingulis denariis uenirent. Plinius auтор: hoc fiebat noua iſſione. **V**ilia: id eſt parui precii. Ramis maternis. i. noſtræ matris in qb' era.

Dmus atq' iſſita eſſemus. Adoptiuis: in quibus iſſita ſumus. Cara. i. magni precii. **P**icētina: Panes picētini. Picētes pane excogitato laudat: quæ cōſiciebat ex alicæ maſteria macerata. nouem dieb' ea ſubigebat una paſſa: torrebat que i furno ipoīta ollis quo ad frāgerēt. hi ob duriciē frāgi nō poſtāt: niſi laſte mulſo ue mollii: ut docet Pli. Ceres picētia. i. pāes picētini. Crescit: tumeſcit. Niueo nectař. i. laſte quo auctore Pli. molliēbatur. aliter enim frangi non poterant..

Argētū. Boleti i maximo eſt. Arat p̄cio nobiles ueneficio Cladii. Boletos: q̄a unusquisq; uult uelci poti⁹ q̄ miteř aico.

Rimp̄ius: Tubera. Tubera ſi lautis mēſis fuſſle luuena iſſi carmē teſtat: Radēt tubera: ſi uer Tūc erit. Magnitudine liberali nōnūq; uifa ſūt. Africa na præſtat: ut ſcribit Pli. iſde luue. illad: Tibi habe frumentū Attili⁹ iqt O libya diſiūge boves: dū tubera mittas. Imbræ autūnales: eodē auctoř & crebra pſerti tōitrua ea gemerāt: Idē luue. Et faciat optatas toni trua coenas maiores. Sūt teneria uerno tpe. luue. ſi uer tūc erit. Id i analib' ē de tubere: Laertio licinio prætori mordeti tu berdenariū dephēſum dētes p̄mos inflexiſſe. minoris tamen precij ſunt ut poetæ pla. q̄ boleti. Rumpimus terram: quia rumpitur ubi naſcuntur.

Texta. Corona turdorum. In coronam pendentes turdi mittuntur: qui inter aves prium obtinent ſaporem iudice poeta: nobiles ſunt loquacitate turdi Arrippinæ: q̄ ſermonem humanum effingebat: hyeme in germania apparent. Coronæ ſutiles in ſolenib; conuiuiis dabantur: primum ex roſis: poſtea Plinio teste datæ ſunt ex foliis nardi. **N**ardo diuite. i. p̄cioso. **T**exta roſis. i. ſutilis corona. **V**el nardo diuite. i. luxuriosa: nam ex foliis nardi data eſt.

Tota: Anates. Anates a nādo dictæ ſūt: ut placet Cicerōi. haſe peſt' tātū & ceruix guſſæ dabat: reliq; iutilia. **S**apit ceruice. i. & ceruix grata ē. Redde coco: ſūt. n. uilia. **D**ū: Turtures. Turtures condiunt ab Apitio qui ſaginatis animalibus non eſt conſtitutus. poeta tanti facit: ut nihil ante gaſtādum erit: cū ponetur turtur. **L**actucæ: coſtæ excitando ſtomacho prægustaſtan. ſupra: Non dederunt tibi ſi ſoles ppin. i. prægustaſte. **V**alebis lactuca. i. non gaſtabo te. **P**erdere nolo famem. i. nolo conſumere efuſionem hanc rebus uilioribus: cum habeam turturem & rem delicateſtam.

Perſica nuſi perſica:

Vilia maternis fueramus præcoqua ramis: ^{aliquando} **N**unc in adoptiuis perſica cara ſumus: ^{dura}

Panēs picētini.

Picētina ceres niueo ſic nectare crescit: ^{pāns} **V**t leuis accepta ſpongia turget aqua:

Boleti.

Argentum atq; aurū facile eſt: lanāque togamq; Mittere: boletos mittere difficile eſt.

Ficedula.

Cum me ficus alat: cum paſcar dulcibus uiuis: Cur potius nomen non dedit uua mihi?

Tubera.

Rumpimus altricem tenero de uertice terrā: **T**ubera boletis poma ſecunda ſumus.

Turdorum corona.

Texta roſis fortaffe tibi uel diuite nardo: At mihi de turdis facta corona placet.

Anas.

Tota quidem ponatur anas: ſed pectore tantum Et ceruice ſapit: cattera redde coquo.

Turtur.

Dum pinguis mihi turtur erit: lactuca ualebit: Et cocleas tibi habe: perdere nolo famem:

Musteus. petaſo. Saliendū petaſonēm monet Cato ī re ruftrca. Id verbū aptūd alios
auctores rarius præcipue commēdat: cum Musteus. i. recens: quo uerbo Plinius
in hac significatione s̄æpe usus ē: & Aptius condit petaſonē ex musteis cū bilibri ordei:
& caricis. Propera: cito eде. Sit mihi nihil, i. non appónat uetus petaso.

Cretana: perna. pernā antiq dixerūt ī sue partē cruribus p̄pinq̄iorē: nā suē ita diuide
bāt ī pernā: petalonē: & lardū. Pli. p̄ crurib⁹ accepit: nā castrādū suem p̄orib⁹ pnis su-

Petaſo.

FMusteus est: propera caros nec differ amicos:
Nam mihi cum uetulo sit petasone nihil.

Perna

Ceretana mihi fiet: uel massa licebit:
De menapis: lauti de petasone uorent.

Словарь Сула.

Te fortasse magis capiet de uirgine porca:
Me materna graui de sue uulua capit.

Colocasia.

Niliacum ridebis olus: lanaſq; ſequaces
Improba cum morsu fila manuq; trahes,

Hecuranser

Aspice quā tumeat magno iecur ansere maius:
Miratus dices: hoc rogo creuit ubi.

Gloss.

Glires.
Tota mihi dormitur hyems: & pinguior illo
Tempore sum: quo me nil nisi somnus alit.

Eupiculus.

Gaude in effosis habitare cuniculus antris:
Monstrauit tacitas hostibus ille uias.

inrecio lit colocaria: tame ob
hoc esse parui facienda: qdum editur filis molesta est. Olus niliacum.i. colocaſiam pe-
culiarem ægypto. Lanas: tenuiſſima fila. Improba: nimia.

A Spice. lecur anserinū. lecur anserū ī amplitudinē crescit: p̄sertī si fartilia anseri obiciūt. Idēcū ita creuit exéptū e uentre anseris lacte mulso ue augeā: habebaturq; olī inter lautissima cibaria. Incertū Scipio ne Metellus uir consularis: an. M. Sesiūs eadem ætate eques romanus id docuerit. Tumeat: tumidū sit. Vbi. q.d. in tam angusto uenere crescere adeo non potuit: sed lacte mulso ue ut dixi exemptum tumescit.

Tota:Glires.Glires inter saginata animalia & adeps ganeatas habebantur: adeo ut
Qu.Scaurus:& Marcus legem sumptuariam ferentes prohibuerunt ne glires ap-
ponerentur:hyberno somno pingue cunt.his Fulvius Lupinus uinatia in dolis exco-
gitauit ad saginam hyeme iuuene cunt **¶** Quo.s.tempore hyberno.

CAUDET. Cuniculi uerbū hispanū est: ex genere leporū habent: tanta multitudine meses balearicas olim populabant: ut i colæ opé petierint ab Augusto aduersus cuniculos. horū fœtus laurices dicunt: qui ablati uberibus nō purgatis interaneis inter latas dapes apponebantur. ab his cuniculi uiæ subterraneæ dicti sunt: nam milites terram ita fodere idem didicerunt: ut Catoni placet de re mi. **A**ntris effosis: uiis subterraneis. Hostibus: qui urbem obessam uiis subterraneis inde ingredi didicerunt.

spédi iubet. Ex gallia a populis
Méapiis & ex ætruria a cereta-
nis optie pñæ mittebant. **M**e-
napii: galliæ populi utrāq; rhe-
ni ripā incoletes p paludes: &
néora: his finitimi sūt sycabri.

Lauti: dlicationis mēlæ hoīes
Massa ceræ: pna ceretana: uel
menapiis. i. de menapia.

TE Fortasse. Vulua sumen
ex papillis porcae fit. ex
hisde abscindit pars quam uuluam
appellabat: quae persertum comedie-
dabat: si porca nondum pepisset:
undu uuluam sterile dixit Apicius:
quae nondum foetu patuisset: &
eauariis comedimenteru generibus
aptam gulam: nunc mittit uulua ex
porca: quae pepit. **V**ulua de
uirgine porca: id est sterili. **C**a-
pit: delectat me.

Niliacū. Colocasiā nonnulli
cyamū dixerūt peculiares
ēgypti: unde eā i italia serere
didicerūt. **C**AULÉ hēt arenosū
cū coctus est: Fila item stamē la
næ imitatiā cū comedit. supra:
Tenui colocasia filo: Ait quis
in precio sit colocasia: tamē ob

Tenui colocasia filo: Ait quis
in precio sit colocasia: tamé ob

Ister: Attagenæ. Auis iter raras epulas olim: sed postea gallia & hispania hiſ uesci didicerant: i lonia pſertim optimi ē saporis: testis ē Plini. & Horatius: Nō aſra auis: hō attagen ionicus: uocē quidē habet: sed cū capitū obmutescit. **A**litum: auilum.

Pascit: Gallinæ altiles. Saginare gallinas deliaci primi inuenierunt. Id quo medo fiat Columella & Varro docet tātæ olim gulæ: ut C. Fannius ueteri interdicto prohibuit aliquid uolucrū apponi mensis: pter unam gallinā: quæ non esset altilis. **S**i altiles aut apponebant ars culinarū erat: ut ab uno pede laceratae tota repositoria occuparēt. idē exit illud satyricū: Quo gestu lepores uel quo gallia fecetur. Eligebant ad saginam: quare cutis in ceruice fariſibus capiendis apta uidebat. Dulci farina. i. elota mulso lacte ue adhibito: & faria mihi. **T**enebris breui tegiculæ: ut docet Columella. reconditæ & luminibus clusi altiles fiunt. **I**ngeniosa: quæ sciuerit hæc excogitare.

Ne nimis: Cappones. iterdis etiſ gallinæ lege cœloria iuētū ē diueticulū legi: nā cœperunt gallos saginare adhibito lacte: & cōuulsis testib⁹: tamen castrabant apud antiquos lumbis adustis candente ferro: aut imis cruribus mox illito uulnera creta. Gallus: gallinaceus. **E**xhausto īguie. i. sanguine ī coitu. **A**misit testes: castratus ē. **N**ūc mihi erit. i. nūc mihi uidet gallus. i. castrat⁹. gallū inq̄t nūc appellabo non intelligēs de aue: sed castratū ut galli sacerdotes Cybeles idem. Sterili castrato: nam Cybeles sacerdos tes castrati erant.

Ponitur ausoniis auis hæc rarissima mensis: Hanc i laitorum mandere ſape soles. **C**olumba.

Ne violes teneras pro duro dente columbas:

Tradita ſic gnidiæ ſunt tibi ſacra dea.

Palumbus torquatus.

Inguina torquati tardant hebetantque palumbi:

Non edat hanc uolucrem qui cupiditate ſalax.

Galbula.

Galbula decipitur calamis & retibus ales Turget adhuc uiridi cum rudis uua mero.

Ponitur. Perdices inter hesternas aues habentur: & lautissimas: tanti precii: ut i pauperismēsam nō ueniret. **R**arissima: preciosissima. **I**n laitorum. i. mensis.

Ve Violes. Colubæ dicatae ſunt Veneri: ei q̄b maſtare. Proprius: Sed cape torquate uenus o regia colubæ: Ob meritū ate tuos gūttura ſecta focos. Virgilius maternas agnouit aues monet amicū: cui mittit colubinos: ut ſi ſacerdos fuerit Veneris: his abstineat: debet. n. deae maſtare nō uelci. Tāti oli p̄cii colubæ erāt ut largi⁹ eques roman⁹ q̄drigētis déarii ſuēdiderit ate bellū Pōpeianū. Gnidiæ deae: Veneri cui ſacra ē gnidos: nā debes eas maſtare & nō uesci: uel certe nō uiolare: cū ſint deae ſacræ: cuius es ſacerdos: q̄ placet.

Inguina. Palubi & palubes dicunt: a colubis differunt: nā colubi assignatas in altis ædificiis aut turribus celas frequentat cōueniūtq̄: agrestiores euagant. **T**orquati dicunt a ſigno torquis: quod colo pterunt. Proprius: Torquate uenus o regina coluba: ſalacitatem retardat. **S**alax: torquis in libidinem.

Galbula. Galbula raro uisit in Italia: nācū ſœtū eduxit euolat: a colore dicta ē Galbula. **V**iridib⁹ adhuc uiuis: capit uilco & retib⁹ calamis uiscatis. Rudis: imatura.

Attagenæ.

Inter sapores fertur alitum primus Ionicarum gustus attagenarum.

Gallina altilis.

Pascitur & dulci facilis gallina farina: Pascitur & tenebris: ingeniosa gula est.

Capo.

Ne nimis exhausto macresceret inguine gallus: Amisit testes: nunc mihi gallus erit.

Idem.

Succumbit sterili fruſtra gallina marito: Hanc matris cybeles eſſe dicebat auem.

Perdix.

Ponitur ausoniis auis hæc rarissima mensis: Hanc i laitorum mandere ſape soles.

Columba.

Ne violes teneras pro duro dente columbas:

Tradita ſic gnidiæ ſunt tibi ſacra dea.

Palumbus torquatus.

Inguina torquati tardant hebetantque palumbi:

Non edat hanc uolucrem qui cupiditate ſalax.

Galbula.

Galbula decipitur calamis & retibus ales Turget adhuc uiridi cum rudis uua mero.

Pannonicas. Catta auis ē pannonicæ peculiaris: Raro alibi ī italiaq̄ ī umbria capitur Aulus pudēs poetæ amicissimus: ut supra s̄epi⁹ ēlectū ī umbria municipū habe bat: & agrū: cū cattas caperet illic: nō nisi ditionib⁹ mittebat: quos coleret. **V**mbria: ubi p̄cipua est catta. **D**īo: diuiti quem colit: nam dominū dicimus quem colimus. Mens doli co dices habent. **D**omin⁹: sed antiqui domino: quod placet.

Miraris. Pauo ī trimatu explicat caudā: quā ostentat aduerso sole ut irradieſ. hanc auē

iter epulas posuit p̄mus **H**ortilius ī cœna adipali sacerdotii sui. mēdose scriptū ē apud Pli. adialitii cœna sacerdotii: cum scribi oporteat adipali cœna sacerdotii: quā adialitii dixerit mēdose legentes hāc dīctionē: eadē uerba sūt apud Varronē ſe rustica. **E**xpliſat: p̄andit.

Gémantes: imitātes ḡmas.

Sæuo: cā laniaturo. **C**oquo q.d. cū pauo edat tam pulchra ſpectacula nō deberet laniari.

Dat mihi: Phœnicopter⁹. Phœnicopterus a rubēti bus aliis nomē accepit: nā phœnix purpureū ſignificat. & pte ra alæ Inter medioc̄ ſues re censetur a Celſo: sed quo ma jor ē eo égratiōr. Iuuentalis: Et phœnicopterus īḡes. huius lin guā prius Apitius nepotū gru es altissimus: ut Pli. ſcribit op̄timi eſſe ſaporis docuit: unde Viellius ī patinā illā dīliiarum

Miraris quotiens gemmātes explicat alas: Et potes hunc ſeuo tradere duro coquo.

Phenicopterus.

Dat mihi pena rubens nomen: sed lingua gulosis Noſtra ſapit: quid ſi garrula lingua foret.

Fasianus.

Argiuia primum ſum transportata carina: Ante mihi notum nil niſi phasis erat.

Numidicæ

Anſere romano quamuis ſatur hānibal eſſet: Ipſe ſuas nunquam barbarus edit auſes.

Anſer.

Hec ſeruauit auis tarpæi templa tonantis: Miraris: nondum fecerat illa deus.

luxu nobilē habere noſuit lingua phœnicopteri. **D**at mihi: dicor phœnicopterus uo cor a colore. Quid ſi. q.d. q̄to magis expectaret lingua ſi accederet ſeimō & ſciret expri mere uerba: quū alia ſe inquit auīu lingua ppter garrulitatē tātū expeſtant: ut lusciniæ & cætera. ego non expeſtor niſi propter ſaporem.

Argiuia. Phasiani. Ex pōto p̄mu allatæ ſūt haē auſes. Argute igit ab argonautis ſe ex pōto allatas fuifile aiūt: illic tamē auriculas ſubrigūt iter plumas: quod alibi nō faciūt. Aphasi fluuio colchore phasiani ſunt dicti. Columella docet eos ſaginari a uariis in iſulis italiae adiacētibus. **A**rgoa carmina: ab argonautis: q̄ primi in ponto fuerūt. **N**il niſi phalis. i. ī ponto tantū erā. **P**halis: ponti flu. de quo alibi.

Anſere. Gallinæ nūidicæ aphricæ ēt dicunt & meleagrides. ut Pli. placet. Columella diſtinguit crista q̄ aphricæ ut ipe ſcribit habet rubrā: meleagrides cæruleā. In genere gal linæ ſūt: cōſp̄is plumis uariis notis. de his Papi. Quas uido numidicæ legūt ſub austro. **V**ltiæ pegrinage auīu ſūt receptæ ī mēſas pp̄ i grātū ſuccū: ait igit Mart. aſerē p̄u ſi mēſis fuifile. **S**uas auſes: gallinas numidicas qa nōdū erāt datæ mēſis eis téporibus.

Hac. Anſeres. Anſer obexcitas excubias capitolias tantū fauoris meruit: ut pu blice anſeres alerētur cēſoribus locatib⁹ cibaria ſingulis ānis: Solēni præterea pōp̄ ſigulis ānis iter ædē iuuētutis & ſuani cāes uiui affixi cruci ſabuceæ circūferrebāt: ait ī ful uio iſidēte: nā canes q̄ ī capitulo erāt ſupatī ſūt uigilia anſeræ: hoc a paucissimis traditur. Plutarchus ī libello de fortuna romanor̄ & Pli. auſtores iuniores anſeres gancaæ dicunt. **S**eruauit ī clāgore ſuo: qa excauit excubias. Deus Domitianus. placet. n. poti⁹ de hoc q̄ de Traiano: nā illa iſtaurauit. q.d. ſi fuiffent tā minuta capitolia q̄ quæ iſtaurauit Do miti inuus: non irrepliſſet hostis: quia olim ab anſere eſt prodiſus.

Turbabis. Grues. & grues i saturnalib⁹ Papinii cadunt. Papinius in saturnalibus: Cē suræq; uagis grues rapinis. nobiles carmine Homeri de eaq; pugna aduersus pigmeos. In mētas receptæ sūt: nō tamē tāta gula: quāta ueniebat tēporibus Vespasiani: nā Cornelius Nepos scribit diui Augusti temporibus magis placuisse cinonias q̄ grues: sed grues māserūt inter p̄mas aues: qbus dixi tēporib⁹ cinoniis omnino repudiatis. **Cū** uolat. y. litterā faciūt agmine d̄sposito. Aues Palamedis dicunt: qm̄ ut philostratus i colibello scribit q̄ heroica inscribitur: glorianti Palamedi se tres litteras copisse qb⁹ carebat græ ci. ph. ch. th. Vlyxes ī p̄te obicit eam laudē esse gruū. quæ. y litterā faciūt: lusitq; eas suscipi ci: nā p̄teruolabāt. **Versus:** or dines. **Vnāauē.** i. tā cōposite uolat: ut si una sit amissa turberetur ordo.

Düstica. Rusticulæ. Male d̄interpretant q̄ rusticā gallinā hoc loco accipiūt cui⁹ mētionē factā a Columella nō negauerī: eā. n. scribit i seruitute nō parere & alēdā cibo ad satiūritatē sed īter gallinas ē. hic autē de aue quæ sīt e genere pdicū ī telligēdū ē q̄lis ē rusticula quā priuatū habere incessū: scribit Pli. **Eiusdē** ppe ē saporis: cui⁹ ē pdix sed minus grata: qm̄ ut ipsa cōquerit minore emitur p̄cio: & Horati⁹ pauonē hac una de causa mēsis gratū scribit: q̄ multo ueneat auro. **Quid** refert: quid utilitatis affert. Si ē idē sapor: cū perdice. q.d. nō p̄pterea expector. **Carior:** uendit maiore precio. **Sic** maiore precio empta.

Düstica. Cygni latine olores ob plumā unde lecti struebātūr in p̄cio eraūt morituri fiblem emittunt cātum: ut credidit anriquitas id falsū esse aliquādo nonnulli deprehenderūt. mutua carne uescunt. **Ipse** sui: hac de causa dicatus est Apollini: quia prædictit sua fata cantu. **Lingua** defecta. i. uītali motu pene destituta.

Nomen. Porphyriōes plōga hēnt crura rubētia & rostra: p̄ter aliaq; auiū naturā moris su bibūt: tīgūtq; cibū saepe aqua: & ped p̄d ac manu ori admouēt. Inter gigantes ut ap̄d Lycophrōis īter p̄tēatiq; simū ūppio duo p̄ncipatū tenuēt: Porphyrio & Alcyōeus. **Prassin⁹** itē auriga: cui⁹ Trāqllus i Nerōe meminit Prassinus purpurio dicebat. Laus ē porphyriōis auis: q̄ & gigātis & nobilissimi agitatoris appellationē habeat. Prassini: auri

Spirat. Mulli uiui. Mullus piscis a colori mollio & calciamto & nom̄ accepit: ut agae. scribit Fenestella: cū aspirat uerū colori squāma & mutatiōe nitescit. olī n̄ repperiebat ferme supra duas libras. Asinius Celer t̄prib⁹ Claudii mullū octo milib⁹ nūmū emit: ne fabulosū uideat qđ scribit Iuue. Mullū sex milibus emit: nūc mitis uiuus i aqua marina ad amicū: idē poeta scribit. **In** æquore aduecto: aqua marina: quæ una cū p̄fiscē aduecta est. **Da** mare uiuū. i. restitue eum mari uiuo. **Fortis:** ad fugiendum.

Quæ Murenæ Murēa i tātis d̄litiis olī fuit: ut & nom̄ Licinior̄ failiae dederit Varro ne teste: & mortua in piscina defleta sit a crassū pullato: habueritq; in aures baulis ab Antōia drusi. In silicia obtinet p̄ncipatū: ubi p̄ pingūdine in sūmū pelag⁹ erūpit & solē torrefacta neqt se curuāt ut māu capiat ut Var. scribit in libro: q̄ inscribit gallus: tunc dicūt græce plotæ latine flutæ a fluitando: nā p̄ sumū æquor fluitant. **Profundo** mari

Grues.

Turbabis uersus: nec littora tota uolabit:
Vnam perdideris si palamedis auem.

Rusticula.

Rustica sum perdix: quid refert si sapor idem ē:
Carior est perdix: si sapit illa magis:

Cygnus.

Dulcia defecta modulatur carmina lingua
Cantator cygnus funeris ipse sui.

Porphyriones.

Nomen habet magni uolucris tā parua gigātis:
Et nomen prasini porphyrionis habet.

Mulus.

Spirat in aduecto sed iam piger æquore mulus:
Languescit: uiuum da mare: fortis erit.

Murena.

Quæ natat in siculo grandis murena profundo:

Quid refert: quid utilitatis affert. Si ē idē sapor: cū perdice. q.d. nō p̄pterea expector. **Carior:** uendit maiore precio. **Sic** maiore precio empta.

Düstica. Cygni latine olores ob plumā unde lecti struebātūr in p̄cio eraūt morituri fiblem emittunt cātum: ut credidit anriquitas id falsū esse aliquādo nonnulli deprehenderūt. mutua carne uescunt. **Ipse** sui: hac de causa dicatus est Apollini: quia prædictit sua fata cantu. **Lingua** defecta. i. uītali motu pene destituta.

Nomen. Porphyriōes plōga hēnt crura rubētia & rostra: p̄ter aliaq; auiū naturā moris su bibūt: tīgūtq; cibū saepe aqua: & ped p̄d ac manu ori admouēt. Inter gigantes ut ap̄d Lycophrōis īter p̄tēatiq; simū ūppio duo p̄ncipatū tenuēt: Porphyrio & Alcyōeus. **Prassin⁹** itē auriga: cui⁹ Trāqllus i Nerōe meminit Prassinus purpurio dicebat. Laus ē porphyriōis auis: q̄ & gigātis & nobilissimi agitatoris appellationē habeat. Prassini: auri

Spirat. Mulli uiui. Mullus piscis a colori mollio & calciamto & nom̄ accepit: ut agae. scribit Fenestella: cū aspirat uerū colori squāma & mutatiōe nitescit. olī n̄ repperiebat ferme supra duas libras. Asinius Celer t̄prib⁹ Claudii mullū octo milib⁹ nūmū emit: ne fabulosū uideat qđ scribit Iuue. Mullū sex milibus emit: nūc mitis uiuus i aqua marina ad amicū: idē poeta scribit. **In** æquore aduecto: aqua marina: quæ una cū p̄fiscē aduecta est. **Da** mare uiuū. i. restitue eum mari uiuo. **Fortis:** ad fugiendum.

Quæ Murenæ Murēa i tātis d̄litiis olī fuit: ut & nom̄ Licinior̄ failiae dederit Varro ne teste: & mortua in piscina defleta sit a crassū pullato: habueritq; in aures baulis ab Antōia drusi. In silicia obtinet p̄ncipatū: ubi p̄ pingūdine in sūmū pelag⁹ erūpit & solē torrefacta neqt se curuāt ut māu capiat ut Var. scribit in libro: q̄ inscribit gallus: tunc dicūt græce plotæ latine flutæ a fluitando: nā p̄ sumū æquor fluitant. **Profundo** mari

siculo prope rhegium. Exustam: quam est sole torrefacta.

Quamuis lata gerat: Rōbi. Rōbus ē instrumentū magicū: de quo supra: Rōbus pīcis no
to ad ætātē nīam noīe: rauēnæ reliquos alibi supat magnitudo: nouā nōnūq̄ exigit
patiam: qđ satyrice i Dōitianū scriptū legiū: ad hoc alludēs poēta scribit. Patella mēsari
um uas ē diminutiū a patia. ē itē uas dicatū sacris lignēū resinatū: i quā accipiē significati
onē apud Liutū: cū scribit nihil relictū patribus præter patellā sacrorum causa.

Non ualet exustam mergere sole cutem,
Rombus.

Quamuis lata gerat patella rombum:
Rombus latior est tamen patella.
Ostrea.

Ebria baiano ueni modo concha lucrino:
Nobile nunc sitio luxuriosa garum.

Scillæ

Ceruleus nos liris amat: quem silua matrice
Protegit: hinc scillæ maxima turba sumus.
Scarus.

Hic scarus æquoreis q̄ uenit obesus ab undis:
Visceribus bonus est: cætera uile sapit.

Coracinus.

Princepis niliaci raperis coracine macellis:
Pellæ prior est gloria nulla gullæ.

Echinnus.

Iste licet digitos testudine pūgnat acuta:
Cortice deposito mollis echinus erit.

saliceta hēant. **L**yris: flumius ortus i apénino: præter labitur miturnas: Mirica uxor olī
Fauni: littoris miturnensis dea est. **M**axima turba: quia gregatim natamus.

Hic Scaurus olim pīcipatū tenuit: iter pīces solus rumiat: ut scribit Pli. herbis uescit
nō aliis pīcib⁹: noīe latino caret: in mari carpatio frequēs est: Ignot⁹ olim italiæ: sed
optan⁹: ut Pli. & Macr. scribūt multos aliūde aduectos disseminavit inter hostiā & cāpa
niæ orā: edicto ut si intra. v. annos caperētur imitterent icolumes. Ex pīcinis nō est ap
tus: nec si aliūde q̄ ex mari capit⁹ gratis ē. **L**ecinora lautissimæ gulæ sunt: quibus nō ca
rupatina illa Vitelli: cuius meminit Tranquillus. **O**besus: pinguis. **V**isceribus: ie
cinore. **C**ætera. in cæteris partibus. **V**ile sapit: uilis est saporis.

Princepis niliaci. Coracin⁹ pīcipatū i ægypto obtinet iter pīces: quēadmodū zeus si
ue faber gadib⁹: salpa circa ebusū: salmo i Aqrāia. Peculiařs at ægypti pīces sī alabe
tæ: coracini: siluri: ut Pli. & Stra. scribūt. Alexádria urbs cōdita ē ab Alexádro i ægypto
Dynocrate architecto: ut Vetruui⁹ scribit Alexáder Pellæus dī a pella macedōia: urbe.
Dicitur igit̄ ab eo i ægypto cōdita Alexádria pellæa. **M**acellū: loc⁹ obsonior. **P**elleæ
i. alexádrīæ. **N**ulla gloria. i. null⁹ cibi laus. **E**st prior: potior gullæ pelleæ. i. alexádrīæ.

Iste Echinnus spinas habet: quibus utitur pro pellibus: uoluitur in orbēni cū mo
uetur: incitatus naues dicitur retinere si hæserit: quod a Plinio recitatū. **L**ucanus
carmine inseruit syllaba prima producta usus cum alibi corripiatur. **I**n mediis echin
nus aquis. **M**iseni oriuntur grati saporis. Horatius: Ostrea circeis: miseni oriūtur echí
ni. **A**cuta testudine. i. spinola: ut in castaneis est.

EBria: Ostrea. Sergi⁹ Ora
ta pīus dephendit optimū
esse saporē ostreis lucris: q̄ ob
ré excogitatū ē ut aliūde adue
cta ē lucrī cōpascerent sapore
dignoscēbat an essēt nata cir
ceis an aduecta ex briania quæ
nouissima italica suparūt deli
gnata a Iuuuale: Rutupino
ue edita fūdo. **L**ucrina cōdiū
tur ab Apitio pipere & liqua
mine. **E**bria: compasta alibi:
ostrea tu sumis stagno saturat
to lucrī. **L**ucrino baiano: ad
baias. Nobile garo: cōdit⁹ ab A
pitio pipere & liquamine: qui
ēt docuit eadē ut mullos neca
ri i garo socioꝝ q̄a fierēt melio
ris saporis. Sitio garo. i. uellem
garo condiri. **L**uxuriosa: i ma
iores delicias.

Aeruleus. Scillæ pīculi
sūt minuturnēses: q̄ gre
gati īgūt. loca ubi capiūt Cice
ro i orōne p̄ lege agaria si'eta
appellat: q̄uis nōnulli codices

Sanguine de nostro. Murices iter cōchilia numerantur: unde purpura tingit: quæ in mediis eorum faucibus latet: eorū testæ unguétis gestandis destinatæ sunt: unde supra legimus muricem unguéti. **E**sca sumus: capiuntur in cibum etiam.

In Venetis. Gobius & gobio dicit. luue. Cū sit tibi gobio tātū. hic pīscis captus in regione pōti ex glacie mæotidis nō ostēdit motū uitalē: nisi calore patīx. **R**omæ exigui erat pīci: i stagnis uenetis & frequētissimus capi& lautissimis mēsis olim adhibebat: illic mutilatū s̄ uat nomē.

Licet sit lau. hoc éueneti lau tis me adhibent mensis.

Laneus. Lupus est pīscis a uoracitate lupia diētus: ut Varroni placet celebris épī fertim q̄ capi& iter duos pōtes i tyberi: nāq̄ tātū degūt i flumi ne nulli⁹ habent̄ saporis: necel se ē siquidē cōmēdari culinisa marinis aq̄s enātē i fluuiatiles: q̄les sūt q̄ in liburnis ad ostia.

Timaui alunt: nā & marinas cōbibūt aquas & pxio Timaui flumine abluunt. Lanei dicunt a cādore carinū. Reēte interpretaus est Porphyrio: licet ambigēs hoc dixerit pīscē iter duos pōtes apud Horatiū accipi, plupo. **O**ra timaui eugāei: i populis eugāeis: ex hoc foro iuliēses suū garum faciūt.

Non. Aurata a colore dicta: unde Sergius orata diētus familiæ dedit nomē: ea maxie appetit̄ a gulosis: quæ conchis edūcata fuerit i Lucrīo. Tales commendabat mulos Apitius: q̄ & cōchis & limo uescunt.

Ad palatinas. Accipēsis squāmas ad hos ueras hēt: & cōtra aquā natādo meat. **I**n pīcio soli maxio fuit: ut ex parasyto apd Plautū i Baccharia pīcipi&: cui⁹ hæc sūt uerba: q̄ mihi i mari accipēser latuit: cuius ego lat⁹ i latebras dedā meis dētibūs: Idē docet Cicero i lībello de fato apud quē dicit Scipioni numātino Accipēserē eē paucō & hominū. Idē distichon poetæ idicat: q̄ obré minor Pli. scribere: q̄ eodē t̄pē uixit Accipēserē tūc nō fuisse in pīcio simul diligētiā desidero i Macrobio: q̄ scribit op⁹ Plinianū cōfēctū eē t̄pib⁹ Traiani: cū & multo ante cōpositū fuerit: & dicatū Tito Vespasiano. **P**alatinas: imperatorias. **A**ccipēsem. i. accipēserē dici& etiā accipēsis. **M**unera rara: qualis est accipēser.

Orrent dapes ambrosias. q. d. debeatū lautis & diuinis mensis.

Inter aues. Lepus. Et temporibus Augusti turdos fuisse saginatos Cornelius scribit: & ætate sua: in lepore idē fieri auctor ē Varro i tertio de re rustica. **I**udice poeta & turdus inter aues & lepos inter quadrupedes est primus: & sapit melius.

Qvi. Aper mittit: ex quo ut supra octoginta sapore Apitius excogitauit. **R**utili⁹ pīmus inteḡ & apposuit mēlis tā luxuriosa imitatiōe: ut & terni aliquādo postea ponētur. fuit aut illius Rulli Rutili: i quē Cicero scripsit p̄ lege agraria. Magnitudo i hoc animali in pīcio erat: a qua nūc cōmēdat. Cuspide ætolia: Meleagri. **D**iomedis. i. ætolis: quia ætolus erat Diomedes. i. hic aper ætolο illi prope par est.

Murices.

Sanguine de nostro tintas ingrate lacernas Induis: & non est hoc satis: esca sumus.

Gobius.

In uenetis sint lauta licet conuiua terris: Principium cōnæ gobius esse solet.

Lupus.

Laneus euganei lupus excipit ora timaui: Aequoreo dulces cum sale pastus aquas.

Aurata.

Non omnis laudem preciumque aurata meret: Sed cui solus erit concha lucrina cibus.

Acipensis.

Ad palatinas acipēsera mittite mensas: Ambrosias ornent munera rara dapes.

Lepus.

Inter aues turdus: si quis me iudice certet: Inter quadrupes gloria prima lepus.

Aper.

Qui diomedis metuendus setiger agris magis Aetola cecidit cuspidē talis erat.

Dente timeat: Damae. Damae non maluerunt: quod Pli. scribit: sed iure feræ dici non possunt: quæ admodum hirudines nec siluestres sunt: nec plane familiares. Conqueruntur nunc sibi arma deesse aduersus canes: cù cornibus careant & ualidis detibus. Cornua: aduersus canes. **I**mbelles: sine armis. **N**isi præda: capimur: nec reluctari possumus.

Natutinarum: Erix. De istrice necesse est intelligas: qui ex genere erimacei: in india præsertim & aphrica habent cute spinis cōlectata. **C**ū intendit cutem spinæ emittunt

& ppīquo: cù pugnat aduersus canes ut ualidi iaculet. sub pri mālucē hæ capiunt. **O**rix autē inter capreas numerat: quas nonnulli solos dixerūt cōtrario pilo uestitas ad caput uerso.

Matutinarum quæ mane capiunt: qā saepē mortuis canibus capiē. **M**orte canū: nā canes iaculatione spinare necantur.

Hic: Ceruus in p̄cio erat: uel hac uia de causa: q̄ carnes tutū p̄stat a febrib⁹: si mane edātur. **A**ffirmat Pli. p̄ncipē fœminā usam diu sine febrib⁹ uixisse: quod uerū maxime putat si ex uulnere pierit ceru⁹ ætas longissima est: cum nonnulli cerui cōmemorētur torquibus obducta carne cōtextis: q̄ Ale xandri fuisse dicūtur. **C**erua præterea Sertorii fatidica nobilitatem huic feræ dedit: seorsum celebrata est cerua cāpana a Sillio. **A**ntiquiores nō fue

xunt ceruo Cyparassi: & altero Siluiæ uirgilianæ. **C**yparissus puer a phœbo amatus ceruam habuit: quā eques regebat. **O**uidius: Nunc equus ī tergo residēs huc letus & illuc Mollia purpureis frenabas ora capistris. **C**eruus hic commēdat antiquate. **C**yparissus uersus in arborē sui nominis dolore q̄ eū interemerit p̄ imprudētiā. **D**omit⁹: mansuetus. **T**uo capistro: ut illud Ouidii: Mollea purpureis frenabas ora capistris.

CVM. Lalisio. Onager cum paruus est dicitur lalisio: cuius sapore tunc aphrica gloriat: nam illic onagri habentur ī phrygia quoq̄ & lycaonia circa montes frigidos: ut Strabo scribit. **L**alisio igitur uerbum punicum est: ut ex Pli. discimus. Quam diu sola matre. i. solo matris lacte pascitur dicit lalisio: quod Isiodorus quidam addit laisionem pasci in locis semotis uix sola matre præsente: nec Aristoteles tradidit: nec Pli. sed ipse confinxit. **S**ed breue: nam cito adolescit: & in onagrū transit: ut feræ omnes beluae gradiores. **S**ola ma. solo lacte matris pascitur.

Pendente. **C**apreæ in uaria distinguunt generæ: nā sūt pigargi: sterpsicerotes: Ibices: soli. **C**apreæ: quæ extremas rupes summa leuitate adeūt: canes sub rupibus collocati calurā expectat: ut excipiāt: sed ipsæ summa agilitate p̄ rupes omnes euadūt: fallūtque canes. **D**e summa rupæ. i. ex rupe fragosa. **D**ecipit canes: qui eam sectantur.

Delitiū. Dorcades a Pli. dicūtur: hæ nō trāseūt mótes syris uicinos: ī delitiis poti⁹ habedæ: q̄ mensis: Imprudenter igit̄ faciūt: qui eas mittūt nobilioribus ut edāt: nam mittendæ sūt: ut dét filiis delicias. **I**actatis togis: nobilioribus: Iactatis togis potes & sic intelligere: ut dicat uile esse munus & quod mitti soleāt uilioribus personis quales sunt ministri togati. **I**actati togis: hoc est fessis & fatigatis togatis. **T**urba scilicet diuitum-

Pulcher adest. Onager q̄ puincia sit: supraest dictū. hoc distichō ē tāq̄ e media uenera
tiōc offerēte se onagro uenatiōi: dū uenator idagaret elephātes. A labriosa igitur ue
natione elephātorū reuocat uenatorem ad onagrē: qui se obtulit ut ostēdat maiorem e
iusmodi uenatione uoluptatem inesse: cū sine ullo piculo peragat. **D**entis erithræi. ele
phāti q̄ indicus dicitur. Sunt. n. & indici elephanti Auctore Pli. **S**inus: retia q̄bus nō indi
gemus ad onagrum. Is. n. facilius & maiori uoluptate capit. Iuue. Impleuitq̄ sinus. i. retia.

Hoc tibi oleū uenetranū in
Cápania nobilissimum dua
b̄de causis: q̄ & optimi esset sa
poris: & odore ūguéti haberet
secūda palma erat oleo liciano
ex pximo agro: de etia palma
cōtēdebat histria & bætica: no
bilitas ex carmīe Iuue. etiā idica
tur: Ipse uenafrano piscē pfun
dit oliuo. **B**acca: oliua. **S**uda
uit: emisit p̄ sudorē: nō autē ad
fæcē expreſſistiſ. **S**umis ūgué
tū. i. olfacis ūguétū. **O**let: ut
Pli. scribit: ūguéto adhibet: un
de id unguentum olet.

Expiratis: Garū socioꝝ: ga
rū erat liquamē falsū: qđ o
li ex garo piske fiebat: ūde nom
acepit didicit luxus e. scōbris
piscibus facere tāta æstimatōe
ut singulis milib⁹ nūmū uix sin
guli cōgii emerēt: nō tamē oēs
scōbri ad hoc erāt apti: sed q̄ ex
hispaia mittebāt ab iſula Her
culis q̄ scōbria appellabāt: aut
a clazomēis afiæ palmā obtiueāt: aut a Pōpeiiis italiæ: aut a lepti aphricæ. Foro iuliēs ve
ro ex lupo piske garꝝ cōficiebāt. Præstātissimū cognomē garꝝ socioꝝ garomendose est as
pud Pli. ubi de mullis ait eos necari i. socioꝝ garo: nā ea res cognomē iuenit: deprauatū ē
p socioꝝ inseſtoꝝ: quē errorē indicat. xxxi. libro ubi garo socioꝝ apte noiat. Expiratis:
uiuentis. Fæcolū: nā q̄ multā habebat fæcē cōmēdabāt: & garꝝ nihil aliud ē q̄ fæx liquo
re dēſo. Fæcolū: ita habet codex antiquus. **S**i fastoꝝ legis hoc r̄ferē ad epulas lautiores uel
ad ceremonias in q̄bus garoutebant auctore Pli. cōfectione piscibus squāma carentibus.

Antipolitani: Amphora muriæ. Liquamia tres hēbāt gradus: garꝝ p̄mū e scōbris: alterꝝ
amuria e thinnis: tertiu e minutioribus piscibus alec q̄ nihil uidebat: q̄ fæx colata. An
tipolis: opp. tribus in locis: ut supra in asia in p̄mis ubi capiebāt thinni: unde muria atipo
litana: e dalmatia itē mittebāt & ex ætruria. mittit atipolitana nūn̄ hoc disticho. **S**i essē
scōbri. i. si essē garꝝ ex scōbro: qđ p̄ciosissimū est. **N**on tibi missa forem: sed summissa: q̄
non sum tam preciosa. sum enim muria ex thinni non garum ex scōbro.

Hoc tibi. Mel atticū toto orbe celeberrimū est magnis laudibus: ut Pli. tradit p̄ſertī ad
hymettū mōtē: ūde marmora ēt effodiunt: q̄ hymettia dicunt ut Strabo scribit. Po
pulatrix: q̄ populat flores. **H**oc nectar. i. mel qđ ē pinde ac si eēt nectar. **H**ymetti theſei
. i. hymetti attici a Theseo rege. A filuis pallados. i. a filuis atticis: nā athenæ sūt Palladis.

CVM: Faui siculi. Hybleū mel rānotæ gloriæ fuit: ut eius causa hybla ab Hyblœ rege
dicta auctore Thucydide p̄stinū seruauerit nomen cū a megarenibus esset secundo
condita: & megara dici deberet. Hyblamōs: & oppidum. **C**ecropios: dices eundē sapore
hyblæi mellis & attici. q. d. hybleū nō ē iferius attico. Licet dicas: poteris iure appellār.

Onager.

Pulcher adest: onager mitti uenatio debet:
Dentis erythræi: iam remouete sinus.

Oleum uenafrum.

Hoc tibi campani sudauit bacca uenafri:
Vnguentum quotiens sumus: & istud olet.

Garum Sociorum.

Expirantis adhuc scombri de sanguine primo:
Accipe fastorum munera cara garum.

Muria. Salmoypa

Antipolitani fateor sum filia thynnī: atnum
Essēm si scombri: non tibi missa forem.

Mel atticum.

Hoc tibi theſei populatrix misit hymetti: Lambrin. Justian.
Pallados a filuis nobile nectar apis.

Faui Siculi.

Cum dederis siculos mediis de collibus hibla:
Cecropios dicas tu licet esse fauos.

Gnosia: Passū uinū post græcū: ciliciū: & africū probat. fit ex uua quā græci sticam-
nos apianam dicimus ex scirpula: præterea diutius adustis sole uuis: aut feruēti oleo
dofiec paulo aplius dimidiū supersit tūnsas leniter exprimunt: id est passū dulce tū addi-
ta aqua uinaceis fit secundariū. huius uini meminit Plautus ī pseudulo: passū mirihā dul-
ce quidē sed minoris precii: ut Varro morbū regiū dictū puteat: quod eo remedio cureat au-
store Varrone: & Pli. supra: Nos alicam: mulsum poterit tibi mitteat diues. Ait igit̄ hoc disti-

cho passum a paupere h̄ri loco
mulsi. Solet esse mulsum paupe-
ris: id ē loco mulsi apud paupē.

HAec de uitifera. Vinū pica-
tū: hoc est picis odore ex
cogitatū est a Viennēsibus au-
stori Pli. tum codē teste uites
quæ ei⁹ odoris uuas habebāt ī
italia sponte nasci cœperunt.
Mittit ergo nunc uinum: pica-
nō medicatū a Viénensib⁹: sed
natū in solo romano: id. n. erat
gratius. Ipse romulus misit mi-
hi. i. natū est ī agro romano.

ATtica. Mulsū uinum de-
quo paulo ante dictū est
magnō impédio fiebat attico
melle téperatū. huius confectu
rā docet Col. & Pli. Misceri: p-
pinari a ganymede in cælo. su-
pra: Ambrosias ornent munc-
ra rara dapes.

HOc albanū cū bona uina
bonas ferme uuas esui h̄re
non soleant: uinū albanū habe-
bat uuas prædulces id oriebat
in uicinis collibus albæ: q ab
Iulo Aeneæ filio cōdita ē: Mi-
tis uīdemia: quia sūt uuæ præ-

Gnosia minoæ genuit uindemia cretæ:
Hoc tibi: quod mulsum pauperis esse solet.

Picatum uinum.

HAec de uitifera uenisse picata uienna:

Ne dubites: misit romulus ipse mihi.

Mulsum.

GAttica nectareum turbatis mella falernum:
Miscerit decet hoc a ganymede merum.

Albanum.

HOc de cæsareis mitis uindemia cellis;
Misit iuleo quæ sibi monte placet.

Surrentinum.

Gurrentina bibis: nec myrrina picta: nec aurum
Sum: dabunt calices hæc tibi uina suos.

Falernum.

GDe sinuesanis uenerunt massica prelis
Condita quo quæris consule: nullus erat.

Setinum.

Gpendula pontinos quæ spectat setia campos:
Exigua uetulos misit ab urbe cados.

dulces. Quæ sibi placet: gloriatur. Monte iuleo: albanō ab Iulo æneæ conditore. Cel-
lis: cesa. nam Do. Cæsar secessu albanō oblectabatur.

SUrrētina. Surrētinū uinū a patria nomē accepit ubi orit. In cāpatia olī ī precio fuit ob-
salubritatē: sed Tiberius Cæsar dicere solebat medicos hoc iactare: ut ei aūtoritatē
afferrēt alioquī esse generosū acetū: Caligula idem appellabat nobilem uappā: eodem ex
loco afferebat terra: unde nobiles calices fictiles fiebat. **P**icta: maculis distincta. **H**æc
uina surrentina. Suos calices: populares: nam surrentinos etiam habebis calices.

DE sinuesanis. Falernum. Falernum in secunda palma fuit in agro oriebat: q a ponte
cāpano incipit: nomen sortitum a falerno agricola: q primus eas uites coluisse dī: si fa-
bulosis Silii carminibus credimus imis collibus nascitur: mediis faustinum: summis
gauranum. Centum falerni amphoris triumphalis cœnas Cæsar ornauit: eiusdem uini
meminit Anaxipolis comicus eadem massica dicebatur. Sinuessa iuxta falernum. **C**on-
sule: nam consulum nomina amphoris addebantur. Horatius: O nata mecum consu-
lemanlio. **N**ullus erat: antequam consules essent diffusum fuit. ostendit uetus statem.

PEndula. Setinū diuus Augu. p̄mus. postea reliq̄ p̄ncipes illius iudiciū secuti p̄mo loco
statuerūt: nomē a setia urbe ī pcul a uelitris celebre ē testimoniis: Pli. Strab. Silius: Ipsi
us mēsis leposta lyæi setia. Pēdula: ī colle sita. **P**apieos: uitiferos. Vetulos ca. uinū uetus.

Aec: Fundanum tunum a fundis oppido Campaniae ubi nascebatur: commendatur hoc distico a ueritate: & a præcipua cæli temperie: quæ fuit. L. Opimio cōsule sexentesimo & tricelimo quarto anno ab urbe cōdita: ea dicta est coctura: qua omnia uina eius anni solis opera præcipuum hubuerunt saporem: nataque sunt magna copia: ut in ducentesimum annum fuerint seruata: deueneritque in speciem mellis. unde uinum optimianum supra legimus: & expositum est. Cicero aniciana uina eadem ueritate celebrat ab Anicio consule. Opimi: consulis Optimii Multum: uinum optimianum appellat: quoniam in speciem mellis erat. laus uini ē quod eo anno quo expressum esset iam mulsum: hoc est mulsum uideret.

On sum. Tripholinū: an triphilinū sit legendum non satis habeo compertum. Triphilam urbem fuisse multis in locis dicit Strabo. sed in Italia Tripholinum agrum legimus non triphilinum. Iuuenalis: Te tripholinus ager: fœcundis uitibus implet. Hoc uinum inter plebeia numerabatur. De primo lyæo: de primo uino. Septima uitis: id est septimo loco. Nam septem genera uini iam numerauit poeta.

Ecuba. Cecubum uinum principatum uenideauit: nascebatur in Campania in locis palustribus: sed interit negligētia colonorum: & fossa præsertim Neronis: quam inchoauerat nauigabilem a baiano lacu hostiam usque. Amyclæ: urbs Iacynæ patria Castoris: & Pollucis: eiusdem nominis iuxta Teracinam: quæ sunt delecta: a serpentibus ut historiæ credimus: quamuis ex uersu Lucilii ob silentium periisse appareat: nam ait mihi loqui necesse est: nam scio amyclas tacendo periisse. Coquuntur: sole perueniunt ad maturitatem.

Otabis. Signinum a signia patria: cuius meminit Strabo Inter medicamenta numeratur: nam fluxum aluum sifistit. Morantia: sifentia. Ne nimium sifstant: ne nimium morentur: ita habet codex antiquus. Sit sifis: id est parce bibas & sifias.

Mphora: Mamertinum. Messana urbs siciliæ a græcis condita ut meminerit Thucidides: & Strabo habitata olim a mamertinis populis campaniæ: ut Polibius refert: uinum optimum ferebat: quod cum italicis & præstantissimis: ut Strabo ait certaret: nam de siculo intelligo omnino: neque aliqua est mihi suspicio de campano. messanense dictum est mamertinum a mamertinis qui tenuerunt messanam: Immo messanense non dicimus: sed mamertinum: ut Strabo tradit. Quod uis: id est potest & cecubum & falernum dici: ut supra: Et quicquid uoluit festa uocatur anus.

Arraco: Tarragonense. Tarraco oppidum hispaniæ nobile emporio & portu conditum a phocensibus uinum mittebat nobilissimum: sed lusitania maiore copia cum in tarragonensi sit maior elegantia. Silius in tertio: Phocaicæ dant emporiæ dat tarraco pubem Vitifero & latio tatum cessura lyæo. Tusci cadis: uino tusco.

Fundanum.

Hæc fundana tulit felix autumnus opimi: Expressit mulsum consul: & ipse bibet.

Trifolinum.

Non sum de primo fateor trifolina lyæo: Inter uina tamen septima uitis ero.

Cecubum.

Cecuba fundanis generosa coquuntur amyclis: Vitis & in media nata palude uiret.

Signinum.

Potabis liquidum signina morantia uentrem: Ne nimium sifstas: sit tibi parca sifis.

Mamertinum.

Amphora nestorea tibi mamertina senecta: Si detur quod uis nomen habere potest.

Tarraconese.

Tarraco campano tantum cessura lyæo: Hæc genuit tuscis amula uina cadis.

Omentana. Nomen autum uinum a nomero patria ad. x. lapidem ubi ager olim erat sterilis: sed cura colonum optima uina coepit ferre: ibi Palaeomō grammaticus habuit & Martialis ut ipse dixit: & Quintus Mar. amicus: qui uina diligentius illic colebat: & habebat meliora: unde in eum dixit in tertio: Centenis q̄ emis pueros & saepe ducentis: Quod sub rege Numa condita uina bibis. Meū bacchum: ex agro nomentano mitto tibi uinum. Bibes commodioria: quia ipse potest dare meliora.

Nomentanum.

Nomentana meum tibi dat uindemia bacchum:
Si te quintus amat: commodiora bibes.

Spoletinum.

De spoletinis quæ sunt cariosa lagenis: *uina*
Malueris: quasi musta falerna bibas.

Pelignum

Massica peligni mittunt turbata coloni:
Non tu: libertus sed bibat illa tuus.

Acetum.

Amphora niliaci non sit tibi uilis aceti:
Esset cum uinum uilior illa fuit.

Massilitanum.

Cum tua centenos *uincit* expugnet sportula ciues:
Fumea massiliæ ponere uina potes.

Ceretanum.

Ceretana nepos ponat: setina putabis:
Non ponit turbæ: cum tribus illa bimet.

Tarentinum.

Nobilis & lanis & fœlix uitibus aulon: *monstrum*
Det preciosam tibi uellera: uina mihi.

Vnguentum.

Vnguentum hæredi nunquā nec uina relinquas
Ille habeat nummos: hæc tibi tota dato.

Corona Rosea.

Dat festinatas cœsar tibi bruma coronas:

Obilis Tarentinum uinum. Aulon: iuxta tarentum opus achiuorum nobile ui no: & lanis tarentinis. Habeas preciosas lanas. q.d. sola uina mihi placent. Loquitur ex sententia & secta Epicuri.

Unguentum hæredi. Vnguentum mittit: cuius luxum multis uersibus carpit Plini us: nam hæredi non reliquitur cum omnis alia iuppellex preciosa ad hæredem pueniat: est enim comparatum ad luxum: & præsentem uoluptatem ex secta epicurea. Igitur Martialis horratur amicum ad unguentum: & uinum: ut supra etiam dixit: Et potius plenos ære relinque cados. Hæc scilicet uina.

At Coronæ roseæ in solenibus cœnis sumebat: sed cū nō es sit hyeme: rametis argenteis effigiebatur demū diligēti satione in Cœsaris gratiam excogitatæ hyeme proueniebat: uide illud supra: Mitte tuas messes: accipe nile rotas. Festinatas: ante legitimū cœpus

Espoletinum: Spoletinum sola uerustate conditur ut antiquissimum possit optimo musto falerno comparari. Cariosa: antiquissima.

Assica. Peligni pessimum mittebant uinū ut supra i dicauit: Non haec pelignis agit uindemia prælis. Tuus liber tus: cui peius uinum dandū ē.

Mphora. Acetū in ægypto ex uino mareotico & ex uilioribus uini siebat maiore precio q̄ ipsum uinū cēt. Vilis significat cōtēnēd⁹ & parui precii. Nō sit uilis: nō cōtēna tur a te. Vilior. i. mīoris precii.

Vm: Massilianū uinū a massilia urbe Galliae conditū fumo ut supra: Aut cocta fumis musta massilianis: præterea: Improba massiliæ qcqd fūaria cogūt. docuerūt massiliæ ses medicari uinis nō solū fūo sed aloe: ut Plini. tradit. Expugnet: gregatī pascit. Cum multis habeat clientes potes dice re massiliense.

Eretana. Nepos aḡe cere tanum habuit: ut supra meminit: ubi uinum colendo optimum seruabat: quo paucis cum amicis exhilarabatur.

Cū tribus: allusit ad tricliniū: quod a triplici ordine dictū ē.

Veris: quia uere protuberant. **N**unc facta tua est: nam mensis october Domitianus dictus est auctore Tranquillo. Referatur igitur hoc ad nomē mensis quod placet: nam dicebatur Domitianus. **F**acta tua: id est tuo mense prouenit o Domitiane.

Synthesibus. Ultimus est qui inscribitur Apophoreta: ut superioris initio dictū est. Tranquillus hoc uerbū usurpauit pro munib⁹: quæ ab imperatore ciuib⁹ remittebantur: ait enim Caligulam agitatori Cythico in apophoretis uicies sex tertium contulisse: & Vespasia num dedisse apophoreta uiris i saturnibus: mulieribus calendis martiis: addit hunc: cum nihil aliud habeat agendū. Synthesibus describit dies saturnales: quib⁹ senatores & equites synthesibus utebantur: depositis togis: aliis dieb⁹ uti synthe si luxuriosum habebatur. Vnde illud notatur in Neronem quod synthesinam uestem indutus discalciatus aliquando in publicum p̄dierit. Sumebat præterea pilea a seruis in libertatis indicium: quæ illis diebus permittebantur: In monumentis tamen Cesii est seruos pileatos uenales fuisse in toga: quemadmodum in libello coronati uendebantur: ut Cato docet: & uersus Aristophonis in Plutone. **N**e timet spectare ædilem: nec timet ædilem: uenientem cum ludit. **C**um uideat uerna: id est cum uideat omnia uernantia prope dies saturnales: quibus omnia uernabant. **G**elidos lacus: describit in urbe: Et si hyems erat: non placet legas. **V**erna: id est seruus est: nam nullus est sensus nisi ita exponas: q̄ uerna nō timeret ludere: quum uideat gelidos lacus: id est quum uideat esse decembrem mensem: & saturnalia: quo tempore ludus aleæ permittebatur. **A**lternas sortes: mutua munera. **N**ostrum iouem: conueniunt clementiae nostri imperatoris. **A**edilem: ædiles præficiabantur aleæ prohibendæ in saturnibus. **A**pinæ: nam res leuiores solebant mitti i apophoretis. **A**pinæ: ab apino fructu fragilis corticis. **T**ricæ impedimenta dicuntur: unde extricari expedire quasi tricæ: ut placet Marcello hoc ē capilli: quibus gallinarum icesus impeditur. Cicero hoc uerbo usus est: Tricas scilicet domesticas loquens de uxore. **Q**uid agam potius: quam scribam tale carmen. **P**ro cælo: unde olim te deiecit. Troiam: bellum troianum. **M**icenas: id est classem micenam. **N**ucibus: pueri nucibus ludebant in saturnibus.

Quondam ueris erant: nunc tua facta rosa est.

M. Val. Martialis Apophoreta.

versus duplicata
Ynthesibus dū gaudet
eques dōinusq; s̄atus:
Dumque decent nost̄
pillea sumpta iouem:
Nec timet ædile moto
spectare fritillo: *fretum*
Cum uideat gelidos iā
prope uerna lacus:

Diuitis alternas & pauperis accipe sortes:
Præmia coniuiae det sua quisque suo.

Sunt apinæ tricheæque: & si quid uilius istis:

Quis nescit: uel quis tam manifesta negat:
Sed quid agam potius madidis saturne diebus:

Quos tibi pro cælo filius ipse dedit:
Vis scribam thebas: troiāque malasq; mycenas:

Lude inquis nucibus: perdere nolo nuces:
Quo uiscunque loco potes hunc finire libellum:

Versibus explicitum est omne duobus opus.

Lemmata: ut supra bis est expositū inscriptiones dicuntur quae argumēta cōtinēt quae
les sunt ī distichis. Explosus est error eorū qui putarū hūc librum lēmata inscribi:
cum id nō magis huic libro q̄ superiori cōueniat: supra pro argumēto accepit. Si malue
ris .s. legere solas inscriptiones: q̄ pigeat legere disticha.

Sexta. Pugillares: tabellæ sunt ī quib⁹ scribere licet: has ex ligno formauit Homeri
carmē in causa Bellerophontis: quando ad litiorū regē missus est: ut ante epistolas

pugillares fuisse demōstretur.
hi mittebant in saturnalib⁹: q̄a
cult⁹ hūani elegātioris auctor
habitus est Saturnus. **P**rimus
luxus citreos cōpīt cōponere:
cū ex citro ligno solæ mensæ
magna aestimatione dolari fo
lerēt: ut supra ē recitatū. quae
ad entib⁹ elephantinis sustine
bant. **M**endoza dictio: ī pleris
que codicib⁹ inualuit. nā cum
onus scribi oporteat. uide etiā
ueteris scripturæ opus est iuer
sum. **I**n tenues tabellas: pugil
lares. **N**obile onus: quia men
ſæ fuisse & substentatæ a
dente elephantino. **D**entis li
byci. i. dentis elephantini: quo
mensæ citræ sustinebant.

Caede. Quīcuplices tabel
læ dicebantura numero
quinq̄ foliorū: cū alii pugilla
res leuiorib⁹ r̄b⁹ essēt dicati: his
triumphus decretus nunciaba
tur ī operatori uel consuli. hunc
mōre distichon demonstrat.

Cæra quīcuplici: tabellis q̄n
cuplicibus. **C**alet cæde iuu
corū. i. repescit cæsis iuuēcis ī
hecatombem.

Anguida. Pugillaſ ſebur
nei dabantur senioribus

& lipis: ut aptior his esset uetus ad scribendū. Nigra littera: nigrū atramētū. **L**anguida:
debilia. **T**ristes cæræ. i. obscuræ tabellæ cæratæ: quibus aliis solent uti.

Vnc: Triplices a tribus foliis: quīcuplices a quinq̄: sed hi rebus amatoriis & leui
ribus seruiebant.

Esse. Pugillares membrani. Mébrana charta inuicta est pergami in asia: ut Varro tra
dit: & repetitum ē a Plinio: unde pergamenta dicta est. tanta crassitie pugillares inde
fiebant: ut non secus q̄ ex tabella scripta deleri possent. **P**uta has cæras. i. tabellas cæra
ras quia eundem usum præstabit. **N**ouare: iterum scribere.

Non uitelliani. Vitellianæ chartæ uiris amicis scribentibus seruiebant: ut triplices
mulieribus ad viros. **N**ouit: quid cupiant.

Seu. Cum uaria essent chartarum genera auctore Plinio: ea quae dicebatur augusta
auctoritatem retinebat in epistolis: hæc nunc mittitur. **I**sta charta: augusta. **S**uos:
alludit: ad inscriptionem: ut Cicero Lentulo suo. **L**euita noto: parum noto.

Apophoreta.

Lemmata si quaris cur sint ascripta docebo:
Vt si malueris lem mata sola legas.

Pugillares Citrei.

Secta nisi in tenues essemus ligna tabellas:
Essemus libyci nobile dentis onus.

Quīcuplices.

Caede iuuencorum domini calet area fœlix:
Quīcuplici cæra cum datur altus honor.

Pugillares Eborei.

Languida ne tristes obscurent lumina cæræ:
Nigra tibi niueum littera pingat ebur

Triplex.

Nunc triplices nostros non uilia dona putabis:
Cum se uenturam scribebat amica tibi.

Pugillares membranei.

Esse puta cæras licet hæc membrana uocetur:
Delebis: quotiens scripta nouare uoles.

Vitelliani.

Nondum legerit hos licet puella:
Nouit quid cupiant uitelliani.

Chartæ epistolares.

Seu leuiter noto: seu caro missa ſodali:
Omnes ista ſolet charta uocare ſuos.

Nos: Loculi eburnei: Loculi minores caputulæ dicebant̄ i qb⁹ ſuabant̄ pecūiæ: unde
Trāgl. ſcribit galbā ex p̄uatis loculis cana tibicini dediffe pecuniā. Hi cū erant ebur
nei aureolis ſuādis destinabant̄. **F**laua moneta: aurea. Ligna uilia. i. loculi ligeni uiles.

Si qd. Loculi lignei cū uile monetā ſuarēt̄: paꝝ diligēter exhaustiebant̄: hæræbatq; fū
ſdo ſæpenumero denarius: ex hoc loquētes loculi lignei iocant̄. **F**æce: fūdo. tractū
a uino: cuius fæx eſt i fūdo. Erit mun⁹: hēbis hoc munus. **L**ocellus erit. s. munus: ſi nihil
eſt pecuniæ.

Quod nūmos. Vitelliā ſūt̄
Loculi ex corio uitelliāo
cōfecti: cū āt̄ id genus chartæ
ſoleat mitti amicæ ut ſupra di
xit: nondū legerit: & cætera: &
loculus ex uitelliāis ſit inanis:
iocaſ tu inq̄t̄ putas hāc chartā
mitti amicæ cū ſit uitelliana:
ſed falleris: nā ē loculus inanis
ad pecuniā ſuādā accōmodat̄:
& cū uelit ostendere inanē eē
ſubdit̄. **R**ogat nūmos: quia
nullus. ſ. intus habet.

Non. Chartæ maiores ſunt
loculi chartei grādiōres: q
puellæ mittunt̄ inanis: ut ſu
pra ſunt uitelliani. **C**hartas:
charteos loculos uacuos.

Cum ſteferit. Tali ebur
nei quo nūero ſit initio
ſupioris libri dictū ē. ſūt̄ pluriū
anguloꝝ q̄ teflaræ q̄ q̄ttuor tā
tū ptes habēt ſed ipſi ſex. glori
ant̄ igit̄ nūc q̄ nūq̄ eodē pūcto
cōfifat̄: nā mōbiōs pferūt nu
meros: mō ternos uicifliq; al
ternat̄. **V**ultu eodē. i. eodē nu
mero pūctoꝝ: nā quotiens fer
me iaciunt̄ tali pūctū mutant̄.
Magna mūera: quū eodē mu
nere tātam uidebis uarietat̄.

Non ſim. Tessara & ſi pauciores habet partes: tamē nō minorē habet lūdū. cum gran
dior ſæpe pecunia teflaris cōmittatur q̄ talis: ex hoc teflaræ putant ſe nō eſſe iſeri o
res talis q̄uis numero angulorum ſuperentur. **P**ari numero: id eſt non habeam tot pū
cta: nam ut apud græcos ſcribit P ollux aſtra galus quem ego puto teflarā eſſe qua
tuor tantū habet latera: nam uno latere duo puncta altero quinq; deſunt̄. cybos aut̄. i. ta
lus hēt ſex latera. **M**aior alea. i. maior pecunia cōmittat̄ ludo meo q̄ talis.

Qværit. Turicula iſt̄m erat quo cōcussi tali emittebat̄: ne luforia fraud̄ cōpositi opta
to pūcto cōſisteret̄. Horat. uerbo græco uſus ē: talos mitteret i pyrgū: nā pyrgus tur
ri ſignificat: hæc igit̄ gloriaſ q̄ dolosæ manus fraudes cōpeſcat̄. **F**acere uota. i. optare &
ſuſcipere uota. manus ergo cū iacit talos p turriculā: nihil aliud potes facere q̄ uota. i. po
tent optare boꝝ pūctū certū p̄aſtare minime. **P**er me: turriculam.

Hic mihi: Tabula luforia alueū puto intelligi: nā & i analib⁹ illud eſt Pōpeiū e tertio
triūpho alueū luforiū reportasse e gēmis: cū teflaris latū pedes tris: longū quattu
or. eadē tabula & teflaris & calculis ſuiebat. In calculis aut̄ ut inſra diceat̄: alii dicebāt mili
tes. alii hostes. **H**ic numeratur. i. hæc tabula ſeruit teflaræ calculis.

Loculi Eborei:

Fhos niſi de flaua loculos implere moneta
Non decet: argento uilia ligna ferant.

Loculi lignei:

FSi quid adhuc ſupererit in nostri face locelli:
Munus erit: nihil eſt: ipſe locellus erit.
Idem uitelliani.

Quod minimos cernis mitti nos credis amice:
Falleris. & nummos iſta tabella rogat.
Chartæ maiores.

FNon ſunt munera quæ putas puella:
Cum donat uacuas poeta chartas.

Tali Eborei:

FCum ſteferit nullus uultu tibi talus eodem:
Munera me dices magna dediffe tibi.
Teffera.

FNon ſim talorum numero par teſlera: dum ſit
Maior: quam talis alea ſæpe mihi.

Turicula. tancolp; 10

Quærit cōpositos manus iproba mittere talos:
Si per me misit: nil niſi uota facit.

Tabula Luforia:

FHic mihi biffeno numeratur teſlera pūcto:
Calculus hic gemino discolor hoste perit.

Alea. Nuces pmittebanē pueris i saturnalib⁹: si pterea ludebat uapulabāt a magro: supra: lā tristis nucib⁹ puer relictis: clamoso reuocat a magro. **P**arua alea: paruus iudus. **E**t nō dānosa: quæ s. ferat aliquid dāni. **N**ates: uerberatas a magistris. **S**ortitus. Theca libraria: Theca repositorum cuiuscunq; rei dicitur. Libraria sive calamaria: quæ cōmunes libroru. hāc donauit sine calamis. **E**am sortitus: cum eā tibi sorte data sit. **L**euiora: calamos.

Nuces.

Alea parua nuces et non damnosa uidetur:
Sæpe tamen pueris abstulit ista nates.

Theca Calamaria.

Sortitus thecam calamis armare memento.
Cætera nos dedimus: tu leuiora para.

Calculi.

Insidiosoru si ludis bella latronum.
Gemmeus iste tibi miles et hostis erit.

Graphiarium.

Hæc tibi erunt armata suo graphiaria ferro:
Si puer dones: non leue munus erit.

Dentiscalpium.

Lentiscum melius: sed si tibi frondea cuspis
Defuerit: dentes penna leuare potest.

Auriscalpium.

Si tibi morosa prurigine uerminat auris:
Arma damus tantis apta libidinibus:

Acus Aurea.

Splendida ne madidi uiolent bombicina crines
Figat acus totas: sustineatque cornas.

Insidiosoru. Calculi idē latrones dicebāt: q uis trei erāt duas in partes diuisi: cū alii milites: alii hostes dicebāt. Ouidi. Siue latrocini sub imagine calculus ibit: Fac pereat uitreo miles ab hoste tuus. supra: Sic uincas nouiumq; publūq; mādris: Et uitreo latrōe clusus. **S**i ludis bella: si delestatis ludo latronū. **I**ste calculus: gēmeus uitreus. **E**rit miles & hostis: qā idē habebis tuos milites: & reliquos hostes.

Hac. Graphiarium agrapho dicitur: q significat scribo: latini stilū dixerūt und extat fœdus Porsenæ cum romāis: ne alicui uti liceret ferro præterq; ad agriculturā: quo stili etiā cōprehēdebant: nā ut ad ditū ē annalibus non satis tutū habebat scribere stilo. Is si longior fuerit telū habet: & dicit graphium quali Cæsar utebat & usus est in uulnere cascae. de graphio. i. stilo ad scribendum Suetonius in Claudio: Graphium & libellos quos tenebat ī manu. Stilus autem totus ferreus est. **P**uero: pueri stilo utebantur ad scribendum.

Lentiscū melius. Dētiscalpiū instrumētū quo dentes scalpebāt: id ex lentisco fiebat frutice celebrato monumentis Virgilii: Pli. & Ciceroni: aut certe ex pennaru bra. supra: Stat exoletus subgeritq; rustanti pinnas rubētes cuspidesq; lētisci: Cōtra dentifriciū dicebat q̄c quid remediū dētib⁹ tergēdis aptū erat. **L**ētiscū: instrumētū ex lentisco. **L**euare: expurgari. **M**elius: quā penna. **F**rondea: cuspis lētisci.

Si tibi. Auriscalpiū scalpēdis auribus instrumētū olim in precio cum prurientem au rem scalpere summæ sit uoluptatis: antiqui uerminari dixerūt p torqueria uerminibus qui facile se torquent: auctor est Marcellus. **A**rma: instrumēta. **L**ibidinibus tantis morosa prurigine: difficili & nimiū eleganti. nam morosi dicuntur qui nimiam quærūt elegantiam a moribus: quos peculiares & ab aliis separatos habere uidentur.

Stenia. Acus aurea: acus piſcis genus: acus item crinalis componendis crinibus inuenita est qualem Propertius celebrat: amomo uncti crines i globum colligebantur antequam uitra tegerentur: nullum enim seruabant ordinem: & decor omnis amittebatur si passis & uagantibus super induceretur uitra p̄sertim cum uncti essent. Capillorum igitur globus acu sustinebatur: hæc mittitur. **T**enia: uerbo græco usus est: nā tenīc ḡæ celatine uitram significat. **F**igat: globum. **M**adidos: amomo.

Quid pecten. Iocatur in caluum qui pectine non indiget: cum non habeat capillos: siebat ex buxo ut nunc. **Buxus multifido dente: periphrasis pectinis.**

Caustica. Sapo inuertus e a gallis capillis rutilidis ex leuo & cinere: cinis aut faginus & leuū caprinū in hoc tenent palmā. Germani eodē utebant liquido & denlo: sed uiri potius q̄ fœminæ: ut auctor ē Pli. ea dicuntur habere uim causticam: quæ sic citate adurunt ut cinis: nam Σικος græce latine significat ignitum. hoc uerbo multis in locis usus ē Pli. Mituli iquit in cinerib⁹ uī causticā habet. sapo igit̄ nihil aliud est q̄ spuma caustica: i quo poeta seruata metaphora dixit accedit. **Captiue comæ: germanicae: dictæ sūt i Domitianī gratiā: q̄ germaniā domuerat: supra hisdem uerbis usus est.** **S**puma caustica: sapo. **A**ccedit: rutilat. **C**omis captiuis: germanis capillis: si sa pone uti volueris.

Si. Mattiacum oppidū ger maniæ ut Prolomeus scribit: quis latinus codex mendose sit scriptus iuxta sunt Artauū & Nuessium. Sapo canis usui ē: ut rutiletur crines: caluis non necessarius ex hoc constat distichō. Mutare: rutilatione. **Q**uo tibi calua. i. in quē usum erit tibi o calua mulier. q. d. nullū: nā caluis non ē necessarius. **Q**uo tibi: illud iterpositū ē: si iā tibi legis: nec antiquā seruas scripturā: nec ull⁹ ē lēsus. alibi eadē elocutione usus ē: **Q**uo tibi decoctæ nobile frig⁹ aquæ. Accipe pilas mattiacas. i. sapo nem factum in speciem pilarum: ut nunc apud tonsores cernimus. **Q**uo tibi calua: id est quem usum potest tibi o calua præstare: nullum.

Accepit. Vmbella exigū erat tentoriū: quo singuli tegi poterant: unde diminutum accipit ab umbra. usui erat cum flante uento spectacula edebantur in theatro: nā uela superiora omnibus communia agitata sole admittebant. **T**ua uela: umbella tua.

In pōpeia. Causa uerbū externū ē: qđ nūsq̄ præterea legi: nisi apud Valeriu Max. significat aut tentorium: quo spectans populus solebat uti cum agitata uela uentis ea negarentur. **T**extus: causa. **N**egare uela: propterea utar causa: qua tect⁹ spectabo. **E**xcipient. Venabulum telum uenatorium: quod Piseus primus inuenit: ut Pli. placet elongiorem habebat cuspidem: excipiebatque quamuis feram modo forti dextera cōfisteret. **E**xcipient: uulnere. **F**irma: fortis.

Si delecta. Culter uenatorius dupli telo aduersus grandes feras utebant: altero longiore: quod uenabulum dictum est: breuiore altero ut uenabulo mole feræ occupato hoc uulneratum conficerent: præcipuae formæ fuisse uerba Tranquilli demonstrat: q̄ scribit Lyxam ex illyrico deprehensum fuisse in cubiculo Augusti cinctum cultio uenatorio. **C**ōminus: prope. **G**emes: proprium est uenatoris cum p̄mit feram telo. **L**ongo rostro: uel uenabuli uel feræ: quod placet: nam apri os acutum rostrum uidetur.

Pecten.

Quid faciet nullos hic inuentura capillos: Multifido buxus quæ tibi dente datur.

Crines.

Caustica teutonicos accedit spuma capillos: Captiuis poteris cultior esse comis.

Mattiacæ Pilæ.

Si mutare paras longæuos cana capillos: Accipe mattiacas: quo tibi calua: pilas.

Vmbella.

Accipe quæ nimios uincant umbracula soles: Sit licet & uentus: te tua uela tegent.

Gausapa.

In pompeiano tectus spectabo theatro: Nam uentus populo uela negare solet.

Venabula.

Excipient apes: expectabuntque leones: Intrabunt ursos: sit modo firma manus.

Culter uenatorius.

Si delecta geris longo uenabula rostro: Hic breuis in grandem comminus ibit aprū.

Militiae. Paracon officii genus est sumpto hominē a uehiculis: quæ præit. Varro. hic omnia erāt idem sacerdos præter paracos. Paracos itē significat principē populi: qualis ē tribunus. Paracos telū est ut hoc loco. quod nomē cū cōmune sit quod significat tribunū: poeta ex his facit distichon: & ait paracon telū: quod mittit esse omen futuri tribunatus: cū paracos caput populi significet. Qui parazoniū scripserunt decepti sua interpretatione: a ueteri scripture discesserunt & a sensu poetæ. **H**oc: paracon. **O**men grati honoris: id est tribunatus. **A**rma digna cingere latus tribunitum: cū paracon significet caput populi. Sunt qui tueātur multis etiam cōtumeliis suū errorē cōté dantq; legendum esse parazoniū quod sit ensis: dicaturq; a para quod ē ab & zoni cīgulū: quia. s. a cīngulo pēdeat O im pudētiam: si errorē suū intelligunt: & defendūt. O ignorātiā & stultitiā si non percipiūt. proferte Martialis codicē anti

¶ Paratorium.

Militiæ decus hoc & grati nomen honoris:
Arma tribunitum cingere digna latus:

¶ Pugio.

Pugio quem curuis signat breuis orbita uenis:
Stridentem gelidis hunc salo tinxit aquis.

¶ Falx ex ense.

Falx me certa ducis placidos curuauit in usus:
Agricola nunc sum: militis ante fui.

quū: quē habetis quod léma ē parazon inqent: uel parazoniū. O uianos hoīes: nō pudet affirmare parazoniū extare usquā: quod nunquā legit̄is nisi a uobis d̄prauatū. Nullus codex nulla pagina tam mendosa est: quæ parazoniū habeat. Atqui parazon dictio ē imperfecta: ut Imp. p̄ iperatore: opt. max. p̄ optio maxio: ne arguti uobis sūt oculi & admodū curiosi: qui ex parazon parazoniū legatis: īgeniū uero nullum: qđ ita parazon scribi putetis. ut opt. ut max. ut imp. notas antiquas puertitis: boni uiri Martialis uerba dissipatis īuertitis cōfūditis. Proh. dei īmortalis fidē: quis unquā p̄suaderi poterit parazō p̄ parazoniū scriptū esse: nisi idē temerarius: īsanus amēs sit? An aliæ īscriptiōes apud hūc poētā usquā sūt mutilatæ: nimiꝝ hæc una dictio imperfecta esse debuit. Quis p̄terea obsecro uol parazoniū unquā uel apud græcos uel apud latinos scripsit? Paracon legēdū esse cōtēdimus: nam ne uobis qđam īficiātibus īmutata littera: parazon ī antiquis extat codicib;: paracon aut̄ caput populi esse Varro scribit: quēadmodū & parici quæstores dicebātur: qui solebant creari causa reꝝ capitaliū quærēdarū: & siue paricos siue paracos legas: & Nonius & Festus id uerbū īterpretari cōati sūt. Nonius aliter ex Varrōis testimonio: ait. n. paracō esse etiā populi caput: q̄ Festus: q̄ parricō legit: scribitq; esse rei capitalis quæ storē. Nam quū uerq; eam dictionē p̄ magistratu apud antiquos legeret originis ratio ne inuestigata. Nonius paracon legēdum putauit a paroco. i. uehiculis. Id quū affirmaret ex Varonis uerbis: docuit paracon esse populi caput. Festus ut p̄posui parricō legit a paricidio: nam rei capitali p̄erat parricus. Quid multa? Paracos uox antiqua est: & magistrum significat: uel quæstorē ut Pompeio placuit: uel caput populi. i. tribunū: ut ex Varrone discimus: ad qđ alludens disticho poeta mittit eodē nomine ensēm: aitq; quū paracos dicat omen esse futuri tribunatus: illud tantū istos offendit: q̄ tribunus militum nō sit populi caput. locus est poetæ dementissimi homines & nō ad milites: sed tribunū argute alludit: q̄ populi caput est. Sed iam ualeant isti cum suo parazonio: quod merito tā quā filium amant. Ipsi enim id crearunt: ipsi fecerunt: neq; usquā prætera reperitur: nos paracon legamus ex fide ueteris scripture: & Var. auctoritate.

Dygio. Telū excauatū ferro tépato aq; salonis fluuii hispaniæ ī usu erat: nomē e pugno sūpsit: cui subest dū īfert uuln?. Salo: hispāiæ fluui? Stridētē: nā ferrū cādens stridet mersū aq;. Breuis orbita: appellauit breue orbita signa uiag; qualia in ferro sūt bene temperato.

Falx. Falx agricolæ putatoria: se ex telis militaribus conflatā ait: cū pace a Domitia no cōparata armis opus non sit. Certa pax: firma. Placidos: imbelles. Ante: cū essem telū militare nōdū pace cōparata.

Vm. Securicula. Securim in bello Penthesilea prima inuehit: quia parta ciues romanis utebantur in acie: bellis igitur ciuilibus multis ciuibus prodeuntibus in aciem & securiculam gestatis: singulis facta est summa penuria huius teli: adeo ut .cccc. milibus nummum uenisse dicatur. **Auctio:** tristis subhastatio bonorum ciuium: & proscriptorum a Cæsare: cuius tempus describit. **Hæc** securicula: quasi dicat omnia tunc fuerunt ferro uiliora.

Tondedis. Ferramenta tonsoria saturnalibus dabantur: quæ Augustus Cæsar etiam hisdem diebus dedit: Nam Tranquillo auctore dedit forpices: & eius generis res. In his aliae erant resecadis unguibus: alia todendis capillis & instrumentum resecandis unguibus tonsorum esse demonstrat Horatius: qui oiosum apud tonsorem resecare ungues scribit. Illa: noua cula. **U**tilis genis. s. tondedis.

Constrictos **S**crinum **Vn-** guenta seruabant scrinio & res preciosiores ex luxu pisco. Alexader id inuenit uicto Dario: nunc admissurum libros monet: ut prius compingatur ne tineas aditus sit. **T**ineas: uermes corrodentes chartas. Blattas: uermes. Constrictos: compactos. & scrinium Darii Alexander libris Homeris seruandis destinauit: ut scribit Pli.

Dat: Fasces calamorum. Calami apti chartis ex ægypto mittebantur cum haberet cognitionem quandam cum papyro: gnidii ex creta præstantiores sunt: ut ait Plinius: quamuis hoc nonnulli tribuant Gnidio insulæ dicatae Veneri: nascebant item ad eundem usum in Asia: ad Aneticum lacum: ex calamis autem qui chartis non seruiunt domo: & in septentrione conficiunt: durantque altissima: ut Plinius tradit: gloriantes igitur calami ægyptii q̄si soli chartis apti sit: aiut reliq̄ harūdines debet parare tecta. **T**ecta texat: conficiat. Reliq̄ palude: reliq̄ harūdiniib⁹ palustrib⁹. q. dicat nos tātū chartis sum⁹ habiles.

Dulcis. Lucerna cubicularis. Candelabrum prius in usu fuit: q̄ lucerna: ut Varro scribit: dicta haec a luce: quod placet ex eodem auctore: uel a lychnos quod lucerna significat. cubicularis dicebatur: quæ una tātum flamma cubiculo seruiebat: ea quæ plures haberet flamas destinata esset conuiuiis illustrādis. **L**icet facias quicquid uis: relata animum in quamuis uoluptatem: & tuo arbitrio sis in cubiculo. **I**llud Propertii: Quā multa apposita narramus uerba lucerna.

Ancillam. Candela pauperiores utebantur: ut Festus scribit. quod & Iuuenalis ostendit: Cuius dispenso: & tempore filum. dicitur ancilla lucernæ: qđ cum lucerna haec reat immobilis: ipsa circumgestatur in omnes angulos. Sors: nam forte dabantur haec munera. **V**igil: quæ ardet. **E**xigit: expellit. Vult enim ostendere ne paruum munus mittere uideatur: quamuis candela sit pauperis: tamen eam præstare eundem usum: quem cæterorum & lucernarum lumina. Data inquit est candelatibi quæ uigil: id est cum ardebit totas tenebras expellat: quasi dicat nihil plus alia lumina præstant. **A**udio temerarios quosdam commentariorum nostrorum calumniatores hoc loco a nobis dissentire: &

Securicula.

Cum fieret tristis soluendis auctio nummis: **H**æc quadringentis milibus empta fuit.

Ferramenta tonsoria.

Tondendis hæc arma tibi sunt apta capillis: **V**nguibus hæc longis: utilis illa genis.

Scrinium.

Constrictos nisi das mihi libellos: **A**dmittam tineas trucesque blattas.

Fasces calamorum.

Dat chartis habiles calamatos memphitica tellus: Texantur reliqua tecta palude tibi.

Lucerna cubicularia.

Dulcis conscientia lectuli lucerna: **Q**uicquid uis facias licet: tacebo.

Cicindela

Ancillam tibi sors dedit lucernæ: **T**utas quæ uigil exigit tenebras.

uerfiaculam quandam uocem seftantes: non candelam sed cicindelam deleta veteri scri-
ptura pro lemmate proponere: aiunt enim cicindelam lampadem esse: quæ ex uitro par-
tim aqua: partim oleo impletur: atq; ita uulgo noſatur sumpto nomine a lápadibus: quæ
cicindelæ dicunt: auctore Plinio. Id me ignorasse prædicat: quod me fateri non pudeat:
cum ipſi idem male a uulgo didicerint pyralé: pyrátæ: nitedulæ: noctilucá cicidelá uolucré es-
se iam pridé legi apud Pliniū & grāmaticos nostros: sed cicindelam ipſi iactent pro lam-

pade magnificant: & istud suū
inuentū ament: me certe riua-
lem nō habebūt: qui eiusmodi
uoces niſi antiquoꝝ uel aucto-
ritate: uel usu cōfirment: Faci

¶Lucerna polimyxos.

¶Illustrem cum tota meis conuiuia flammis:

Ie uulgo utendas relinquo. Dicite obſecro qui docti haberi uultis: & eo nomine plurimū
gloriam in ubi cicindelam pro lampade legistis? Plinius. Id lampadis genus lychnum pē-
ſilem appellat. Is autem quæ scriptoris est diligētia & cura si aut uitrea: aut ænea fuisset
cicindela: aut certe lampas aliquo in loco appellasſet. Quæ iſta eſt temeritas? Quæ im-
prudentia? Quæ eſt stultitia? Ut cum in omnibus codicibus reperiatis candelam pro lema-
te scriptam cicindelam inculcetis: Et ſi diſ placet etiam oſtentetis: Nimiū amat is uer-
nacu' am linguam & plebeiam: nam ut multa alia omittam in Polybio: quem totum aut
peruertifit: aut certe reddidistiſ barbarum: pro conſerere manus uenire ad manus non
puduit ſæpiſſime traſferre: & pro ſociis Hannibal's ſequaces Hannibal's ſcribere. Cur
nimirum: quia ita uulgo loquitur. O homies plebeios uulgares: & plane contemnēdos:
Sed de Polybio alia eſt lucubratio: qua infantiam uestrā & puerilem ſermonem fa-
cile uel refelliſimus: uel certe in communem utilitatem emendauiſimus. Videre ne quum
parum Festi Pompeii uerba perciptis: nouum uobis concinnetis uerbum. Festus enim:
Cicindela inquit genus eſt muſcarum: quod noctu lucet uidelicet a candeo: unde etiam
candelabra putantur appellaſta. Aperite oculos q; plautinis uobis ſunt duriores: Adhibe-
re aures Festo quaſi clamati non dixit cicindelā eſſe candelabru: ſcd cicindelam muſca a
cādeo: id eſt mico: & ardeo deriuari: q; noctu lucet: unde etiā candelabra a cādeo dicta pu-
tant: q; candeat & luceat. Candela inquā ſcribendū eſt: nam hæc in saturnalibus mitteba-
tur. Inter munera autē saturnalitia quæ apud Martialeſ ſunt: nullum eſt candelæ diſti-
chon præter hoc. Codices & antiqui & rerecētes ita habent. Videte quid inter meā & ue-
ſtrā interpretationē intereſt: ego latīnū uerbū: uos uulgare ſequimini: ego antiquā ſcri-
pturam: uos nullā niſi a uobis deprauatā. Vigil autē candela expellit totas tenebras: nō qa
tota nocte ardeat: quod calumniator noster deridet: ſed quia cū nihil eſt. i. ardet: quo cū q;
illata fuerit expellit totas tenebras & locū illuſtrat: ut non minoris uifus uideat: q; cæreus
aut lucerna: quæ nihil plus præſtat: & ex eo etiā laudatur q; ſit ancilla lucernæ precioſ-
ſæ ſciliſet & unctæ: quoniā ut proposui ea imobili hærente ipla circuſtatur in omnes
angulos domus: nam lucerna nec ſolet nec facile potest circuſterri. Pudet refellere pueri
Iem luuenalis interpretationē: aiunt. n. quod apud luuenalē eſt: Cuius diſpēſo & tépero fi-
lum: quod ut oſtenderemus candela pauperis eſſe: nos paulo ante uſurpauiſimus ita acci-
piēdum: ut intelligas luuenem e fenefra prætereūtes aſpicere: quo testas in eos iaculet.
Eſt ne hoc interpretati poetas: an peruertere cicindelā: quod nuſq; extat pro lápade. Vide
tis locū apud luuenalē apertum expositū facilē non iſtelligitis. Id enim dictū eſt de luue-
ne: q; occurreſtes pulsabat pauperes non autē fenefra despiciebat. ſed nimiū inſector iſtā
ueſtrā ſententiā quæ ſua leuitate ab omnibus facile eſt exploſa. De cæreο uero quod di-
ximus candelabro & lucerna ſuis diſtichis explicatum eſt.

Lluſtrem. Lucerna polimyxos μυξός ſignificat lucernæ angulum. **L**ucerna poli-
myxos dicitur: quæ habet multos angulos & totidem flāmas: auctores Suidas: qui
id cōfirmat epigrām ite: et Pollux qui cū ſcribit de naribus myxā ait nares appellari a So-
phocle: unde & dimixa lucerna potest uideri dicta: ita polimyxia dicetur. i. habēs multos
angulos cū lichenis & flāmis. Calumniator quaſi polimychon & non polimyxon legerim?:
hoc loco clamaſt: & obiurgat. At qui & apud Suidā & apud Pollucē hæc iam diu legim?:

sed olim quoniam scriptum reperiebam polimychon: ex ea quoq; scriptura sententiam alteram dixi. Quū uero emédare nec commentarii hanc tantum probauit: ut. s. polimyxos legatur. Itaq; i hoc sine aduersario litigat: sed illud præterire nō possū: quod scribit obelisco: Lychnon militarē esse lampadē: ita est ut ait: quod Pollūx scribit testimonio Theo pompi: Aristotelis i quarto de repu. & Pli. notās suorū temporum luxum in tribunis militū: qui candelabra corinthia magno emebant: Nec pudet inquit tribunos militū salariis ea emere: quod ipse nō intellegens Salinis scripsit pro salariis: quia ut ipse interpretatur ex candelabri tribuni salina cōflabant: quod periculum ē senire: nos ex hoc Plini loco i cōmentariis Iuuenalis diximus tribunum illis uersib⁹ designata poeta: Quem coccina lena: & cætera Multum præterea flaminarum & ænea lampas. Quod autē contendit uox processu & angulo nō posse accipi: longe fallitur. Sed de græcis litteris quas uix primis rūdimētis didicit non est a nobis cum eo disputandum: nam q̄uis parum græce sciamus: ramēsi audiret: quū in acadæmia romana docemus: ubi litteras quoq; græcas p̄ publica mēcede profitemur: fortasse ita proficeret: ut aliquando græca in latinam uocem conuertet: quod nōdū potuit: nā ī eo aliena usus ē ope. Sed hæc ī alia sunt lucubratione nostræ: quā edere tot exemplis noluius. Neq; enim nos cōstantiæ nostræ p̄nitit: q̄uis laces fitos. Hæc: ut proposui conuiutis illustrandis erat destinata. Tot myxos: id est tot angulos in speciem narium. Una lucerna: quasi dicat usum compluriū lucernarum præsto: & tamen lucerna tantum appellor.

Hic. Cæreus mittebat ditionibus: ut scribit Festus: nam illi soli his utebant. Cur autē mittant in saturnalibus: in superioribus libris fuit expositū: qa. s. Publilius tribunus plæbis cū diuites per occasionē saturnalicę & grauiora exigeret a pauperioribus munera: edixit ne quid mitteret præter cæteros. Lucerna maioris erat lux⁹: quod Pli. uel ex eo ostendit quū ait Loliā paulinā tot gemmis p̄cessisse: ut ad lucernas lumen spectaret. Cæreus secundū tenebat locum: quam æstimationem hoc disticho poeta ostendit.

Subducta lucerna. q. d. quum careas lucerna cæreo utaris.

Esse. Candelabrum ligneū. Candelabrum a candelis ibi ardentibus nomē accepit: ut Pli. & Varroni placet: nā funes ī eo fixi accēdebantur. Ligneū fuisse hic indicat locus & credimus: cum Cicero lychno lignolo delectaret: ut ipse scribit. & Cecilius in meretrice ita ait: Memini hic uidisse candelabrum ligneum ardente. Vides lignum: me esse lignum. Magna lucerna: nam pariter ardebit candelabrum.

Nomina candelæ. Candelabrum corinthiū. Ex ære cœperū fieri candelabra: in quib⁹ æginetici hoīes superficiē optime elaborabat: Tarētini scapos. Nullum tamē erat corinthiū: q̄uis corinthia dicerent: ut Pli. tradit: sed ex p̄ximis corintho achaiae urbibus mittebant: cū Mumius corintho delecta æra corinthia ī p̄xima oppida dispergit. Nō igit corinthiū intelligas corinthi laboratū: sed ex ære corinthio: qđ pp̄ inquis locis datū est. Lucerna candelabro successit ut p̄posui maiore luxu: qđ etiā hic locus affirmat: & Varro scribit his verbis: Candelabrum a candela: ex hoc. n. funiculi ardentes figebantur: lucerna post inuēta quæ dicta a luce: & cætera. Nomina candelæ: dicta sumus a candelis. Uncta: oleo. Parcos patres. q. d. cū maiores nostri parci essent uncta lucerna nō utebant: sed id postea est inuentum: propterea sumpsimus nomen a candela: quæ est hominis pauperis: & frugi: non aut lucerna quæ nunc usurpatur.

Totque geram myxos: una lucerna uocor.

Cæreus.

Hic tibi nocturnos præstabit cæreus ignes:
Subducta est puero nanque lucerna tuo.

Candelabrum ligneum

Fesse uides lignum: serues nisi lumina: fiet
De candelabro magna lucerna tibi.

Candelabrum corinthium.

Nomina candelæ nobis antiqua dederunt:
Non norat parcos uncta lucerna patres.

HAEC QUÆ PILA PAGANICA A PAGIS DICTA ē: ubi pīmū ē INTIĒTA: hæc nec tā mollis erat q̄ foliis: nec tā dura q̄ pila rusticana ē: erat. n. & ad rusticorū uoluptatē iuēta. **T**urget: plena c. Pluma difficulti: aspiore. **A**rcta: strīcta & dura. mediū tenet iter follē & pillam.

SIME: Pila trigonalis. In gymnasio hæc pila erat: in qua iactanda sinistrarū īdustria & fortitudo cōmendabat. supra: Palmā det tibi de trigone nudo: Ne claudat polybi magis sinistras. Nam polybus sinistra in hoc ludo palmā obtinebat. alibi: Captabit tepidum dextra leuaq̄ trigonē: Imputet acceptas ut tibi sāpe pilas. Médo se igit̄ scriptū est fenestrī: cū & antiqui codices sinistris habeāt: & ita sit legēdū.

Sum tua: potes ludere. **R**ustice: īdocte. **R**edde pilam: deponē.

ITe procul. Follis pilla laxior erat: quæ pueros & senes exercebat spiritu tūne facta: qui nec paganice nec trigonali pares habebant uires. hac exercitatione usus est Augustus teste Tranquillo. **I**te procul: facessite. **M**itis: ætas imbecillis.

HAEC. Arpasto exerceban tur tyrones in palastra: in quo gymnasio opus erat uelocitate: dū arpastū e terra raptū certatim adoloscētes tollerent curuato dorso sese erigentes: nam palæstrita qui, pētus retro flectit: peritissimus

olim habebatur. infra de palæstrita: Non amo qui uincat: sed qui succumbere nouit: Et dicit melius tin anaclino palim: id est retroflexionē: qua aduersarium exceptum suscepit: mox deiicit ī terram facilis ea arte. huic industriæ arpastum assuefaciebant: q̄ drauci hoc exercearentur. supra ostendit: Arpasto quoq̄ subligata ludit: Et flauescit aphe: grauesq̄ draucos Alternos facilis rotat lacerto: Anteus palæstræ certamē claruit. **D**raucus anteū: id palæstrita studiosus Antei. **Q**ui facit grādia colla: nam hac exercitatione producebat collū: cuius longitudine ī palæstra opus ē. Iuuenalis: Longis ceruicibus æquat Herculis anteū: procul a tellure tenentis. **V**ano labore: molli & delicato arpaſti labore: nam labores gymnasii uanos solet appellare: nam molliorū hominum sunt. mox: Quid percunt stulto: & cætera.

QVID: Halteres. Quæstio ē Aristotelis ī. v. pbleumatū q̄re halterib⁹ utētes agili⁹ saliant. sūt. n. halteres pōderā: qbus pariter manibus cōprehensis exerceamus corpore: uel ambulātes: uel saltātes: iis utimur ut agilius saliamus. Aristoteles saltās pōderib⁹ bus suscepit in initio: & q̄ currat manus obquatiēs se substētāt: cur ille plus p̄silit habēs halteres q̄ nō tenēs: hic uelocius currat manus obquatiēs: q̄ nō obquatiēs. mollitiē huius gymnasii carpit. **H**alteres ab halo: quod ē salio. **P**ereūt: cōficiūt. **S**tulto haltere. i. uano halteris labore. **M**elius exerceat: meliorē præstat exercitationem.

NE lutet. Galericulū capitū erat īdumentū: quo crines operiebant: hoc capiti adoptavit Ocho: ut scribit Trāquillus. ppter raritatē capilloꝝ. In usu etiā erat palæstritis: nec crines ceromite cōtaminarent. quid sit ceroma supra exposuimus. **P**elle: galericulo ex pelle. **L**utet: contaminet. Aptō uerbo usus est: nam ceroma ex luto & oleo erat.

Pergamus: Strigiles. Strigere ē radere: ut ait Marcellus unde strigiles īstrumēta erāt: qbus sudātes ī thermis radebat uncti oleo. Trāquillus scribit Augustū lāsisse cūtem nimio strigilis usu: & ita exponēdū ē apud Iuue. Et sonas unctis strigilibus: nā parabāt ad balnea: Et pleno componit līntea gutto: nā & līntea ī usū balneorū ueniebat. supra: Līntea ferret apro. Pythagoras laudat: q̄ quēdā se distingentē ita expresserit dicatū ab Agrippa āte thermas: ut Tiberi⁹ Impator id signū ī cubiculū trāstulerit: qđ statī restituit efflagitā te populo. **T**ō apoximenon. i.

se distingentē. Strigiles grāce stégites dicūt: & quæ e corporē erādūtur strigmēta: quoq̄ mul titudinē mirat⁹ ē Strabo factā ab argonautis populōiæ. **P**er gamus ex Asia hoc īstīm misit. **H**as: strigiles. **D**istringere: radere. **L**īntea: qbus utebā tur in balneis: hoc ē tute potes strigilibus ita purgare ut fullo nō purget līntea sāpe: qa non cōtaminabunt: si te pus strigli bus erāsū līnteis absteges.

Gestauit: Guttus corneus. **G**utt⁹ siue guttū uas erat: quod guttatim aquā emittebat. hoc utebātur in sacris lī gneo ut placet Varroni: unde Curius negauit se ex præda habere qc̄ p̄ter guttū faginū ad sacra. erat itē corneus aptus ad balnea ex cornu rhinocerotis: unde & rhinoceros dicebatur. & ita ītelligēdū ē apud Iuue. Cū rhinocerote lauari: ut de hoc uase sit locutus: nūc mitti⁹ guttus ex cornu iuuēci: sed tā ta arte laboratus: ut rhinocerotis uideat. Iuuēcus sum ex cornu iuuēci.

Nuper. Repetit spectaculū rhinocerotis: q̄ taurū nō secus ac pilā iactauit: ut ī spectacu lis legim⁹. **A**rena ausonia: theatro Domitiani. **H**ic. i. hic guttus ē cōfectus ex cornu illius rhinocerotis: q̄ taurū ut pilā iactauit. Ita uas laudata nobilitate materiæ.

Slqs. Crepitaculū īstīm erat: qđ noī assūpli a frequēti crepitu: ī dīliis pueror̄ ad fletū sedādū: qđ & Quin. ita docuit ne sonū reddāt pene pueriliū crepitaculor̄. Ver nula: puer. **G**arrula: sistra: crepitacula ad sedādū fletū: quæ sistra uidentur.

Proficias: Flagellū. Flagello utebāt aurigæ agitādis eqs. Méda ē ī hoc disticho recētio rum codicum: nam in antiquis purpureo legit̄: & non puluereo: & est ita legendum. Prassīnum agitatorē fuisse celeberrimū téporibus Neronis celeritate equorum supra ex poetæ carmine & Tranquilli testimonio recitauimus: eundē appellatū Purpurionē distichon superioris libri docet: Et nomē prassini purpurionis hēt. Appellat gregē purpureum equos purpurionis: qui uelocitate præstabāt. **N**ō pderit īqt tibi flagellū hoc o auriga si certaueris cū equis purpureis: quia omnino superabūtur. nō placet intelligas de quo spā dice: cuius col'orē honestū cōmēdat Vir. **C**ādes: uerberes. Currit tibi: certat tecū: uel dicat si habueris equū ex grege equor̄ prassini: non īdigebis flagello: nam licet eū assidue uerberes: nihil plus curret q̄ sponte. q.d. tam sponte currit q̄ cāesus.

Qvid. Dētifriciū frequēs uerbū est apud Pli. dū poliēdis dētib⁹ remedū assignat: id. n. Appellat dētifriciū. datur non carēti oīno dentibus. & puellæ quæ habeat nigrioīs dētes. **Q**uid meū est tibi: dentifriciū ipsum alloquit̄ anum habētē dentes emp̄tos: & ait.

Strigiles

Pergamus has misit curuo destringere ferro: Non tam sāpe terret linea fullo tibi.

Guttus corneus.

Gestauit modo fronte me iuuencus: Verum rhinocerota me putabis.

Rhinoceros.

Nuper in ausonia domini spectatus harenas: Hic erit ille tibi cui pila taurus erat Crepitaculum.

Si quis plorator collo tibi uerhula pendet: Hac quatiat tenera garrula sistra manu. **F**lagellum.

Proficias nihil hoc cēdas licet usque flagello: Si tibi puluereo de grege currit equus.

Dentifricium.

Quid mecum est tibi me puella sumat: Emptos non soleo polire dentes.

Quid usus potero tibi o anus p̄stare: quæ habens dentes emptos. alibi ad Eglē dixit: Emptis dentibus uti. **P**uellā: quæ s. suos hēt dentes. Emptos dentes: quales tu o anus habes.

Quod Myrabolanum nomen arboris est ferētis glandem aptam unguétis in troglo ditis thebaide: & arabia ut Plinius scribit: unde nomen accepit. **M**yros enī signifi cat unguentū: & ualanos glandem: hanc cōpositionem docet distichon poetæ iocatis & Plinius affirmat. Cortices tamen ab unguétariis premebāt: nuclei a medicis. **Q**uod nec

Virgilius nec Homerus. i. my robalanū. **E**x unguento. i. myro. **E**t balano: nā nec Homer dixit unguentum: quod est lati num: nec Virgilius balanum quod est græcum. Neuter igit̄ dixit ūguétū balanū: sed solus Mar. dicebat át mirobalanū.

Rusticus. Aphronitrū cō ponit ab aphros: qđ signifcat spumā: & nitrum: nā erat spuma nitri quæ colligebat in Asia ī specubus: quos colligas appellabant. mittebat ex ægypto in uasis picatis ne liquefceret. **R**usticus indoctus: Spuma nitri. i. ita latine uocor: quū litteras græcas ignoras. Græcū es: Aphronitrū. ita codex antiquus habet ut dicat Græcū es: interrogatis. i. si scis græcas litteras. Aphronitrum: id ē dicor aphrōit: quasi dicat a pud græcū dicor aphronitrū.

Balsama. Balsamū ī sola biudæa nascitur: ut Theophrastus Pli. Trogus scribunt in duobus tātū hortis regiis arboris cortex uulneratur: unde succis manantis gutta colligē ī cornua lanis abstergētib⁹ hoc

Quid me compactum cāris & arundine rideſ? **Q**uæ primum extracta est fistula talis erat.

Tibiae.

Ebria nos madidis rumpit tibicina buccis:

dicitur opobalsamū simile oleo crassiori durescit: & in rubrum exit colorem miri odoxis. huius præstantiam laudat distichon quam uiris conuenire ait cū unguenta assyria: ut amomū & alia sua molitie cōuenient mulieribus. Mēndā est in recentioribus codicibus: ī ueteribus minime: nam cū scribi oporteat Nini: inuersum est cosmicum non pecipere Ninum hoc loco poni pro unguéto assyrio: nam balsamum iudæum est. **D**elicias nini: unguēta assyria: Ninus rex fuit assyriorū. **V**os nurus: uobis. n. conuenit.

Gratū mun⁹. Lomtū e faria fabæ emēdādis rugis uteri aptū erat. quo mulieſs utebanē ne ī balneis spectatae ludibrio cēnt. supra: Lomēto rugas uteri qđ cōdere tētas. Scisso:

Dux. Laterna cornea a larendo ē dicta laterna. nam lumē occultat: hæc rugoso. cornea dum pellucet uidetur aurea: inde est distichon. **A**urea: habens colorem aureum. Clusis flā. dum lumen est inclusum. **L**ucerna: quæ in laterna collocatur.

Cornea. Laterna ex ueslica. **S**um fulcior: id est minus luminis habeo. q. d. non.

Non putat uessicam: quia uideor cornea.

Ebria. Tibiae. Mōaulos dī unica tibia: q̄ Mercu. iuēit auctōr Pli. gēmis uti docuit Mar sias. Idē duas potes sumere: & aliq̄do unicā: qđ disticho poetadocet. **T**ibicīa: mulieri.

Nos:duas.gemias& aut tibiae& certamē ppositū ē.xiii. olympiade:ut scribit Pausanias.
TAurino. Māmillare cōpescēdis papillis idumētū erat inuētū:ex hoc iocat i mulierē
māmosā. Taurio ēgo:alludit ad carm Virgilii: simul notat magnitudinē māmillare
Ambere: Muscaria. Pauonina flabella exigēdis muscis iuēta muscaria dicunt:ea ex
cauda pauonis fiebant:ut & Propertius canit: Argū autē in pauonem conuersum
fabula est uulgatum. Eximiæ alitis:id est pauonis.

PECCANTIS. Copta rhodia
panis durissimus qui ex
rhodo mittebat. Copton: itē
insula est in ægypto sacra lsi
di. Coptā: panē durissimum:
quæ per antiphrasim dicta est:
nam copro significat incido.

SIUIS Priapus siligineus.
Utraque:inguina ex siligi
ne fiebant apud antiquos aptis
sima esui: ut illud supra: Ipsa
siligineis pinguescit adultera
cūnis:nunc mittit priapus sili
gineus. Tu eris purus: n̄ fellā
bis: qā hæc inguina sunt siligi
nea: non uera inguina.

ISTE. Porcus i domesticis
rātū suibus dicitur: unde
uerbū deduxit Columella po
culator procustode suum: ut a
suibus colēdis subulcū dixerūt
nunc in saturnalibus factus pī
guis in silua inter apes. nā cū
ita fiebant altilles porci gratio
ris erant saporis & majoris æ
stimationis. Bona saturnalia:
lautam mensam saturnalitiā.

SORDIDA. Muscariū bubu
lum cauda bouis in specie
muscarii pauonini excutiendo
pulueri delegata erat: quemad
modū pauonis cauda abigēdis
muscis. Cauda leuis: bubula.
Tenui uerbere: pulsatione.

POTULUS. Initio hyemis conficiebantur farcimina: inter quæ & botulus struebatur:
gratus quidem omnibus mensis: sed celebratus præcipue in saturnalibus: dum ex
eo corona fieret pulci: supra diminutuo usus: Et pultem niueam premens botellus. Et
Festus Pompeius botulum scribit esse farciminis genus. Saturnalia ad quartum decimū
calendas ianuarias uno tantum die rudis antiquitas celebrauit: mox in triduum sunt pro
ducta intercalatis diebusa Cæsare: quibus annus perficiebatur: accedenteque edito Au
gusti qui triduo ea obseruari iussit. sumebant igitur initium ad.xvi. calendas ianuarias: de
linebantque in. xiii. sed cum sigillaria & alia munera mittenda essent interiecta in.vii. cre
uerunt dies: ex quo numero.v.tantum festi habebantur. Medio tempore brumæ: id
est mediis saturnalibus. Venerat: quia ante facilius est initio hyemis.

Sape duas pariter: sape monaulon habet.

Solæ lanata.

Defuerit si forte puer: soleasque libebit
Sumere: pro puero proderit ipse sibi.

Mamillare.

TAURINO poteras pectus constringere tergo:
Nam pellis mammas non capit ista tuas.

Muscaria pauonita.

Flabere quæ turpes prohibet tua prædia muscas:
Alitis eximiæ cauda superba fuit.

Copta rhodiaca.

Peccantis famuli pugno ne percute dentes:
Clara rhodos coptam: quam tibi misit edat.

Priapus siligineus.

Siuis esse satur nostrum potes esse priapum:
Ipse licet rodas inguina purus eris.

Porcus.

Iste tibi faciet bona saturnalia porcus:
Inter spumantes ilice pastus apes.

Muscarium bubulum.

Sordida si flauo fuerit tibi puluere uestis:
Colligat hūc tenui uerbere cauda leuis.

Botulus.

Qui uenit botulus medio tibi tempore brumæ:
Saturni septem uenerat ante dies.

PSittacus: Psittacus græce dicitur psittacæ avis indica effigie sermonis humani idū stria celebris: Imperatores salutat: ut Plinius tradit: id est distichus. Cæsar aue: nā dixi Imperatores salutat: & hoc in assentationem Imperatoris dicitur.

Corue. Coruus sermōe exprimēdo nulli cædit: nobilitatus oī funere publico q̄ttuor seruis feretrū sub cūtibus: sepultus ad secūdū lapidē i flamina . hic erat q̄ Cæsarem Augustū magna omniū admiratiōe salutabat: ore cōcipere hāc auē putat uulḡ iserto mā

ris rostro: qđ libidinis gen⁹ cū fellatiōi simillimū sit: coruus dictus ē fellator. Ex hoc iocat poeta quo pacto fellatio posuit uideri i coruo eē: cū nulla iſerat métula sed roſt̄. Salutator: epitheton corui ex historia: nā oī auctō Pli. & Mac. Aug. salutauit: Aue iquiens Imperator: Aue triumphator.

Flet. Luscinia. Notissima est fabula Progné i hirū dinē cōuersa eē: & Philomelam soror: cui Tere⁹ liguā abscide rat i luscinijā. Probus tamē i cōmétariis bucolicō & secut⁹ quo rūdā græco & fidē scriptū reliquit Philomelā i hirūdinē: Progné i luscinijā fuisse cōuersam: Thucidides aliter: huius auis musicā cōpluribus uerbis laudat Pli. affirmas eis studiū tātū esse: ut plerūq̄ ad extremū sp̄ ritum certet mutuo cātu: sola que nec die nec nocte uocē intermitat. Auguriū dedit sua uitati carminis Stesichori poētæ: i cui⁹ iſatis ore cecinit. Tā

Fiet philomela nefas incesti tāreos: & quæ Muta puella fuit: garrula fertur auis:

Pica.

Pica loquax certa dominum te uocc saluto: Si me non uideas: esse negabis auem.

Cauēa.

Si tibi talis erit: qnalem dilecta catullo Lesbia plorabat: hic habitare potes.

Narthecium.

Artis ebur medicæ narthecia cernis habere: Munera quæ cuperet parcius esse sua.

Flagra.

Ludite lasciuī: sed tantum ludite serui:

reos incesti: q̄ cōmissit stupr̄ cū Philōela. Luscinia cæsarei iuuenes habuerunt græco & latiō sermōe dociles: p̄tērā meditātes i diē & assidua noua loquētes lōgiore etiā cōtextu.

Pica. Pica loquacitate sermonis contendit cū supiorib⁹. Nec cederet nisi mōoria fal lere: Quāvis mediteſt assidue tradita uerba adeo uicta difficultate uerbi exprimēdi plerūq̄ iteriit. præstatiā sermonis laudat distichus. Negabis auē: q̄a putabis esse hominē.

Si tibi talis: Cauēa eborea. Virgæ argēteæ ebori iſertæ caueā faciebat qualē describit Papi. At tibi quāta domus rutila testudine fulgens: Connexusque ebori uirgarum argēteus ordo. nūc mittit exigua: quæ uix passerculū capere posset: Hic i cauea eborea.

Artis ebur. Nartheciū genus ferulæ est leuissimæ: unde baculi scribibus dabāt: excogitatis etiam remediis ex eadem arbore a medicis: quæ qđem uenenata habebant. sed mixtura emendabat ueneficium: Narthecium igitur uirga medica est. Ebur dicit uel a candore uel quoniam scipiones eburnei fiebant magno precio: ut scribit Liuius. In quo rum locum succedit narthecium. Habebis munera quæ cuperet paſtius esse sua. Laudat præstatiā muneris cum dicat paſtium desiderare tale munus: nam paſtius esse sua. Laudat orbus erat temporibus. M. cui munera mittebātur multa. luuenalis: Gallita & paſtius. q. d. ne ipſe quidem paſtius cui in ilta mittebātur munera tam præclarum munus habet.

Ludite: Flagra: Flagris serui cædebāt: sed i ſac̄nalib⁹ his. v. dieb⁹: q̄ festi hēbāt Do. ſuis ius loē remittebat. Loq̄ nūc dominus depositis flagris. Sed tātum ludite: abstiete ſcelere.

Sighata: clausa. **Qui** nique diebus: id est in saturnalibus quibus uobis data est libertas.

Inusæ: Ferulæ. Ferula puerorum magistri utebatur ad manus cædendas. Columella: Nec mitis manib[us] ferulas. Nobilitatē ferula accepit furto promethei: quod igne de cælo ferula detulisse dicitur: hanc fabulam prius cecinit Hesiodus in carmine rusticō: historiā tradidit ac ali: q[uod] s. primus Prometheus docuerit igne optine ferula seruari: ægyptia ad id aptissima habebat: utrumque igit[ur] usū ferulæ distichon ostendit. Pueris: quod cædunt ferulis. Gratæ magistris: quod his retinent pueros in officio. **L**igna clara: nobilia. Furto prometheo: nā ferula surreptum ignem seruauit.

Ne Médica: pa: philosophi cynici pera & scipio uterba: cū igit[ur] nūc pera mittatur rogat ne def[ectu] cynico designans in quē usum frequenter accipiat. Nudi barbati: id est philosophi cynici: quod habebat lögā barbam. Cane tetrico: id est cū cynico.

In precio. Scopæ domus quæ uenerunt purgamen ta ex pauimento. Cicero: hic mihi quasi dissipare uidetur: sunt enim ipsa uerricula: quæ ex uirgis ulmeis aridis siebat præcepto Catonis ad terciam uasa: ex palma arbore ad mīcagre reliquias uerridas. palmæ igit[ur] p[re]cio scopæ oli erat in aestimatio: iualem certe aut luxu: ut ipsæ aiunt: poterunt haberi p[re]cio: quod preciosissimas reliquias ciborum uerrat. **A**nalecta relquiæ dicuntur: ut in superioribus libris expositum est. Palma: ex qua. s. scopæ oli siebat: ex tamarice etiā siebat: ut scribit Pli. Tamarix inquit scopis tantum nascit. **T**estatur: argumēto est scopas fuisse in p[re]cio. Sed analecta i. reliquias ciborum quæ nūc uerrunt. **D**abunt preciū. i. afferent estimationē scopis. Ita suorum temporum luxū notantur: & apte opponuntur priore uersu. In p[re]cio: & sequenti. **S**ed preciū ita codices atq[ue] habent: alii habent ocia: sed mendosa scriptura. Quære in superiorib[us] libris eo loco: Analecta quicquid & canes reliquerunt. Ibi alia s[er]tēta diximus de analectis: q[uod] s. istra quædam esset ad reliquias colligandas. placet tamē s[er]tēta analecta reliquias esse. Qui ocia legēdū putat: aiunt hoc disticho pauimētorum luxū a poeta notari: q[uod] s. quū pauimēta subtegulanea erat: & barbarica dicebatur. Scopis euerri poterat. postea iuicit luxuria alia pauimētorum genera elaborata arte picturæ quæ euerri non poterat: sed ex his manu purgamenta colligebatur undū & asarota dicta sunt ab a particula p[ro]uatiua: & a sororo uerro. De his locutus est Lucilius poeta: Ante pauimēta atq[ue] éblemata uermiculata. & Papinius: Supatq[ue] nouas asarota figuratas. Faciunt mihi difficile error multitudine cōfutationē: nā unde initium sumā: non satis statuere possunt. A Plinio haec de pauimētis uerba accipiunt iuersa illa quidē: & plane cōfusa parti ignorātia: partim uerbis additis: quæ Pli. non scripsit: Sed quid ad disceptationē nostrā pertinet: i eo maxime occupati sunt: ut ostendat asarota non solita esse uerri scopis: sed purgari reliquias manu collectis: ppter ea inquiunt ocia erat scopis: quod asarota non uerrebant. O uanitatem & uerecundiam uestram: Si scopæ iam cessat: nec ullum præstant uerba curmittuntur ab amico: Nullum enim apud hunc poetam munus mittitur: cuius uerba & commodum non ostendat: præsertim si id exiguum fuerit: ut scaptoarium quod sequitur. Defendat manus haec scapulas. Solet enim poeta quū paruamittūt munera: ut ferulæ: scopæ: scaptoarium: māuale: & reliquias id genitivus: ea aliquis uerba cōmēdatio extolleat: Acipite quod arguta sit: & Mardonius s[er]tēta istorum interpretatio: Nā si eos audiemus: ita erit exponendum. Mittimus nūc scopas: quæ oli in p[re]cio fuerunt: adeo ut ex palma arbore fierent: Nūc uero cessat: & nullū præstant uerba. Cur ergo mittūt boni uiri: An ut iter tabulas & signa collocent. Discite tandem aliquando meli & loq[ue] & s[er]tēta. pudeatq[ue] illud adderat: Asarota non solita esse uerri: quū asarota dicta sit: quod diligēt uerrat: ut apud Pap. docuimus eo loco: Gaudet humus supatq[ue] nouis asarota figuratis: quū publice siluas p[ro]fite[re]mur. nā. nā. asarota ab a particula p[ro]uatiua dicuntur: sed ab a particula s[er]tēta & quæ auget: quod apud græcos plerūque fit: & sororo uerro: nam diligētissime uerrebant.

Hæc signata mihi quinque diebus erunt.

Ferula.

Quisæ nimium pueris: gratæque magistris: Clara prometheo munere ligna sumus.

Pera.

Qne mendica ferat barbati prandia nudi: Dormiat & tetrico cum cane pera rogat.

Scopa.

Fin precio scopas testatur palma fuisse:

Iuuie. Verre pauimētū & nitidas ostendit colūnas. Pli. de aserotis: Celeberrimus fuit i hoc zedorus q Pergami stravit: quē uocat asaraton: & qui reddēs rationē quare asarotos dicitur: subdit qm̄ purgamēta cœnæ i pauimēto quoq̄ euerri solēt ueluti relicta. **E**st ne obscura Plinii interpretatio cur dicātur asarota: qm̄ s. bene uerrant: ut ipse scribit: Sed iā uos quoq̄ ut arbitror pudet stultitiae uestræ. **Q**uid ergo iepius q̄ dicere cœnæ purgamēta manu solita esse colligi. Quis instruit q̄s potuit cernere: ut serui tāq̄ canes triclinia lustras

Ocia sed scopis nunc analēcta dabunt.

Scalptorium.

Defendet manus hæc scapulas mordēte molesto Pulice: uel si quid pulice sordidius.

Manuale.

Ne toga barbatos faciat uel penula libros:
Hæc habies chartis tempora longa dabit.

Lectus pauonicus.

Nomina dat spondæ pictis pulcherrima pennis:
Nunc iunonis auis: sed prius argus erat.

Ephippium.

Stragula succincti uenator sume ueredit:
Nam solet a nudo: surgere ficus equo.

Stibadia.

Accipe lunata scriptum testudine signum:
Octo capit: ueniat quisquis amicus erit.

renē purgamēta manu colligētes sordidi: & cōtaminati. **V**bi hoc uel legistis: uel uidistis unquā: Codices p̄fca ferme oēs: Sed p̄ciū hēnt non ocia: & ita est legēdum. Nam laudant sco pae ēt q̄ olim fuerint i precio: ait poeta argumento esse q̄ ex palma arbore nobillissima fiebant nūc æstimationē accipiēt a delicatissimis cibor̄ reliquiis quas uerrēt: & ita ut proposuit tépor̄ luxus notaſ. De Lucilliano uersu nihil labore: quis eū quoq̄ male accipient Pli. n. non ut de aserotis Lucilium locutū ostēdat hūc ucrū refert: sed ut pauimēta ante cī bricū bellū frequētata fuisse dī mōstret: uerba hæc sūt Pli. Frequentata uero pauimēta ante cimbricū magna gratia animo-

rū: Inditio ē ille Lucillian⁹ uersus. Ante pauimēta atq̄ cōbilemata uerū miculata: quē uersū Cicero quoq̄ qđ isti ignorabāt i suo oratore āteq̄ Pli. inseruit. Sed iam satis explosimus eorum leuitatem & ignorantiam.

Defendet. Scalptorium instrumentum erat eburneum i speciem manus confectū: quo pruritus scapularum terrebatur: cum manus eo protendi non possit. **S**capulas: pruritum scapularum. **S**i quid sordidius: id est pediculus.

Ne Toga. Manuale tabulæ erant ex abiete quibus libri seruabantur: ne usu attriti fierent pilosi aut sordidi. **H**æcabies: hæc abiegnā tabula. **B**arbatos: id est pilosos: ut supra: Quæ duo nondum inhorruit mento.

Noia dat: Lectus pauonin⁹. Tabulæ citræ erāt i magno p̄cio undati imitātes oculos pauonū auctor ē Pli. unde mēsæ ex his cōfectæ pauoniæ dicebant: & triclinior̄ lecti discubitorii pauonini his tabulis opti. **L**ectos aut̄ acere arbore aut citro fuisse optos scribit Pli. Mittit igit̄ nunc lectus pauoninus ex fabula pauonis. **N**oia dat spōdæ. i. lectus accipit nomē a pauone: nā dicit pauonius: nam ex tabula citrea pauonina cōstit.

Stragula. Ephippiū sella i quo dicit: nā ep̄ significat i ippos equū. Veredi equi uelo scissimi in usu uenator̄. supra: Parcius utaris moneo rapiēt ueredo. hic ephippio indi get cū lāpe excuciat sessore nudus. **S**tragula. i. ephippiū: quicqd sternitur stragula sūt.

Solet surgere pectus. i. excuti sessore. **E**quo nudo: nō habēte ephippiū: ut supra dixit d̄ ueredo: Hūc datū esse frangere s̄epius sessore: q̄ leporem. Alia scriptura habet. Ficus: ut dicat ficus solet surgere: q̄ sessore sine ephippio ficosus fiat podice attrito dorso equi.

Accipe: Stipadia. Stipadiū locus erat apt̄ cœnatiōi: ut epistola Pli. docet: nūc mittit tricliniū testudineū i specie stipadii: ubi octo poterāt discubere. d̄ triclinis factissu praē expositū. **S**criptū: distictū & pictū. Signa octo discubētes. supra: Septē signa capit sex sumus adde. i. uoca lupū. **L**unata testudine: i specie lunæ. **V**eniat: ad octauū usq̄.

Foemineā. Gustatoriū mēla erat ubi gustabāt recti et testudinib⁹ sēctis: et quib⁹ & lecti & triclini operiebant qđ iuentū ē tēporibus Neronis: quædā erat testudines terrestres i desertis lybiæ iuentæ quæ i operib⁹ chersinæ dicebant hoc ē terrestres: nā chersos significat terrā. Alebant rōre: neq; eodē i loco aliud aliqd aīal nascebat. Erant p̄terae testudines aquaticæ: ex quaꝝ marib⁹ testæ itegēdis lectis aut tricliniis Palmā tenebāt. Los qui' gustatoriū ex p̄sona testudinis affirmās se nō cōstare ex terrestrib⁹ testudinib⁹: quæ uiliores sūt: sed ex marinis & ex maribus: nā sūt præstantiores.

Foemineā chersō: testudinē foemineā. Præda mascula: mārē captæ i mari nō chersiæ

Accipe: Mensa citrea. At las mauritaiæ mōs citrū arborē producit: unde mēsa citræ fiebat tāta taxatiōe: ut hārū sūptū fœinæ uiris exp̄bra- rēt: cū ip̄lis margaritaꝝ luxus exprobraretur. Vēditæ sūt magno precio ex hæreditate Asi nii Pollionis & multor̄. in his laus erat: ut media cōmissura non appareret: sustinebāturq; pedib⁹ elephātinis. Siluas fœ lices: mēsas preciosas ex atlāte. Minora dabit. q.d. hæc dona superāt aurea.

Non Mēla acerna. Mensa ex acere arbore cōfēcta, p̄ ximā citræ dignitatē obtinebat: & cū citrū desideraret suc cedebant tabulæ acernæ. Mēla igit̄ acerna loquēs ait se nō min⁹ lautis epulis onerari: q̄ citrea soleat. Nō sūt crispera: id ē nō sūt citrea crispera uenis p̄ciosa: nā citræ quæ i uena erat crisperæ magnæ erat taxatiōis: & tigrīæ dicebāt. auctor Pli. Filia: nō sūt nata. Siluæ mauræ. i. citri atlātici: nā Atlas mauritiae est mons.

Grandia taurorum portant qui corpora: quæris: An libycas possint sustinuisse trabes.

Quinque peda.

Puncta notis ilex: & acuta cuspede clausa:

Sape redemptoris prodere furta solet:

Pocula archetypa.

Non est ista recens nec nostri gloria cæli:

Primus in his mentor dum facit illa: bibit.

Grandia: Dentes eburnei. In ualecente luxu excogitatū ē pedes elephātinis mēsis ci treis supponere: quod supra repetito carmine poeta s̄æpe ostēdit: & ita exposuim⁹ locū illū i iactabūdo q̄ i septis uolebat oīa coemere: q̄ poposcerit ebur alte expositū. i. dentes elephātinos. Pli. hūc luxū detestatur i. xii. naturalis historiæ nōdū iquit natū eratius ex codē ebore: ut deorū simulacra spectarētur: & pedes mēsarum. nunc igit̄ pedes ebur fieri ex dentibus elephantorum confecti habent hoc distichon. Portant. substinent Taurorum: quia tauri iactantur in theatro ab elephātis. Trabes libycas. i. mensas citreas.

Pvncta. Quincupedala mēsura quinque pedū nomē habet. hoc utebātur ad parietes ædificatos dimetiēdostāto artificio: ut etiā si redēptor: hoc ē qui susceperebat parietē ædificandū male ex ædificasset: hoc in strumento deprehēderet. Ilex: pertica ex ilice. Pūcta notis. i. disticta signis mensuraꝝ. Clausa acuta cuspede: cōpacta. Clausa: mūita. Prodere: deprehendere. Notis: mensura. Furta: si minus ædificauit.

Non pocula archetypa nota sūt uel hui⁹ poetæ carie: nā s̄æpe hoc uerbo us⁹ ē: & nos dicim⁹ ea cēpocula archetypa: q̄ atiqſſioꝝ opificū manib⁹ elaborata ferebāt: und̄ alia ad exēplū effigerēt. Mētor at nobilis monumētis atiquoꝝ sūmā laudē adept⁹ ē argenteis poculis elaborādis. Nō ē gloria nři cæli. i. nō ē gloria artificii nřoꝝ tēpoꝝ: nā cælū sculptoris iſtrumētū ē. q.d. hæc pocula nō sūt elaborata ad alienū exēplū: sed ipsa Mētoris artificio elaborata aliis exēplo stāt: sūt. n. archetypa: & hæc forma primū i iis a Mētore edita ē.

Gustatorium.

Foemineam nobis chersor si credis inesse:

Deciperis: pelagi mascula præda sumus.

Mensa citrea.

Accipe fœlices atlantica munera siluas:

Aurea qui dederit dona minora dabit.

Mensa acerna.

Non sum crispera quidem: nec siluæ filia mauræ:

Sed norunt lautas & mea ligna dapes.

Dentes eborei.

Grandia taurorum portant qui corpora: quæris:

An libycas possint sustinuisse trabes.

Q uinque peda.

Puncta notis ilex: & acuta cuspede clausa:

Sape redemptoris prodere furta solet:

Pocula archetypa.

Non est ista recens nec nostri gloria cæli:

Primus in his mentor dum facit illa: bibit.

Non sunt. Calices audaces. **C**alices audaces uitrei erañt exigui precii ad circū maximum expositi suis officinis: de his supra extat carmē. Audaces dicit q̄ uasa chry stallina falsa specie imitarentur: nunc negant se appellandos esse audaces: cū plebei sint & uitrei: & gemmas non habeant qu e i quis calidis solent uitiari in aliis poculis. supra: Et nimiū calidis non uiciant̄ aquis. **V**itri: cū sumus uitrei. **P**lebeia toreūata: uasa tor nata plebeia. **F**eritur aqua ardenti. i. uiciatur aqua calida: ut alia pocula.

Calices.

Non sumus audacis plebeia toreumata uitri.
Nostra nec ardenti gemma feritur aqua.

Phiala aurea cælata.

Quamuis callaico rubeam generosa metallo
Glorior arte magis: nam meus iste labor.

Calices Vatini.

Vilia sutoris calicem monumenta uatini
Accipe: sed nasus longior ille fuit.

Lances Chrysendaræ.

Grandia ne uiola paruo chrysendaræ mulso:
Vt minimum: libras debet habere duas:

Vasa aretina.

Aretina nimis ne spernas uasa monemus:
Lautus erat tuscis porsena fictilibus.

Bascauda.

Barbara de pictis ueni bascauda britannis:
Sed me iam mauult dicere roma suam.

bentem Siccabis calicem nasorum quattuor. Vilia quidem erant uasa: sed Vatinii opificio cōmendabantur: ex hoc extat distichon. **S**utoris: magistri. **N**asus: illa prudentia & ars Vatinii: alludit ad nasum: nam Vatinius sutrinæ alumnus distorti corporis erat tē poribus Neronis: ut ex historia Cornelii Taciti propagatum est: quis uilia hæc sint: tñ a p̄cio opifice cōfecta iūt. **L**ongior nasus: calicis. erat enim nasutus Vatinius & perit.

Grandia. Lances chrysendaræ patinæ erant latiores aureæ: quibus pisces i primis gestabantur: sed precioliores quales erant muli. **N**ei uiola: ne affice ignominia.

Vt minimum: ad minimum.

Arentina: **V**asa aretina uasa fictilia: ex terra arētina fiebant magna laude: ut Plinius tradit: Rudis antiquitas fictilibus utebantur: quod Numa instituisse & docuise dicitur. Agathocles siciliæ rex cum ex humili conditione in regiam peruenisset dignitatem: prioris fortunæ non oblitus: fictilibus perpetuo usus est. **N**unc ait poeta Por senam usum esse arretinæ: duo designans & temporibus Porsenæ hæc i usu fuisse magna æstimatione: & arretinos illi patuisse. erat enim rex clusinorum in ætruria. **T**uscis: arretinæ.

Barbara. Bascauda uasa erat peregrinum: nam britānia hoc dedit seruato patriæ nomine. Iuuinalis: Addas & bascaudes: & mille escalia. **E**scalia: id est escis apta. picti dicuntur britanni: quoniam glastica est herba similis plantagini succo tingebant: ut horribiliores in bello essent: nam eo nigrescebat in speciem æthiopum: eorumq; uxores eodem medicamento utebantur in quibusdam sacris Plutonis. **B**arbara: uasa peregrina. **P**ictis: glasto. **S**uam: quia dicit me romanam.

Quamuis. Phiala aurea cælata cum aliis uasis cælaturæ fiant gemmis: aut crusta tiōe aliqua inserta: phialæ cælabantur ex sua tantum materia erat aureæ: adeo duæ unicarū phiala a Phitheia sculpta in credibili æstimatione uenit: erant autē in emblemate Vlyxes & Diomedes palladiū subripentes. nunc phiala se ante ponit aliis uasis: hac una laud q; nihil habeat insertum aut alienum: sed totū emblemata ex eius constet materia. **M**agis gloriōr arte: id est maiorem habeam gloriam ex emblemate. **I**ste labor: emblemata. **E**st meus: ex me.

Vilia: Calices Vatinii. **V**atinius beneuētanus calices cōficiebat prominentibus nasis: modo singulis modo bis: modo quaternis. Iuuie. **E**t beneuentani sutoris nome ha

Si Non: Panaca. Menda est apud Ptholomeū p pañacis populis rhetiæ panari scri-
ptum est: inde mittebatur uasa uinariade nomine patuæ panaca dicta. Rheti at po-
puli in italiā usque supra Veronā & Comum extendūtur: habetque uina iudicio. Vir-
gilii Falerno tantum cedentia: Strabonis sententia certantia cum omnibus: grata Augu-
sto: ut scribit Trāquillus. Rheti a Retho duce. Si non est ignota: id est si aliquando fui-
sti Veronæ. Potasti uina thetica: panaca. Mea testa: me panaco uase.

Cum mihi boleti. Boletaria

Cuasa cōdēdis boletis cōpa-
rata ex forma: sed tñ destinabā
tur coliculis: q inter cibaria ga-
neata numerātur s̄nia Apitii: q
id docuit t̄ribus Tiberii: con-
querūtur q cū nomen hēant a
boletis coliculis s̄uiāt. Proto-
tomis coliculis. i. teneris & qui
pmi succidunt. Nomē tā no-
bile: q adicor boletaria: nā bole-
ti nobillissimi erāt. alibi: Bole-
tos mittere difficile.

Accipe: Calices surrētini.
Surrēti ī campania æqua-
x̄stimatione terra erat: ex qua
uasa confecta cū arētinis certa-
bāt: sed pr̄estabāt leuitate: nā
leuigabant. Non uili: nō igno-
bili. Lene: politum rota.

Setinos: Colū niuarium.
Niues suatæ ī penū uis-
ta refrigerabant hoc pacto: nā
cola hoc ē sacci niuib⁹ ī plebāt:
p quas effusa uina colabāt gra-
tissimo frigore: hoc ē qd supra
dixit uina transmissa sacco sol-
licito: cola aut laitorib⁹ suie
bāt. hēbāturq̄ maioris p̄cii: nā expolitis uiminib⁹: aut certe pāno crassiore cōstabāt: eadē
uuis exp̄mūdis erāt apta. Virg. Tu sp̄issō uimē qualos: Colaq̄ p̄loḡ fumosis deripe te
ctis: cōficiebātur itē sacci ad eundē usū lītei: sed minore p̄cio. Cola aut̄dicta sunt a colā
do: nā inde uina colabātur Pli. H̄i niues: illi glaciē potāt: poenaq̄ montiū ī uoluptatem
uertunt. seruat̄ algor æstib⁹: excogitat̄ ut alienis mensibus nix algeat. Frange tri-
entos setinos: cola uina setina: hoc est pr̄stantissimū. Non inferiora nostra niue. i. per
nostrā niue. Lina: hoc est uinum uilius potes colare per saccos līteos.

At tenuare. Saccus niuari⁹ ait se n̄ īferiorē esse colo: q̄do niuib⁹ suis colatū uinū n̄ sit
min⁹ recēs q̄ māet ex colo niuario. N̄ra lītea: pāni lītei. tuo colo. i. niuario. Salit: exit.

Frigida. Vrceoli ministratorii dicebāt qb⁹ frigida & aqua calida ministrabāt mēsæ cū
utraq̄ uicissim miscebat. monēt potat̄ ne nimis morosā tépatōnē & mixturā disq-
rat. Lūtere: lascivire. Siti morosa: difficulti: & quæ nulla mansura contenta sit.

Hic tibi donatur. Vrceus fītilis hoc loco commendatur ab opificio: quo uel seueris
simū conuiuam ad sitim aquæ gelidæ quæ luxuriantibus tantum datur alicere
posset. Fronto: in historia est Cornelii Taciti de quo non loquitur hoc loco: est item in
epistola Pli. Secūdi laudatus ab arte dicendi. Fronto tertius stoicus: cuius meminit poe-
ta: quoniam iā recētio & tēporū erat. Pansa ansa. lata ansa & discreta: ut pansi boues habē-
es cornua in diuersum tendentia. Stoicus: q̄uis stoicus esset.

Panaca.

Si non ignota est docti tibi terra catulli:
Potasti testa retica uina mea.

Boletaria.

Cum mihi boleti dederint tam nobile nomen:
Prototomis: pudet heu: serujo coliculis.

Calices Surrentini.

Accipe non uili calices de puluere natos:
Sed surrentinæ laue toreuma rotæ.

Colum niuarium.

Setinos moneo nostra niue frange trientes:
Pauperiore mero tinḡ re līna potes.

Saccus niuarius.

Attenuare niues norunt & lītea nostra:
Frigidior colo non salit unda tuo.

Vrceoli Ministratorii.

Frigida non desit: non deerit calda petenti:
Sed tu morosa ludere parce siti.

Vrceus Fītilis.

Hic tibi donatur panda ruber urceus ansa:
Stoicus hoc gelidam fronte petebat aquam.

Setinos: Colū niuarium. ait se n̄ īferiorē esse colo: q̄do niuib⁹ suis colatū uinū n̄ sit
min⁹ recēs q̄ māet ex colo niuario. N̄ra lītea: pāni lītei. tuo colo. i. niuario. Salit: exit.
Frigida. Vrceoli ministratorii dicebāt qb⁹ frigida & aqua calida ministrabāt mēsæ cū
utraq̄ uicissim miscebat. monēt potat̄ ne nimis morosā tépatōnē & mixturā disq-
rat. Lūtere: lascivire. Siti morosa: difficulti: & quæ nulla mansura contenta sit.

Hic tibi donatur. Vrceus fītilis hoc loco commendatur ab opificio: quo uel seueris
simū conuiuam ad sitim aquæ gelidæ quæ luxuriantibus tantum datur alicere
posset. Fronto: in historia est Cornelii Taciti de quo non loquitur hoc loco: est item in
epistola Pli. Secūdi laudatus ab arte dicendi. Fronto tertius stoicus: cuius meminit poe-
ta: quoniam iā recētio & tēporū erat. Pansa ansa. lata ansa & discreta: ut pansi boues habē-
es cornua in diuersum tendentia. Stoicus: q̄uis stoicus esset.

Nos satyrus: Calathi. Calathi baccañalibus celebrâdis dicati erât calices tuñarii. Virgilius: Vina nouum fundam calathis aruisia nectar. horum usu nunc gloria. Satyrus: Comes Bacchi. Bacchus: cuius sacra peragimus. Tygris ebria: quæ uino delectat.

Qvæ. Calices saguntini. Saguntū mittebat terrâ ualis fictilibus aptâ: Vnde lago na sa gútina a luuenale dicit saguntinis calicibus cōserata pugna. nūc cōmendant: q; cū alia pocula tractent: & custodiantur magna sollicitudine: i his nulla cura opus sit. sūt enī uasa

uilia: & si franguntur aut nullā aut certe paruam afferunt iasturā. alibi: Ficta sagūtino cym bia malo luto. alibi: Septenaria synthesis sagūti. Papi. Vnāmit tere synthesis: Quid horres al borum calicū: atque cacaboꝝ

Calethi.

Nos satyrus: nos bacchus amat: nos ebria tigris
Perfusos domini lambere docta pedes.

Calices saguntini.

Quæ nō sollicitus teneat: seruetque minister:
Sume saguntino pocula ficta luto.

Calices gemmati.

Gemmatum scythicis ut luceat ignibus aurum:
Aspice quot digitos exuit iste calix.

Ampulla potoria seu parcaria.

Hac licet in gemma quæ seruat nomina cosimi
Luxuriose bibas: si foliata sitis.

Crystallina.

Frangere dum metuis frangis crystallina: peccat
Securæ nimium sollicitaque manus.

Nimbus uitreus.

Aioue qui ueniet: miscenda ad pocula largas
Fundet nimbus aquas: hic tibi uina dabit.

Patella cumana.

Hanc tibi cumano rubicundam puluere testam
Municipem misit casta sibylla suam.

mi: unguentarii. Si sitis foliata. i. si unguentum foliatum optas bibere.

Crystallina. Ex gelu concreta preciosissima uasa erant: hæc mittebat oriens. India cæteris præstabant: nascebantur præterea in asia ad alabandam & drosiam: Xenocrates: auctor est uas chrystallinum sextariorum quattuor ex india fuisse allatum: mittitur nunc monente poeta quo pacto seruari possint: ne frangantur: ut. s. seruus qui ea trahabit: nec nimium negligat: nec nimium sit sollicitus: nam & non curanti temerè excidunt & a timente substineri non possunt labantibus manibus. Peccant: sinunt excidere.

Aioue. Nimbus uitrens uas erat: cuius in primo meminimus: uitreum quo spargeba tur in theatris crocum uino dulci mixtum. supra: Et cyllices nimbi hic maduere suis. homen datum est a nimbo cælesti: cuius instar odoramenta illa fundebat. **Nimb:**

Hcælestis. **H**ic Nimbus: cælestis. **H**ic nimbus: hoc uas. **V**ina mixta. s. croco. **A**nc: Patina cumana. De patina cumana hoc scribi existimo: nam cum patinarum luxuriam multis ueribus redarguisset. Pli. addidit rhegium & cumas his nobilitari: hoc est rhinas & cumanas esse in precio. erat autem hæc fictilis. **C**asta: uirginitate nobilis. **M**unicipem: e municipio suo cumano.

Gemmatum. Calices gemmati. Calicibus iserebant gemmæ smaragdi i primis qui scythici dicunt: quoniā illic ad uecti cæteris præstant: auctor est. Pli. eo usque procedete luxu: ut Multi gēmas digitis detractas populis Insererēt. Iuuenia. Nā uiro ut multi gemmas ad pocula trāffert a digitis. Ignibus scythicis .i. smaragdis scythicis perlucidis. **A**urum: id est poculum aureum.

Hac licet. **A**mpulla potoria unguentis. tantum dicata erat: sed in bibendi usū usurpata: potoriæ cognomen sibi adoptauit. Ex hoc iocatur poeta: aitque aliquē posse uti ampulla: si quidem uult potare unguenta. **F**oliata: unguenta quæ nardina dicebantur. **C**os

Aspicis. Calices uitrei ex ægypto aduehebat elaborati magno opificio: pereunt sc̄q; s̄æpe in medio opere: dū opifex plus industriæ adhibet ut faciat ornatores. Ingēnum nili: calices ingeniose factos ab ægyptiis. Plura: ex artificio. Perdidit opus. i. fregit.

Si calidū. Myrrhia. Vasa myrrhia cōstabat ex quodā humore sub terra cōcreto in uari as maculas. Parthia: & carmania p̄fertim hæc uasa suspeditabat. Myrrhia itē gen⁹ ui ni erat cōditi myrrhæ odore: ut Plaut⁹ ipsa fabula docet: & i p̄seudulo: dū dulcia uina recēset hæc ait: Ecqd habeat roga: myrrhinā: passū: defrūtū: melia. nūc de uasis loquitur: a quo & co' of iocas ait posse his fieri calidū uinū: nā eorū masculæ ex purpurea & lactis colo reignescut. odor ēt in his com mēdat auctoř Pli. Myrrha: uasa myrrhinū. eodē uerbo utiſ Pa pi ī Carlo. Myrrhasq; graues. i. uasa myrrhia. Fit melior: qd odor ī myrrhinis cōmēdatur.

Spoletina. Lagœna niuaria aqua ex niuibus expressa magni hébat precii. apte igit̄ monet lagœna niuaria: ne aut spoletio: aut peligno uino hoc aquæ gen⁹ misceret: sed tātū fa lerno & aliis quoꝝ p̄cio cōuenit. loqtur aut ī aqua decocta: quæ niuibus refrigerat: q̄lis est apud Iuue. Frigidior geticis p̄petit decocta pruinis: & Plini. Seruat algor aestibus: excogita turq; ut alienis niésibus algeat nix: decoquūt alias quas mox & alias hyemāt. Cellis marsis: pelignis. Quo tibi. i. ī quē usū erit tibi. Spoletina: pessima. s. uina bibis: ī quē igit̄ usum poscis aquā niueā: quæ p̄ statissimo tātū uino solet ī ſūdi.

Nobile frigus aquæ decoctæ. i. aqua hæc nō est ī tuum usum: si aut pelignū: aut spoletinum bibis: quæ pessima sunt uina: sed bonis adhibenda est.

Non. Eadē lagœna. Est cōnēta: iuēit. i. excogitauit aquā decoctam. De niue: refrige nūlī. Idē argumētū. Vndis niualibus: aqua refrigerata ex niue. ratā ex niue. Pluris cōstet: q̄ tale uinū. q. d. isto uino est hæc aqua p̄ciosior.

Dū. Matella fictilis uas urinæ: quod a domino p̄cepatur p̄cussu digitorum. su pra: digiti crepatis signa nouit eunuchus. Et delicatæ fuscitator urinæ. Pellex: ab uxore dicit̄ meretrix uiri. Culcitra pellex: fit matellæ cū in eius locū perfundit. Mea pellex: perfusia est loco meo: quum ego deberem.

Quāuis. Ligula argentea. Ligula inst̄m argenteū tractandis aromatis aptū: quod ī sa turnalibus mittebat. ētē nūculi genus quo calcei alligabant: ut Festus scribit & Pol lux apud græcos. ligulauero glandius erat a similitudine linguæ dictus: auctoř Gel. cum aut & illud inst̄m argenteū linguæ specie haberet: lingula dicebat agrāmaticis cōtendē tibus primitiui rationē seruādam esse. & cū a lingua ligula dicere lingua ē accip̄ēdū: sed ciuili quadā usurpatione ligula dicebat indoctis grāmaticis: uolētib⁹ analogiā seruare. q. d. in usu est ligula in ratione: de qua sunt solliciti grammatici. Lingula: sed indocte faciūnt: q̄ lingulam usui aduersantes me appellant.

Calices uitrei.

Aspicis ingenium nili: quibus addere plura

Dum cupid: ah quotiēs perdidit auctor opus.

Canihry M

Si calidum potas ardentī myrrha falerno:

Conuenit: & melior fit sapor inde mero:

Lagœna niuaria.

Spoletina bibis uel marsis condita celis:

Quo tibi decocta nobile frigus aqua.

Niucs.

Non potare niuem: sed aquā potare rigentem:

De niue commenta est ingeniosa sitis.

Idem

Massiliæ fumos miscere niualibus undis:

Parce puer: constet ne tibi pluris aqua.

Matella fictilis.

Pum poscor crepitū digitorū & uerna moratur:

O qnotiens pellex culcitra facta mea est.

Ligula argentea.

Quāuis me ligulam dicant equitesq; patresq;

Dicor ab indoctis lingula grammaticis.

Sum Coclearia a colearum similitudine dicta sunt: nū sic interrogat quare dicantur coclearia: cum nō minus aliis cibis seruant: q̄ coeleis: sed appellata sunt a specie colearum non ab alicuius cibi usu. Qua autem & coeleæ mensarum initio apponebatur. supra: Et coelas tibi habe: perdere nolo famam.

An te: Annuli in usu equitū erant. Equites autem ante legē Othonis a Domitiano renouata cōplures erāt multis infra cēsum equestrem dignitatē occupantibus: sed

post legē illā rari facti sunt: nā pauci poterāt se equites cōstatere: nā & a cōfessu in. xi. ii. theatri arcebātur: & nūlq̄ p equiti bus habebātur: qui infra censum erant. supra: Rarius nunc adhibet' eques. Eq̄tes dicebātur: q̄ faciebāt stipendiū equo: hi erāt alieni: nā in militiam cōducebātur aliena stipe: ad quo rum differentiam qui censu & dignitate erant equites: dicebātur equites nō alieni: sed sua tam dignitate & cēsu equites. Ita locus ille exponatur: ut supra: Aut quem prosequit' non alienus eques: id est eques diuitiis & censu non cōductus militia: qui alieni dicebāt ex historia: Itaque renouatae legis a Domitiano annuli mittuntur

Coclearia.
Sum cocleis habilis: sed nec minus utilis ouiss:
Nunquid scis potius cur coclare uocer.

Annuli.
Ante frequēs sed nūnc rarus nos donat amicus:
Fœlix cui comes est non alienus eques.

Dactylothe ca.
S̄ape grauis digitis elabitur annulus unctis:
Tuta mea fiet: sed tua gemma fide.

Toga.
Romanos rerum dominos gentēq; togatam
Ille facit: magno qui dedit astra patri.

Idem.
Si matutinos facile est tibi rumpere somnos
Attrita ueniet sportula s̄ape toga.

hoc disticho. Ante. s. quā renouata esset Othonis lex. Frequēs. i. multi qui se dicebāt equites. Ut posset dñ. i. Cæsari plauderī iustus eques. Nunc. i. post renouatam legem. Rarus. i. pauci. Nam pauci sunt qui habeāt censum equestrem: & annulos mittere possint tanquā equites. Fœlix: ille potest uideri: cui eques nō alienus comes ē: Nam equites comites erant imperatorum: ut supra: ac si diceret adeo pauci nūc sunt equites: ut plane fœlix sit: qui habet equitē comitem magnæ nūc dignitatis.

Sacpe: Dactylothe ca. Dactylothecha nomen non habet latinum. significat autē plures gemmas eodē repositorio collocatas: & repositorū ipsum. Id Scaurus Syllæ: pugnus primus inuenit. Pompeius dactylothecam mitridaticam in capitolio dicauit. nunc loquitur & usum sui laudat. Elabitur: effluit. Grauis: pōderosus. Mea fide: mea custodia: quia seruabo gemma id est annulum.

Romanos: Toga. Versus est uirgilianus: sed ut puto aliter acceptus a poeta quā scripsit Virgilius: Nā ille itelligit p gētē togatā romanū populū: cū toga olim romānum tantū uestis eslet nulla iter eos dicretione. postea in usū uenit tantū eōrē qui diuites sequebāt: unde togati s̄apenumero dicti sūt a poeta anteābulones. Gētē igitē togatā ipse itelligit comites togatos: ut dicat Domitianū qui patrē cælo cōsecrauit facere ut romani sint domini rerū & habeant togatos. Magno patri. i. Vespasiano. Astra. i. cælum

Gentem togatam. i. comites togatos. uel arma dedit magno patri: quoniam Domitianus adhuc puer capitolium defendit cum Sabino patruo. Tacitus & Suetonius auctores. Dedit armū: suppeditauit præsidium. Magno patri: id est Ioui.

Si. Idem est argumentum: quo indicatur usus togæ: quæ sumebatur ab his qui diuites salutabant: & eorum comites errabant per urbem. Multa sportula ueniet: id est dabitur tibi. Si facile est tibi: id est si facile potes mane surgere. Alibi de salutatione: Discursus uarios uagumque mane. Iuuenalis: Sollicitus ne tota salutatrix iam turba peregerit orbem.

Pauperis. Endromis uestis villoſa: quae in gymnaſiis ſumebat ab hiſ qui ſe exercebat i palæstra: mittebat e gallia quiſ nomē eſlet lacedæmoniū. ſupra: Quæ lacedæmoniū barbara nomē habet. Iuue. Endromidas tyrias & fœmininū ceroma. Exigui erat precii: licet a diuitiis tātū uſurparet: nam ſoli diuites in gymnaſiis exerceri ſolebant.

Pauperis ē: munus: pauperes mittunt. **N**ō eſt uſus pauperis: Nā ſoli diuites i gymnaſio exercen̄t: unde alibi gymnaſii labores modo uanos: modo ſtultos appellat.

HAec tibi: Cauſinæ uifcæ.

Lanæ cauſinæ: nullo medica-
mēto ſuo tñ ueleſ rutilæ erat:
quas erithras appellabat: imi-
tabant igit̄ colorem mulſi: ſed
cū erant uifcæ: ſpecie mulſi mi-
xti præfeſe ferebant: nunc mit-
tuntur uifcæ quæ hac una re
poſſunt cōmēdare: qđ diu eu-
dem retinebūt colorem nec ci-
to uidebunt attritæ. **S**imilli-
ma mulſo turbato: id ē mixto
& cōfuſo: ita enim ſubruſſum
uidebatur. **N**on ſiet anus: id
eſt non uidebitur attrita.

Gallia. Bardocucullus ue-
ſtis gallica erat: cuius ſu-
pra meminit. **H**ec cum & ui-
lis eſſet: & noua quadā forma
consuta: uidebatur penula cer-
ophitecor. cercophiteci aut̄
ſimiæ caudatæ ſunt. **S**anto-
nes: populi galliæ. **P**enu'a: ue-
ſtis.

Roma. Cauſinæ ruffæ ſuo:
ut diximus uelleſ rubebat:
ſed ex hiſ uifcæ tantum place-
bant romanis: Ruffæ aut̄ gal-
lis pueris & militibus. **F**uſcis
togiſ: canuſiniſ fuſcis.

Ingrediare uiam cælo licet uſque ſereno:
Ad ſubitas nufquam ſcorrea deſit aquas.
Lacernæ coccineæ.

Si ueneto prafino ne faues: qui coccina ſumis:
Ne fias iſta tranſfuga forte uide.

Pileus.

Si poſſem totas cuperem miſiſte lacernas:
Non tantum capiti munera mitto tuo.

Ingrediare: Penula ſcorrea pellibus conſuta dicebat: nam ſcorra apud antiquos pe-
les ſignificabat: unde impudicæ mulieres nomē dixerunt. Vetus eſt ædilitiū edictū
ne quid ſcorē hoc eſt ex pelliſ téplis in ferat. Nefas. n. erat aliiquid morticiniū ad eſſe:
ut ſcribit Varro. hec aut̄ arcēdis pluuiis ſumebant. **A**d ſubitas: id eſt ſi ſubito & re-
pe- te plueret. **N**unquā deſit: quin tecum afferas.

Si ueneto: Lacernæ coccinæ: De cocco ſatis i ſuperioribus libris dictū eſt: cuius co-
lor notus eſt. nūc cū mittant lacernæ coccinæ: iocat poeta amicū monēs: ut ſi aut̄
prassiniæ aut uenetæ factionis eſt: nam Praſlinus & Venetus agitatores ſuas habebant
factiones: quēadmodū alii aurigæ habent. auſtores ſunt Festus & Tranquillus: Non in-
duatur ueste coccinea: hoc aut̄ ait iocans ex colore: nam Praſlinus agitatoris nomē: quā
uis propriū ſit. tamē in latinū conuerſum ſignificat uiridē: & uenetus color ſubobſcurus
erat. Qui igit̄ induit coccineas: a Praſlino & a Veneto diſcedit. **N**e fias tranſfuga: ne
reliquas factiones. **H**ac forte munere uestis aplius enim nec Veneti nec Praſlini: quo-
rum neutrius colorem habebis.

Si poſſem. Pileū libertatis idiciū in saturnalib⁹: i quib⁹ cū lacernæ et ſumeretur cauſa
affert pauper quare eas nō miſerit cū pileo. **M**unera capiti: pileum.

Endromis.

Pauperis eſt munus: ſed non eſt pauperis uſus:
Hanc tibi pro togula mittimus endromida:

Cauſinæ uifcæ.

Hec tibi turbato canuſina ſimillima mulſo
Munus eſit: gaude: non cito ſiet anus.

Bardocucullus.

Gallia ſantonico uestit te bardocucullo:
Cercopithecorum penula nuper eſat.

Cauſinæ Ruffæ.

Roma magis uifcī uestitur gallia ruffis:
Et placet hic pueris militibusque color:

Penula ſcorrea.

Ingrediare uiam cælo licet uſque ſereno:
Ad ſubitas nufquam ſcorrea deſit aquas.

Lacernæ coccineæ.

Si ueneto prafino ne faues: qui coccina ſumis:
Ne fias iſta tranſfuga forte uide.

Pileus.

Si poſſem totas cuperem miſiſte lacernas:
Non tantum capiti munera mitto tuo.

Non ē Lacernæ bæticæ. Lata bætica auctoř Pli. rutila erat ut cahusina. Lacernæ ex ea cōfēctæ nūc glorianæ: q̄ nullo medicamēto sint coloratæ: sed sua tñ natura: in quo præferri uolūt tyriis: quæ aheno purpuræ tingunt. **L**ana mēdax: tincta. **S**ic plæccat. i. esto q̄ placeat & sint gratæ tyriæ suo medicamine. **O**uis: quia ita eram colorata: **F**ut nunc sum in oue. **T**inxit: nam in oue ita nata sum.

Fut nunc sum in oue. **T**inxit: nam in oue ita nata sum.

Lacernæ Bæticæ

QNon est lana mihi mendax nec mutor aheno:
Si placeant tyriæ: me mea tinxit ouis.

Fascia pectoralis.

Fascia crescentes dominæ cōpescere papillas:
Vt sit quod capiat nostra tegatq; manus.

Lacernæ.

QAmphiteatrales nos commendamur ad usus:
Cum tegit albentes nostra lucerna togas.

Cœnatoria.

QNec fora sunt nobis: nec sunt uadimonia nota:
Hic opus est pictis accubuisse toris.

Focale.

QSi recitaturus dedero tibi forte libellum.
Hoc focale tuas afferat auriculas:

Lana.

QTempore brumali non multum lœuia prosunt:
Calfaciunt uilli pallia uestra mei.

Gausapa uillosa uel mantile.

QNobilius uillosa tegant tibi linteal citrum.

est: hoc agimus: nos. Pictis foris: paucinoris & cultis tricliniis.

Si recitaturus. Focale capit is regmentū erat ad aures promissum: quo recitaturi oratores utebant: ut inter strepitū obaudirent actioni intentiā fauibus dictū. Fabi⁹ Quintilianus hoc delicatis tantum oratoribus & ualitudinariis permittit: ut eo disticho expositum est: Quid recitaturus circundas uellera collo? Cōueniunt nostris auribus ista magis. Ex hoc distichi existit argumentū: ut ostendat focale non cōuenire oratoribus: sed audientibus: ne obtundat: inanem & delicatum nimis usum focalis designās. **A**fferat: uindicit a strepitu. **L**ibellum: meum.

Tempora. Lena uestis hyemalis apud græcos chlena dicta uillos gradiores habebat: & supinduebat palliis. sola igit̄ nō poterat frigus arcere: sed pallia supinduta crassi tudine uilloꝝ calefaciebat. **L**enia. i. uestes lenæ. **M**ei uilli: pallia uestra quæ subsunt.

Nobilius. Mantile. Mappa uillior erat: quis abusione uirgiliana alicuius uideatur auſtoritatis: qui mantilia pro mappis dixit: Tonsisq; ferūt mantila uillis: mappæ autem uilloꝝ cicris mensis ob nobilitatem erant delegatæ. mantile nullum mensæ genus repudiabat: erat enim uile. **L**inteal: panni ex lino qcunq; sint. linteal itē peculiari significatione in usu thermarum erant corporibus abstergendis: ea dicebantur linteal teritoria: quod sordes tereret e corporibus. Nūc linteal uillosa mappam significat: quæ uillorum subtilitate erant in precio.

pectus redderent. **N**ostra manus: id est ut papillæ stent ita gratam mensurā. i. ut manib⁹ comprehendī possint: nam ita sunt gratiōres.

Amphitheatrales: Lacernæ albæ. prodibant ī spe etaculū ī peratores comite se natu & equestri ordine gestantib⁹ omnib⁹ lacernas albas nō nūquā. supra: Sācto cū duce cā didus federet. hunc usum distichō profitent lacernæ albæ.

Usus amphitheatrales: usus spectaculorum.

Nec uestis cœnatoria quæ intra domū sumebat ad mēsam suū pfitet usū. Nume ro tamē multitudinis & gene re neutro supra dixit: Cœnatoria mittat aduocato: & hoc loco. **N**ec fora: hoc dicit ppter uestē quæ forēsis dicebat a foro: ut Cicero scribit: ubi tantū gestabatur cœnatoria uoluit p ferri forēsibus: quia ipsa sunt ad quietem & ocium. **N**obis fora: ut uesti forēsi. **H**oc opus

Orbibus in nostris: hoc ē in mēsis rotundis quas tegimūs: quod dixit propter niēlas citereas quæ rotudæ erāt: & orbes libyci appellatæ sūt a Mart. **C**irculis: panis erat inie xta farina caseo & aqua: quē qui icōdite faciebāt lixulæ & semilixulæ dicebant. hic aut accipit circulū p omnis generis rotunditate ex quo quis ligno: cū mantile dicat circulum etiam sibi satis esse quē tegat adeo a citereis orbibus abest.

Vngere. Liburnica. liburnicæ lanæ similiores erāt pilis q uellerib⁹ īutiles pexis uestibus textoræ tātū arte cōmēda tæ. unde togæ textæ tīctæ ruf fo colore pag⁹ eū retinebat inficiētes supindurā lacernā. accusat igit ille q liburnicis sup induat albas lucernas: nā rufi o colore ificiunt. **C**lūgere: supin duere. **C**allaicas: rutilas. uel ab auro callaico: qđ rutilū est: uela lanis callaicis: q rutilæ sf.

Non nos. Vdones cilicei. Ciliacia dicūtur idumenta ex capris pilis cōtexta a cilicib⁹ q ea pmi iſtitueſt. **V**dones uero peregrino calciamēta sunt: nūc mittūt: idicātq; ex quo gener lanæ cōstēt. Mariti olen tis: hirci. **P**lāta: pes. **S**inu ci nyphio: pilis hircinis: nā hirci cinyphii sunt dicti a cinyphæ aphricæ flu. ad quem sunt magna copia.

Cum. synthesis uestis satur nalitia nota a superiorib⁹ libris ī luxū sumpta nōnunq; a Nerone q̄uis saturnalia n̄ ages rentur: cū tantū induat fastur nalib⁹ deposita toga. **S**ynthesis itē uas fictile. supra: Septenaria synthesis sagūti. & Papi. unā mittere synthesis qđ horres Alboḡ calicum atq; cacobū. **T**uo iure: sine rephēliōe. **P**er qnq; lucces. i. ī saturnalib⁹ quæ durabāt qnq; dieb⁹.

Vellera. **T**unicæ patauinæ cōtextæ multa lana in tantam cōplebantur crastitudinē ut perfinde ac tabulæ secari posse uiderētur. Strabo copiam uestium & pannorum missam fuisse a patauinis romam testatur. **T**rilices: dicunt triplici litio textæ. Sumat: dum texuntur. **M**ulta uellera: multā lanam.

Hac. Spongia græca dicitio ē: unde integrā seruauimus appellationem perfusa aqua mēsarū colorem instaurabat tergendo. **S**orte: muneris. **T**umet: inflat aqua: ea dem immundis uasis tergendi erat in usu. supra: Damnatæ spongia uiuæ.

Ismihi. Penula gausapina. penulæ feruoræ uestes & pauperioræ ex lana appula op time texebant. pāni gausapini uilloſi dicunt: nam gausape stramētū erat militare: grossioribus pilis. penulæ iḡe gausapinæ: q̄uis hyemales esſent: æstate tamen poterant delectare: quod supra diximus. Mens uel augusto sumere gausapinas. **I**s candor: id est talis candor etiam. **M**edia mesle: quāuis sim hyemalis.

Tinge. Ceruical ex plumis refertū substētandæ ceruici iacētiū paratū erat: eratq; ī usū tātū delicatoꝝ hoīum: iccirco conducūtur apud luue. ceruical amicæ: clamante Pli. usq; eo pcessuſe delicias: ut ne ceruices qđe uiroꝝ sine pénis sustineri posint: idemones

Orbibus in nostris circulus esse potest.

Cuculli Liburnici:

Jungere nescisti nobis oſtulte lacernas.
Indueras albas: exue callaicas.

Vndones Cilicii.

Non nos lana dedit: sed olentis barba mariti.
Cinyphio poterit planta latere ſinu.

Synthesis.

Dum toga p quinas gaudet requiescere luces:
Hos poteris cultus sumere iure tuo.

Tunicæ patauinæ.

Vellera cum sumant patauinæ multa trlices:
Et pingues tunicas ferra ſecare potest.

Spongia.

Hac tibi forte datur tergendis spongia mensis.
Utilis expresso cum leuis imbre tumet.

Penula Gausapina.

Ils mihi candor inest: uilliorum gratia tanta est:
Vt me uel media sumere mesle uelis.

Ceruical.

Tinge caput nardi folio: ceruical olebit:

eum cui mirti ceruical: ut tingat caput nardo tāqua luxuriosum & delicatū hoīem. **F**olio nardi: ex quo foliatū unguentum siebat. **P**luma: ceruical. **T**enet: seruat.

STragula: Cubicularia gausapina. cubicularia stragula erāt cubiculi. gausapīa. i. uillo sa: ut supra exposuim⁹. locat̄ ī eū q̄ habet uxorē anū. Ei. n. nihil possunt calore suo pdesse: cū pxīa uxore cōgelet. **S**tragula uillosa: cubicularia. **T**apetis purpureis: instar tapetōb. **C**ōgellat uxor. q. d. & si uillosa sumus: nihil prosumus tibi ad calorem.

Perdidit unguentum: cū coma pluma tenet.

Cubicularia Gausapina.

Stragula purpureis lucent uillosa tapetis:

Quid prodest si te congelat uxor anus?

Lodices.

Nudo stragula ne toro paterent:

Iuncta nos tibi uenimus sorores.

Aamicitorium.

Mammofas metuo: teneræ me trade puellæ:

Vt possint niueo pectore lina frui.

Cubicularia polymita.

Hæc tibi memphitis tellus dat munera: uicta est

Pectine niliaco iam babylonis acus.

Zona.

Longa satis nunc sunt: dulci sed pondere uenter

Si tumeat: fiam tunc tibi zona breuis:

Gausape quadratum.

Lodices mittet docti tibi terra catulli:

Nos elicaonia de regione sumus.

Semicinctum.

Det tunicam diues: ego te præcingere possum:

Essem si locuples munus utrumque darem.

ia ruēte. Martialis mēphiticā tellurē dixit: cū alii hoc de Alexādria scribāt: sed tamē Alexādriā i. ægypto ē: ut mēphiticā exponas. i. ægyptiā. **V**icta ē: superata ē. **N**iliaco: ægyptio.

Longa zona puellæ datur monens se tam diu fore utilem ad cingēdum: quoad uenter non intumuerit. placet hoc referas ad puellam potius exponens dulci pondere id est fœtu: q̄ ad omnes exponens dulci pondere hoc est gulæ uoluptate: quæ ciborum suauitate capta pondus immittit uentri.

Lodices: Gausape quadratum: Gausape stramentum erat: ut diximus militare grosioris uilli quadratum dictū a forma: ut ego arbitror: nam & Fenestella scribit. Triclinia se puero quadrata & compacta aut acere operata accedro cōpisse. erat autem hoc gausape pauperiorum cum lodices stragulis in eundem usum lautioribus seruirent.

Elicaonia: id est patauina: nam licaonia finitima pamphiliæ socios dedit Antenori: q̄ patauium condidit: dicta olim Elicaonia ab Elicaone rege: sed postea Licaoniam Strabo Plinius & Ptolomæus dixerunt supra: Si prior euganeas clemens elicaonis oras. **T**erēta Catulli: Verona.

Dicit Semicinctum: Compositione declarat quid sit: nam medium cingebat hominem tunica demissum. **V**truncq; togam & semicinctum.

M Vdo: Lodices: Lodiceb⁹ rotus lecti apparatus cōregebat. erāt autē geminæ ī opotoriū coeūtes: hunc usū ex se docent. **N**os: lodices. **T**oro nudo. i. lecto nō operto nobis. **S**tragula esset nuda: nisi nos essemus quæ ea tegimus.

M Ammosā. Amictoriū in dumicētum erat pectoris dormienti: ne temere iactatus nocturno frigore offenderet: erat autē ex lino mulieribus q̄ maxie in usu. Rogat nūc amictoriū ut tradat poti⁹ puellæ: q̄ mammosæ. **L**ina. i. ego lin teū. **N**iueo pectore. s. puellæ.

H Aec tibi: Cubicularia polymita. polymita dicebant multis litiis cōtexta: q̄ Alexan drini p̄mi īuenerūt: auctor est Pli. in. viii. naturalis historiæ. tanta autē arte exercebant: ut maiore ferme īdustria singula ī his distigerentur: q̄ babylo nia acu possēt: nam babylonii acu uestes intexere ceperunt q̄ quis Home. hoc texturæ gen⁹ tribuat helenæ: quā ītrouxit ītexent uaria certamina Tro